

L. M. F. TIRGOU-MURES
BIBLIOTECA

Biblioteca

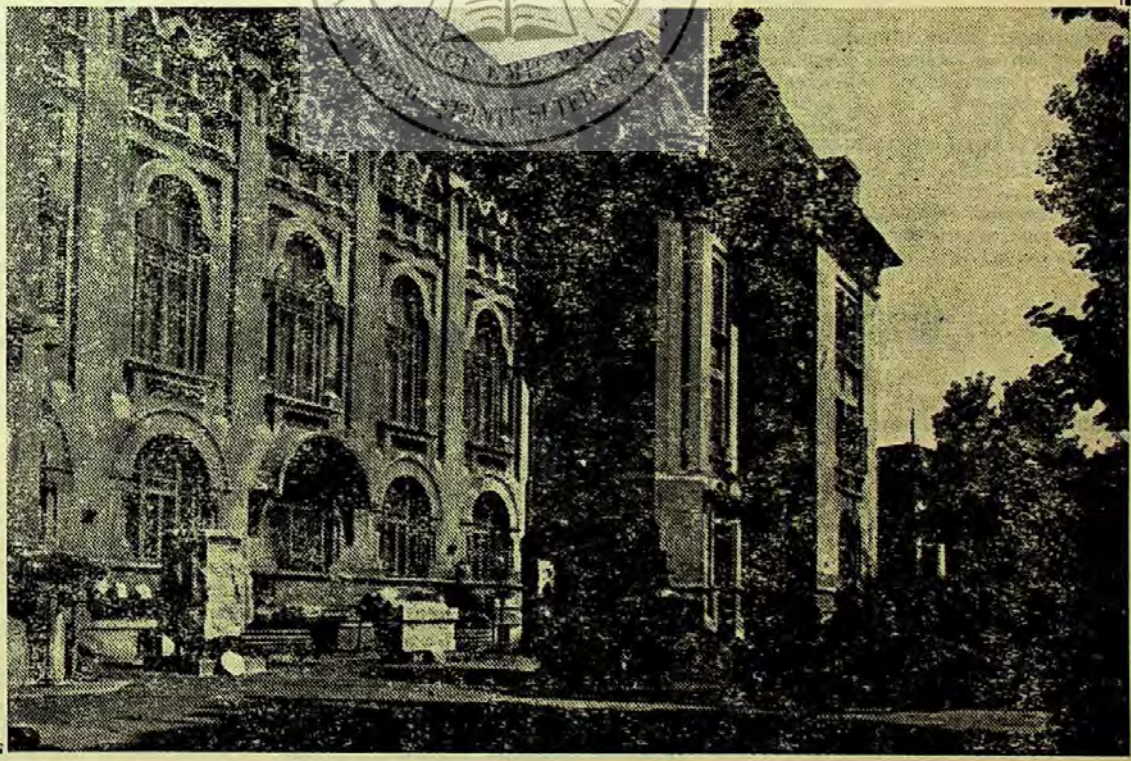
BULETIN DE BIBLIOTECONOMIE

INST. MED. FARM.
Bib. Tirgou Mures
P. 67-549

Supliment al revistei „Cintarea României“

2 • 1981

Sumar

MODERNIZARE ȘI EFICIENȚĂ — MIJLOACELE AUDIO-VIZUALE ÎN BIBLIOTECI

Ioana Tăutu: Valorificarea noilor media în bibliotecile publice p. 2—5

Sanda Ștefănescu: Rolul specific al audio-vizualelor în biblioteca pentru copii p. 5—6

V. Ojoga: Cabinetul de studiu audio-vizual și învățământul medical integrat p. 6—7

Mircea Regneală: Microformatele — o nouă dimensiune biblioteconomică (I) p. 7—9

I.T.: Două ipostaze ale creativității p. 9—10

AGENDA p. 11—15

MODERNIZARE. RAȚIONALIZARE

Ivi Iordan: Prelucrarea fondului general al bibliotecii județene p. 16—18

TEHNICĂ DE BIBLIOTECĂ

Elena Sabadac: Consultații în CZU p. 19—20

6 Științe aplicate. Medicină. Tehnică p. 20—25

Elena Maria Schatz și Mariana Iova: Norme privind catalogarea cărții vechi (VI) p. 25—26

ISTORIA CĂRȚII ȘI A BIBLIOTECELOR

Maria Paleolog: Contribuția lui Al. Tzigara Samurcaș la înființarea primei dicteei de artă în țara noastră p. 27—28

LUCRĂRI DE SPECIALTATE

p. 29

MERIDIAN BIBLIOLOGIC

Ștefan Andronache: Mediateca, „biblioteca” viitorului? p. 30—31

Cartea străină. Beaudiquez, Marcelle. Les services bibliographique dans le monde p. 31

Colectivul de redacție: Anne-Marie Mihăi, Ioana Tăutu, George Vlădescu

Coperta: Biblioteca județeană Constanța

MODERNIZARE ȘI EFICIENȚĂ MIJLOACELE AUDIO-VIZUALE ÎN BIBLIOTECI

CZU 025.177/.178:027.5
026.061.08

Valorificarea noilor media în bibliotecile publice

Instituții dinamice, bibliotecile publice cunosc un proces continuu de adaptare la imperativul timpului, de asimilare a existințelor civilizației tehnice moderne, de diversificare, în acest sens, a colecțiilor, a serviciilor și a modalităților de înfăptuire a publicității, în ale cărui gusturi și interese au survenit sensibile mutații. Unele o fac în mod instinctiv, spontan, altele aplicând strategii complexe de apropiere a noilor purtători de informații, de integrare a lor în complexul informațional al colecțiilor tradiționale. Biblioteconomia mondială și-a extins tot mai mult granițele, terminând noi ca discotecă, diatecă, fototecă, artotecă, ludotecă integrându-se firesc, biblioteca însăși devenind tot mai mult o mediatecă.

Tendința o tot mai manifestă și la nivelul bibliotecilor publice din țara noastră, chiar dacă, dispunând de condiții de funcționare, mijloace financiare și personal diferit de la o bibliotecă la alta, nivelul de asimilare a mijloacelor audio-vizuale de informare este neuniform mergând de la mici nuclee de cîteva zeci de unități de inventar pînă la colecții cu adevărat reprezentative, de peste 10 mil de unități.

Ne-am propus o cunoaștere mai sistematică a situației de fapt, chestionînd în acest scop

aproximativ 100 de biblioteci din orașe, municipii și reședințe de județ, sub raportul dotării cu colecții de audio-vizuale și al modalităților de valorificare a acestora, bibliotecile județene fiind anchetate mai complex* — și în privința surselor de informare și a canalelor de aprovizionare, asupra condițiilor de organizare și de conservare, asupra aparatului tehnic aferent și a mijloacelor de întreținere, asupra secțiilor în care sînt valorificate și a modalităților de acces la ele, asupra personalului implicat în prelucrarea și manipularea audio-vizualelor, asupra instrumentelor de informare și a circulației acestor colecții. Diversitatea situațiilor revelate de anchetă ne obligă să reținem în concluziile pe care le prezentăm în cele ce urmează doar problemele de interes mai general și mai ales dificultățile cu care se confruntă bibliotecile care se află de multe ori în situația de a defrișa căi încă necunoscute la noi, de a elinti inerții, de a depăși impedințele de ordin tehnico-material, de a-și crea norme de lucru și de evidență etc. etc.

* Nu au răspuns la anchetă bibliotecile județene Arad, Buzău și Covasna.

O nouă realitate a colecțiilor de bibliotecă

Diversificarea colecțiilor de bibliotecă prin asimilarea mijloacelor audio-vizuale este o realitate care, așa cum spuneam, îmbracă diferite fețe, formal, cantitativ și funcțional. Se cuvine a face încă de la început o distincție netă între audio-vizualele ca purtătoare de informații specifice și inedite și micro-

formatele, în speță microfilmele, de fapt reproduceri la scară redusă a unor publicații prealabile în formă primară, avînd funcția de a le suplini absența totală sau parțială din colecții sau de a le proteja de uzură.

Urmărind în special să-și întregescă fondurile circumscrise bibliografiei locale sau regionale, o seamă de biblioteci, din categoria județenilor, și-au realizat după necesități colecții de

periodice microfilmate, mai restrinse (4 la Braşov, 10 la Iaşi şi Tulcea, 20 la Timişoara) sau mai dezvoltate (8 titluri = 1500 m peliculă la Sibiu, 157 de titluri la Galaţi, 300 la Tirgovişte, 403 la Constanţa, 813 la Brăila).

Microfilmele sînt de regulă integrate secţiilor sau sectoarelor de colecţii speciale, de materiale non-carte sau de audio-vizuale, dar şi, în mod funcţional după opinia noastră, fondurilor aferente sălii de lectură, cum se întîmplă la Brăila. În legătură cu acest aspect, semnalăm că, supralicitîndu-se uneori criteriul formal, microfilmele sînt oglindite doar în fişiere speciale, negăsindu-se reflectarea corespunzătoare în cataloagele destinate periodicelor sau cărţilor, oricum nerealizîndu-se întotdeauna convenitele trimiteri.

În ceea ce priveşte audio-vizualele ca purtătoare de informaţii specifice acestea cunosc o diversitate tipologică regăsită ca atare în colecţii. Cum unele tipuri se întîlnesc doar în mod singular sau foarte rar în fondurile bibliotecare (artotecă la Timişoara, afişotecă la Braşov, ludotecă la Bucureşti, Timişoara, Vaslui, Roşiori, Luduş) ne vom opri doar asupra celor cu o mai mare penetraţie în reţea.

Devenite mijloace aproape clasice de înregistrare a mesajelor muzicale, sonore în general, **discurile** cunosc şi cel mai înalt grad de reprezentare în fondurile bibliotecilor. Discotecii propriu-zise sau mici nuclee discografice se întîlnesc în mai toate bibliotecile judeţene (cantităţi neglijabile — între 24 şi 85 de unităţi de inventar —, doar la Drobeta-Turnu Severin, Satu-Mare, Alexandria, Tulcea, Giurgiu) şi în multe biblioteci municipale şi chiar oraşeneşti. Cele mai puternice colecţii de discuri sînt deţinute de Biblioteca municipală „M. Sadoveanu” din Bucureşti (22 de mii, inclusiv micile fonduri deţinute de bibliotecile din reţeaua Capitalei) şi de Biblioteca judeţeană Braşov (10 350), urmate de bibliotecile din Galaţi (6 900), Iaşi (6 500), Brăila (5 000), Oradea, Sibiu, Suceava (4000), Craiova, Constanţa (3 500), Ploieşti (3 300) şi din Bacău, Vaslui, Timişoara, Tg. Mureş, Tirgovişte, Botoşani, Birlad (2—3 mii), cărora li se adaugă bibliotecile din Alba-Iulia, Baia-Mare, Piatra-Neamţ, Reşiţa, Buhuşi, Făgăraş, Roman, Gh. Gheorghiu-Dej, Piteşti, cu peste o mie de discuri.

Dominanta de gen a colecţiilor este creaţia muzicală cultă, răspunzînd atît exigenţelor publicului meloman, cit şi cerinţelor educaţiei muzicale. Colecţiile mai cuprind folclor muzical, muzică corală, muzică uşoară, literatură şi teatru, înregistrări pentru copii, cursuri de limbi străine. În legătură cu componenţa fondurilor discografice, apreciînd tentativa unor biblioteci ca cele din Baia-Mare, Bră-

ila, Galaţi, Ploieşti, Tirgovişte, Timişoara de a păstra evidenţa globală a acestora pe domenii, genuri şi specii, se impune totuşi constatarea că nu au intrat în practica generală tipizările aprobate de Comisia guvernamentală şi apărute în 1980, care ar permite evidenţe complexe şi uniforme, utile azi mai ales unităţilor cu colecţii reprezentative, dar în perspectivă şi celorlalte deţinătoare de audio-vizuale.

În raport de complementaritate cu colecţiile discografice, unele biblioteci alcătuiesc fonduri de **înregistrări magnetice** — casete gata înregistrate sau benzi cu înregistrări proprii, conţinutul fiind cel mai adesea muzica de diferite genuri, evenimentele politice şi culturale, folclorul local, montaje literar-muzicale, dar şi unele înregistrări funcţionale, cu caracter informativ şi de orientare, privind organizarea bibliotecii, normele de frecvenţare, serviciile şi colecţiile oferite. Se poate vorbi despre bandoteci propriu-zise mai ales la Braşov (343), Suceava (270), dar şi la Reşiţa (79), Iaşi şi Bacău (50), ca şi despre unele în curs de constituire la Brăila, Bucureşti, Craiova, Iaşi, Constanţa, Rm. Vilcea, Tirgovişte, Galaţi, Piteşti, Ploieşti, Baia-Mare.

Imaginile înregistrate pe peliculă — tip diapozitiv sau diafilm — constituie o altă nouă componentă a colecţiilor de bibliotecă, şi aici înregistrîndu-se însă diferenţe notabile între nivelul de dotare al diferitelor unităţi. Fonduri mai reprezentative deţin bibliotecile din Bucureşti, Constanţa, Ploieşti, Tirgovişte, Galaţi, Timişoara, Zalău, Sibiu, Piatra-Neamţ, Bacău, Piteşti, Oradea, Botoşani, Brăila, Braşov, Roman, Iaşi.

Dificultăţilor înfrîinate şi la discuri în ceea ce priveşte cunoaşterea structurii tematice a fondurilor, li se adaugă în cazul diapozitivelor şi diafilmelor şi unele oscilaţii în evidenţa strict cantitativă a acestora ca şi a circulaţiei lor. Astfel, o seamă de biblioteci, ca cele din Bucureşti, Bacău, Cluj-Napoca, Galaţi, Iaşi, Alexandria consideră la un loc cele două tipuri de documente; în timp ce unele biblioteci socotesc ca unităţi de inventar diapozitivele individuale, altele înregistrează seturile. Datele nu sînt în atari condiţii comparabile, iar faptul are şi consecinţe în planul reflectării catalografice, unele operînd analitic, altele global. S-ar părea că, pe lîngă informaţiile succinte cuprinse în **Proiectul de raţionalizare a sistemului de evidenţă din subactivitatea „bibliotecii”**. P.I. (1977), se simte nevoia unor precizări de detaliu referitoare la evidenţa şi în general la prelucrarea colecţiilor de acest tip.

O categorie aparte de documente audio-vizuale o constituie **materialele iconografice** — fotografii şi cărţi postale ilustrate, bogate loturi avînd

constituite bibliotecile judeţene Prahova, Dimboviţa, Braşov, Constanţa, Galaţi, Bucureşti, Iaşi, Timiş şi Vilcea, accentul fiind pus în colecţionare pe personalităţile şi aspectele ce interesează istoria locală.

Dacă acestea sînt direcţiile de diversificare a colecţiilor, mari probleme se ridică în faţa bibliotecilor în ceea ce priveşte dezvoltarea acestora, aşezarea pe baze certe a **procesului de completare**.

Bibliotecile alocă în acest scop sume variabile, între 2000 lei anual, la Baia-Mare, Miercurea-Ciuc, Giurgiu, şi 20—25 de mii de lei, la Iaşi, Brăila, Tirgovişte, Galaţi. O situaţie aparte prezintă Biblioteca municipală „M. Sadoveanu” care, făcînd achiziţii centralizate pentru întreaga reţea a Capitalei, investeşte anual în jur de 42—43 de mii lei.

Nu e lipsit de interes, pentru o eventuală estimare a investiţiilor în discuri (nu deţinem date similare privind diafilmele şi diapozitivele), că numărul de titluri editate anual de Casa de discuri „Electrecord” este de aproximativ 1200, din care cca 200 de noi apariţii, iar restul reeditări (valoarea medie de difuzare — 26-28 lei per disc).

Dificultăţi generează caracterul sporadic şi nesistematic al informaţiilor privind producţia naţională de discuri, diapozitive, diafilme. „Electrecordul” realizează liste selective cu noile apariţii, editate sub formă de fluturaşi şi dirijate către magazinele şi raioanele de specialitate — ca unică formă de informare anticipativă —, iar ca instrumente de înregistrare post-apariţie, „Catalogul general de discuri”, reeditat cu adăugiri la fiecare cinci ani şi completat cu suplimente (liste) trimestriale, mai puţin fi reţinute şi anunţurile şi recenziile din presă, oricum lacunare. Bibliotecarii mai apelează şi la **Bibliografia R.S.R.**, seria **Note muzicale, discuri**, al cărei ritm de apariţie o face aproape inoperantă însă în procesul de completare.

Cu privire la discurile străine orice informaţie sistematică lipseşte cu desăvîrşire, cu excepţia unor prospecte privind producţia editorială din U.R.S.S., Bulgaria, R.D.G., cu ocazia diverselor decade şi săptămîni ale discului.

Şi mai dificil se realizează informarea cu privire la producţia de diafilme şi diapozitive, datorită faptului că, pe de o parte, editorii sînt multipli, iar pe de altă parte, producţiile celor mai mulţi dintre aceştia au o difuzare dirijată (Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare, Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, Ministerul Sănătăţii şi Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste). Ar fi necesar ca studioul „Animafilm”, ca principal producător sau executant, să difuzeze cataloage

INST. MED. FARM.

Tir - 11/83

BIB. ...

sau liste de apariții, cel puțin pentru titlurile destinate rețelei comerciale. Unele biblioteci, ca cele din Brăila sau Iași, apelează la Catalogul-comandă de materiale didactice editat de Baza de aprovizionare a M.E.I. sau la listele realizate de inspectoratele județene de învățământ în legătură cu materialele didactice existente în stoc. Biblioteca „Astra” — Sibiu se informează prin centrul de librărie. În genere însă, bibliotecile acuză lipsa de informații sistematice în această direcție.

Handicapul lipsei de informații anticipative privind editările de discuri, casete înregistrate, diafilme și diapozitive este accentuat și de multitudinea canalelor de difuzare. Pentru producția națională de discuri difuzarea se face prin trei rețele comerciale: prin comerțul de stat, întreprinderile comerciale cu ridicata (ICRM, ICSMI) care le distribuie magazinelor și raioanelor de specialitate, prin rețeaua librăriilor care se aprovizionează prin centrele de librărie județene și prin rețeaua cooperatiei de consum. Discurile din import sînt dispecerizate prin ICRM către magazinele „Muzica” și magazinele și raioanele foto-sport-muzică. Diapozitivele și diafilmele se difuzează prin librării și raioane de jucării, magazine universale, prin muzee, prin Baza de aprovizionare a M.E.I. pentru materiale didactice.

În atare condiții procurarea acestor documente audio-vizuale este destul de anevoioasă și sub semnul întimplătorului. Cîteva biblioteci au reușit totuși unele soluționări fertile pentru ele, dar care în absența unor reglementări corespunzătoare nu toate pot fi încă generalizate. Pentru producția autohtonă de discuri Biblioteca „N. Iorga” din Ploiești a reușit să perfecteze cu Centrul județean de librărie sistemul comenzilor pe baza listelor de apariții, înțelegeri asemănătoare realizînd, de astă dată cu Colectura bibliotecilor, bibliotecile județene din Deva și Oradea. Și Biblioteca „Gh. Asachi” din Iași a realizat o convenție cu Centrul de librărie. Foarte multe biblioteci (din Brăila, Craiova, Constanța, București, Botoșani, Bacău, Giurgiu, Galați, P. Neamț, Tecuci, Vaslui, Sibiu, Tirgoviste, Timișoara) apelează, pentru discurile din import în special, la magazinul „Muzica” din Capitală, pe care îl vizitează lunar, trimestrial sau ocazional, o parte din acestea bucurîndu-se de intermediul B.C.S. Tot B.C.S. asigură unor biblioteci județene, pe bază de comenzi centralizate, mici cantități de discuri din import. Pentru discurile cu caracter didactic, ca și pentru diafilme și diapozitive, bibliotecile județene Brăila și Dimbovița întocmesc comenzile la Baza de aprovizionare a M.E.I.

Bibliotecile se izbesc de dificultăți greu de depășit în achiziționarea discurilor din import prin magazinele și

raioanele specializate din localitate, acestea neacceptînd plata prin virament și nefăcînd reșineri de stocuri, iar achitarea cu numerar realizîndu-se destul de anevoios. Demersurile unor biblioteci, ca cea din Timișoara, către ICRM pentru soluționarea situației au rămas fără rezultate. Dificultăți similare se întîmpină și în procurarea aparatului și accesoriilor necesare pentru utilizarea secțiilor muzicale și de artă, deși unele biblioteci județene, prin grija C.C.E.S., a comitetelor județene de cultură și educație socială, sînt utilizate cantitativ corespunzător, un inventar complet al aparatului de valorificare a documentelor audio-vizuale din dotarea bibliotecilor investigate fiind destul de greu de realizat. Mai precară e starea lor de funcționare, în absența totală a personalului de întreținere sau a unor servicii cu caracter centralizat în acest sens, foarte multe aparate fiind defecte, altele avînd un grad avansat de uzură.

Integrarea funcțională a audio-vizualelor în procesul informațiv-educativ

Un număr încă destul de mare de biblioteci — în special dintre cele mici și mijlocii — în contextul condițiilor specifice de funcționare (local, personal) și de dotare, folosesc documentele audio-vizuale exclusiv ca material ilustrativ pentru activitățile culturale-educative complexe sau în acțiuni colective de valorificare (audiții muzicale, proiectii de diapozitive, montaje audio-vizuale, seri de muzică și poezie etc.).

Alte biblioteci însă, asimilînd acești purtători de informații vizuale și sonore cu cei de tip tradițional (carte, periodic) le supun aceluiași regim de consultare, practicînd, de la caz la caz, împrumutul — către persoane și instituții — sau consultarea individuală în sălile special amenajate. Dintre bibliotecile care realizează ambele servicii pentru discuri pot fi amintite cele din Timișoara, Brăila, Galați, Oradea, Sibiu, Piatra-Neamț, Suceava, Alba-Iulia, Botoșani, Tg. Mureș, Bistrița, iar pentru discuri, diafilme și diapozitive, cele din București, Tirgoviste, Dorohoi (aceasta din urmă avînd și un lot de 11 diaproiectoare care se împrumută la cerere). Modalități de consultare individuală la sediu a dispozitivelor asigură bibliotecile din Timișoara și Galați.

În funcție de concepția organizatorică proprie, de natura materialelor deținute (concentrate într-un singur loc sau dispecerizate după tipul lor), dar și de condițiile de spațiu, accesul la aceste colecții speciale se realizează în cadrul unor secții muzicale (București, Brașov, Brăila, Sibiu, Craiova, Iași, Roman, Tg. Mureș,

Alba-Iulia), secții de artă (Tirgoviste, Timișoara) sau de educație estetică (Piatra-Neamț, Botoșani), în secțiile de audio-vizuale (Ploiești, Galați, Bacău), în secția de muzică și nonpublicații (Constanța), în cadrul sectoarelor de colecții speciale (Tirgoviste, Galați, Pitești), în sala fonică (Vaslui), în secția documentară (Timișoara), dar și în sălile de lectură (la Ploiești, Timișoara, Vaslui, Brăila, Botoșani, Baia-Mare, Piatra-Neamț), în secțiile de împrumut centrale și filiale (la București, Ploiești, Galați, Piatra-Neamț). Dată fiind calitatea materialelor înregistrate fonice sau în imagini — basme, povestiri, diverse forme de lectură, cîntece și spectacole pentru copii — ca și datorită virtuților deosebite ale acestor mijloace pentru apropierea copiilor de universul cărților pe care îl accesibilizează prin îmbinarea sunetului cu imaginea, ele au pătuns în mod fericit în foarte multe secții pentru copii (uneori în exclusivitate aici).

Expun la raft liber colecțiile supuse împrumutului bibliotecile județene Timiș, Brăila, Sibiu, Brașov, Dimbovița, Vaslui, Galați și Biblioteca municipală „M. Sadoveanu” din Capitală, atît la secția muzicală, cît și la secția de artă din filiala pentru tineret.

Probleme speciale ridică depozitarea și conservarea mijloacelor audio-vizuale, singure bibliotecile județene Constanța, Timiș, Brașov și Dimbovița realizînd condiții optime și, într-o anumă măsură, cele din București, Sibiu, Vaslui, Brăila, municipiul Gh. Gheorghiu-Dej.

Cu excepția bibliotecilor deja citate, cărora li se adaugă cele din Ploiești, Vaslui, Craiova, Bacău, Rm. Vilcea, care dispun de mobilier funcțional, celelalte folosesc mobilier improvizat sau adaptat, care nu asigură întotdeauna o bună conservare a documentelor de acest tip.

De o importanță aparte în accesibilizarea colecțiilor de audio-vizuale, mai ales în condițiile în care depozitarea se face în spații restrînse, iar expunerea la raft liber e limitată, este prelucrarea catalografică a acestora. Cu precizarea că operațiunea se realizează fie în cadrul secțiilor specializate, fie în cadrul sectoarelor de prelucrare generală a colecțiilor, ne vom opri în cele ce urmează la problemele specifice cu care se confruntă catalogatorii, mai ales acolo unde se realizează o prelucrare complexă, ca la București, Ploiești, Sibiu, Galați, Brăila, Tirgoviste sau Iași. Dificultățile sînt generate de absența materialelor normative, a unor manuale și ghiduri practice pentru catalogarea și clasificarea audio-vizualelor, ca și de lipsa de pregătire în domeniu a lucrătorilor din majoritatea secțiilor respective, doar cele din Constanța și Timișoara constituînd excepții în acest sens.

Dacă pentru discurile din producția națională, fișa tipărită și bibliografia curentă de înregistrare a discurilor impun norme unitare de descriere, probleme deosebite ridică discurile din import, mai ales în ceea ce privește stabilirea vedetelor și titlurilor uniforme, precum și catalogarea înregistrărilor magnetice, descrierea diapozitivelor, globală sau analitică etc.

De bună seamă, prin efortul considerabil al lucrătorilor angajați în activitatea de prelucrare, fiecare din bibliotecile amintite, ca și cele din Pitești, Oradea, Craiova, Tg. Mureș, Bistrița, Botoșani, au ajuns să-și stabilească, prin adaptarea principiilor biblioteconomice, norme interne de descriere și indexare, să-și alcătuiască instrumente de lucru, să instituie colaborări cu specialiștii etc. Dar aceasta nu face mai puțin necesară stabilirea unui „limbaj” comun la dimensiunile rețelei de biblioteci și chiar la nivelul sistemului național de biblioteci, elaborarea unor norme recomandative, asigurarea unor ghiduri de catalogare și clasificare speciale, extinderea catalogării centralizate și asupra diafilmelor și diapozitivelor etc. etc.

Este meritorie atenția specială pe care unele biblioteci județene, ca cele din Iași sau Ploiești, o acordă prelucrării materialelor audio-vizuale care fac parte din fondul de interes local.

O mențiune aparte merită și lucrările bibliografice de tip catalog sau listă de recomandare editate de bibliotecile din Galați, Brăila, Sibiu, Iași.

Discurile, diafilmele, diapozitivele constituie materialele de bază pentru ciclurile de educație estetică pe care multe din bibliotecile investigate le susțin: cursuri de inițiere muzicală, la București și Constanța, și tot aici un club de jazz, istoria muzicii clasice, universale și românești, la Ploiești; Istoria muzicii, Istoria picturii, Trecutul istoric al patriei reflectat în muzica simfonică, la Tirgoviște; Duminica muzicală a Astrei, la Sibiu; clubul Prietenii muzicii cu stagione de concert ajungă la a 25-a ediție la Iași; Omul și vocația muzicii, la Brăila; Prietenii muzicii, la Tg. Jiu și cenaclul cu același nume și cursul România — platurile de legendă (în colaborare cu A.C.R.) la Botoșani; Momente din istoria muzicii românești și universale, Artiști români, Personalități ale artei universale la Bistrița; Artis-club la Tecuci; joia de basme a bibliotecii, la Pitești; cinematecă — la Slatina; stagione de concert cu concursul Filarmonicii din din Iași, la Vaslui.

A intrat de asemenea în practica bibliotecilor folosirea mijloacelor audio-vizuale pentru învățarea limbilor străine, putând fi amintite cursurile de la Tirgoviște și Botoșani sau cabinetul cu această funcție al Bibliotecii județene Constanța.

E interesant de semnalat că unele biblioteci au devenit ele însele producătoare de audio-vizuale. Am aminti astfel că Biblioteca „N. Iorga” din Ploiești și Biblioteca „V. A. Urechia” din Galați, aceasta din urmă în colaborare cu Biblioteca municipală Tecuci, sînt realizatoarele unor filme de prezentare a bibliotecii și ale unor seturi de diapozitive cu valoare de orientare în bibliotecă și de inițiere în tehnica muncii intelectuale. Diapozitive cu aceeași funcționalitate a realizat și Biblioteca județeană Dimbovița. Valorificînd experiența secției pentru copii în confecționarea păpușilor pentru teatrul din cadrul acesteia, Biblioteca municipală „Mihail Sadoveanu” e realizatoarea filmului poetic-metodic „Cum să facem o păpușă”.

Trebuie reținută și preocuparea Bibliotecii județene Caraș-Severin de a realiza înregistrări pentru fondul „Banatica”. Și exemplele ar putea continua.

Modul foarte divers în care se înregistrează circulația fondurilor de audio-vizuale (global sau defalcat pe specii și chiar pe domenii, circulația în sine sau corelată cu numărul de beneficiari, individuali, colectivități, instituții) ca și decalajele de potențial, nu permit referiri comparative în acest sens. Selecțăm totuși câteva date statistice menite să dea măsura interesului cu care publicul privește aceste colecții, atunci cînd sînt bine constituite și în condițiile unei judicioase orga-

nizări a serviciilor și a instrumentelor de informare:

— 56 600 de discuri și 32 000 de diafilme și diapozitive difuzate anual în Capitală;

— 15 200 de discuri audiate la Suceava; 10 200 la Sibiu; 9 500 la Timișoara;

— 4 mii de benzi magnetice audiate individual și 5 mii de audiții pe disc, la cerere la Brașov;

— 3 mii de diapozitive și 780 de diafilme consultate la Tirgoviște;

— 920 de microfilme cercetate la Constanța și tot aici 2090 de cursuri de limbi străine;

— un indice de circulație de 3,9 pentru discuri și 3,3 pentru diapozitive la Timișoara;

— 6 100 de beneficiari la Constanța, 2 800 de beneficiari individuali și 15 instituții la Tirgoviște, 1700 de beneficiari individuali și 70 de instituții la Suceava.

Fără a pierde din vedere că activitatea fundamentală a bibliotecii publice rămîne în continuare legată de carte și celelalte produse circumscrise Galaxiei Gutenberg, apreciem preocupările pentru diversificarea serviciilor în sfera documentelor audio-vizuale ca înscriindu-se pe linia modernizării și a unei noi calități în acțiunea cultural-educativă a bibliotecii.

IOANA TĂUTU

CCZU 027.625:026.08

Rolul specific al audio-vizualelor în bibliotecă pentru copii

Spre deosebire de bibliotecile pentru adulți, unde diversele documente audio-vizuale se constituie în colecții de sine stătătoare, la care publicul, individual sau în microgrupuri, apelează pentru a desprinde și asimila informația specifică și care 'doar în mod ocazional, cu prilejul unor manifestări culturale-educative, sînt folosite alături de carte pentru ilustrarea temei, pentru a mări pregnanța mesajului și capacitatea de emoționare estetică, în bibliotecile adresate copiilor funcția formativă a documentelor de acest tip este de o complexitate aparte, ea acționînd nu numai pentru educarea disponibilităților de receptare a frumosului, ci — fapt de o importanță aparte — în direcția familiarizării cu universul bibliotecar, a apropierii de carte, a pregătirii pentru lectură, a educării capacității de decodificare a semnificațiilor conținute de scrierile literare ce le sînt adresate.

Pe baza experienței Secției pentru copii a Bibliotecii municipale „M. Sadoveanu” din București, vom puncta câteva din modalitățile de implicare a discului, diapozitivului și diafilmului în procesul de modelare a tinerei generații, amintind în treacăt că din dotarea secției fac parte peste 500 de discuri — literare, muzicale și diadactice — și un număr însemnat de diafilme și seturi de diapozitive, capabile prin tematica lor să ilustreze și să întregască informațiile din cărți.

Diminețile de basm, intrate de mult în arsenalul mijloacelor educative ale bibliotecilor, folosesc cu precădere discul și diapozitivul. Conținînd înregistrări de basme, de povestiri, discurile respective răspund nu numai plăcerii de fantazare a copiilor, predilecției lor pentru vizualizare, pentru aspectele concrete ale realității, ci li ajută să perceapă atmosfera creată prin fragmentele descriptive, să sesizeze rit-

murile din desfășurarea acțiunii, să recepteze semnificațiile etice ale textului, cunoscute fiind virtuțile pedagogice ale lecturii expresive în direcția recepțării mesajului artistic. Când sînt asociate și imaginile ilustrative de pe diafilme, funcționalitatea figurativ-emoțională a acestora acționează asupra disponibilităților concret-senzoriale ale copilului, sensibilizindu-l, ajutându-l să parcurgă primele trepte ale interesului artistic care sînt curiozitatea și plăcerea. Citind imaginile, copilul spectator — în condițiile anteriorității contactului cu povestirea — identifică personajele, le re trăiește peripeziile. Împreună, imaginile și sunetul acționează asupra percepției și sensibilității fiecărui, favorizînd înțelegerea conținutului vehiculat.

O altă categorie de înregistrări discografice o constituie cele dramatice. Or, se știe, teatrul a fost numit „izvor de fantazie creatoare”, contribuind la descătușarea imaginației, la lărgirea orizontului de cunoaștere, la ascuțirea spiritului de observație, la sesizarea motivațiilor comportamentale ale personajelor ș.a. În legătură cu acest aspect, e interesant de amintit că în cadrul bibliotecii noastre ființează și un **teatru de păpuși**, servind în primul rînd cerințelor atragerii la lectură și difuzării cărții, dar și unor scopuri formative mai largi. Discul, magnetofonul cu bandă înregistrată pentru spectacol completează armonios cartea prezentată în scenare („Dumbrava minunată”, „Păcălici și Tindălici”, „Păcălă în satul lui”, „Fabule”, „Capra cu trei iezi”). Semnalăm și că secția noastră, în colaborare cu Biblioteca județeană Brașov, a realizat un film de scurt metraj, pe 8 mm, „Teatru de păpuși”, care surprinde momentele semnificative ale activităților de cerc (confectionarea păpușii, a îmbrăcămintei, a decorurilor, repetiții, spectacol).

Cercul de inițiere muzicală, adresat copiilor de vîrstă mai mare, e subsumat preocupărilor generale de educație estetică, de formare multilaterală a tinerei generații, de cultivare a capacităților de receptare a „bucuriilor muzicii”. În programul cercului: audiții colective — teme dirijate sau la cerere — însoțite de comentarii, explicații ale temei alese, ale formelor și genurilor muzicale, susținute de cadre didactice de specialitate, muzicologi. Din păcate, discul muzical nu este suficient reprezentat în colecțiile secției pentru copii și nici nu s-a suplinit îndeajuns acest fapt prin apel sistematic la colecțiile Secției muzicale a Bibliotecii „M. Sadoveanu”. De asemenea, ar mai fi unele lucruri de făcut și în privința înzestrării secției noastre, a bibliotecilor pentru copii în general, cu aparatura și accesoriile necesare valorificării documentelor audio-vizuale.

Învățarea limbilor străine, parte componentă a programei școlare, este în

mod fericit susținută de biblioteca pentru copii prin colecția discografică de tip „Linguaphon”, dar poate Casa de discuri „Electrecord” ar trebui face mai mult pe linia coroborării preocupărilor ei în această direcție cu cerințele procesului de învățămînt, textele de pe discurile din ciclurile realizate pe clase nefiind totdeauna concordante cu manualele.

Producția largă și diversă de diapositive, chiar dacă încă insuficient canalizată spre colecțiile bibliotecilor de copii, permite utilizarea lor în scopuri diverse, de la formarea culturii în domeniul artelor plastice, pînă la întregirea informației științifice și de specialitate din cărți, în cadrul cercurilor „Matematicienii”, „Prietenii naturii”, de istorie, de geografie. De remarcă că diapositivele nu recomandă nimic preșcolarului despre natură — floră, faună, fenomene — fiind o vîrstă vitregită și de cartea de informare, și de imaginile informative.

În ceea ce privește preocuparea bibliotecilor pentru copii pentru dezvoltarea și stimularea creativității în rîndurile micilor ei beneficiari, pentru sprijinirea integrării lor în programul Festivalului național „Cîntarea României”, documentele audio-vizuale pot juca un rol foarte important atît în conturarea repertoriilor (couri, fecțiuni, montaje, teatru) cît și în îmbunătățirea nivelului interpretativ (prin modelele pe care le oferă diferitele înregistrări) sau de creație în domeniul artelor plastice, în cultivarea bunului gust, a respectului pentru autenticitate.

Mai toate bibliotecile pentru copii posesoare de aparate de radio și tv. le folosesc în activitatea lor, invitînd la receptarea unor emisiuni adresate diferitelor vîrste (înșirte mărgărite, Radio-Voinicel, Clubul adolescenților, Școli și profesii, Clubului curioșilor, Vreau să știu. Memoria pămîntului

romănesc, Fonoteca de aur, Istoria muzicii în date, Pe glob ș.a.), dar și canalizînd interesul declanșat de acestea spre bogăția de informații și cunoștințe cuprinse în cărți. În schimb, prea puține biblioteci folosesc televiziunea, radioul pentru popularizarea activității lor, a cărții în general. Secția pentru copii a Bibliotecii „M. Sadoveanu” din Capitală colaborează cu emisiunile pentru copii ale acestora. Astfel „Șoimii patriei” prezintă spectacole ale teatrului de păpuși, interviuri, aspecte din bibliotecă etc., iar în emisiunea „Cîntecele copilăriei” păpușile noastre cîntă alături de copii.

Poate nu s-a făcut încă destul pentru asimilarea și a altui mijloc din arsenalul tehnicilor moderne audio-vizuale — **filmul**. Or, mai ales filmele ecranizări, ca „Harap Alb”, „Dumbrava minunată”, „Săgeata căpitanului Ioan” sau apropiata premieră „Fram Ursul polar” ar putea fi prezentate cu mult succes în bibliotecile pentru copii, deși organizarea proiectelor ridică unele probleme de ordin tehnico-material.

Tot atît de bine venit ar fi dacă Centrala Filmului, în colaborare cu Ministerul Educației și Învățămîntului sau cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste, și-ar propune să realizeze în secția noastră de pildă — ca una din cele mai reprezentative biblioteci pentru copii din țară — un scurt metraj cu tema „Copilul și cartea” sau „Drumul cărții”. Avem în vedere cînd spunem aceasta și mica noastră reușită în ceea ce privește popularizarea serviciilor de bibliotecă prin intermediul imaginilor diapositive realizate de noi, cu mijloace proprii.

Ne oprim aici cu speranța că am reușit fie și doar să sugerăm diversitatea de căi și de metode de implicare a documentelor audio-vizuale în procesul educativ ce se desfășoară în cadrul bibliotecilor pentru copii.

SANDA ȘTEFĂNESCU

CZU 371.333
026.06:378:61

Cabinetul de studiu audio-vizual și învățămîntul medical integrat

Învățămîntul superior din țara noastră cunoaște un proces amplu de modernizare și perfecționare, în concordanță cu cerințele mereu crescînde ale societății noastre socialiste în plină dezvoltare. Procesul de modernizare a metodelor pedagogice, concomitent cu

introducerea unei tehnici corespunzătoare, a ridicat în fața bibliotecilor de învățămînt superior sarcini noi, care au dus la modificarea unor funcții tradiționale și în același timp la crearea unor funcții noi.

Eforturile făcute de Institutul de

medicină din Timișoara în vederea modernizării învățământului au determinat, între altele, înființarea pe lângă bibliotecă — cu aproape un deceniu în urmă — a unui Cabinet de studiu audio-vizual. Realizat în cea mai mare parte prin autodotare, Cabinetul de studiu audio-vizual a permis obținerea unor rezultate remarcabile care, credem noi, justifică o prezentare a concepției care a stat la baza înființării lui.

Se știe că unul din punctele nevralgice ale învățământului medical tradițional este faptul că se bazează pe discipline care activează independent una față de alta. Studenții recepționează informațiile provenite de la diverse specialități și încearcă să realizeze integrarea lor cu propriile lor mijloace intelectuale, fără un ajutor substanțial din afară. Învățământul medical integrat, ca sistem pedagogic, se practică în cîteva institute de învățămînt superior de peste hotare (SUA, Turcia, R.S.F. Iugoslavia ș.a.). El constă în sincronizarea învățămîntului de specialitate. Studiul unor organe sau al unor afecțiuni este tratat sintetic de cadre didactice de diverse specialități, cu aspectele etiologice și clinice, astfel încît să i se dea studentului o privire sintetică și globală a problemei. Acest sistem stîrnește interesul studentului, îi dezvoltă spiritul critic și creativitatea. De aici eforturile care se fac peste tot pentru un învățămînt medical integrat.

În acest domeniu, Institutul de medicină din Timișoara dispune de o frumoasă experiență, atît cu privire la integrarea pe plan vertical, între preclinic și clinic, cît și pe plan orizontal, între diferite discipline medicale. Fără a putea vorbi însă de un învățămînt medical integrat, au existat numeroase preocupări și inițiative meritorii pentru sprijinirea procesului de învățămînt și creșterea eficienței sale. Una dintre acestea a dus la crearea Cabinetului audio-vizual al bibliotecii institutului. Înzestrat cu aparatură și materiale audio-vizuale adecvate, cabinetul organizează lecții și consultații integrate la care participă cadre didactice de diverse specialități. Aceștia dezbate același subiect, precizînd relațiile dintre cunoștințele obținute la diferite discipline. La dezbaterile din cadrul lecției „Fiziologia celulei și a structurilor subcelulare”, de exemplu, au participat cadre didactice din cadrul disciplinelor de fiziologie, histologie și bichimie, iar un subiect ca „Ficatul” a fost dezbătut de cadre didactice de la disciplinele de anatomie, histologie și fiziologie. Studenții primesc astfel informații cu valoare intrinsecă realizîndu-se integrarea interdisciplinară atît de importantă în studiul orga-

nismului uman. Cabinetul audio-vizual a devenit astfel un loc de întîlnire a numeroase discipline, cărora le pune la dispoziție filme, diapozitive, discuri și benzi magnetice, colecții de lame histologice, de fotografii și radiografii, planșe, atlase, mulaje anatomice. Folosirea lor oferă numeroase avantaje și în primul rînd precizie și claritate.

Se știe că medicina se studiază în primul rînd prin demonstrații pe pacienți. Dar pentru aceasta se cer pacienți corespunzători, cu simptome suficiente de clare pentru atingerea scopului educativ. Deși contactul pe viu între student și pacient este foarte important pentru educația medicală, nu întotdeauna este posibil să i se arate fiecărui student toate afecțiunile sau sindromurile. Aceste lacune sînt suplinite în parte de colecțiile Cabinetului audio-vizual. Mai mult decît atît, materialele prezentate și comentate de cadrele didactice de specialitate în cadrul lecțiilor și consultațiilor integrate pot fi solicitate ulterior și folosite în mod indepen-

dent de către studenți, ori de cîte ori doresc.

Cu toate acestea, colecțiile proprii, ca și materialele audio-vizuale pe care cabinetul le împrumută cu regularitate de la diverse instituții din țară și de peste hotare, sînt departe de a satisface nevoile unui institut de învățămînt superior medical. Editarea unor cataloage cu materiale audio-vizuale din domeniul medicinei existente în institutele de învățămînt superior sau de cercetare, reglementarea și practicarea împrumutului de copii sau originale ar constitui un prim pas în suplinirea unor goluri.

Avem convingerea că din mii de diapozitive existente în colecțiile cabinetului, din sutele de benzi magnetice înregistrate sau din cele peste 30 de filme medicale realizate în cadrul institutului nostru — ca să nu amintim decît de acestea — unele ar putea prezenta interes și în alte institute de profil, iar o colaborare interbibliotecară în acest sens se impune de la sine.

V. OJOGA

Microformatele — o nouă dimensiune biblioteconomică (I)

Cadrul general

Expansiunea progresului pe plan mondial, în a doua jumătate a secolului al XX-lea, a pus în fața bibliotecilor probleme de o amploare și gravitate deosebite. Proliferarea informațiilor, multitudinea domeniilor în care oamenii sînt solicitați, dezvoltarea științelor de frontieră, preocuparea pentru cercetările interdisciplinare au determinat o creștere generală a interesului pentru alte forme și mijloace de transmitere a informațiilor, în afara paginii tipărite, îndeosebi pentru mijloacele audio-vizuale, care promiteau soluții îndrăznețe numeroaselor probleme rămase încă nerezolvate.

Este cunoscut faptul că, de cele mai multe ori, specialiștii au nevoie repede de o informație. Numai apoi sînt luate în apreciere și alte elemente: gradul de relevanță, maximum de elemente informaționale (relevante) într-un spațiu, pe cît posibil, restrîns etc. Cu alte cuvinte, cercetătorii și tehnologii doresc o informație: 1. **promptă**; 2. **exactă**; 3. **compactă**. Este tocmai ceea ce mijloacele audio-vizuale au reușit să ofere.

Noua tehnologie audio-vizuală este cu atît mai mult luată în serios și adoptată în practica curentă de bibliotecă cu cît această modernă formă de stocare și difuzare a informațiilor își dovedește utilitatea pentru rezolvarea unor probleme suficiente de importante și la o scară destul de extinsă.

Dacă la noi s-a scris destul de mult despre raportul mijloace audio-vizuale — învățămînt, nu același lucru se poate spune despre relația acestora cu bibliotecile. De regulă, se vorbește în acest domeniu în termeni generali de aplicațiile tehnologiilor audio-vizuale în cadrul așa-numitelor „activități extensive” organizate de bibliotecile publice și școlare în sprijinul cititorilor. E vorba îndeosebi de aplicațiile televiziunii (care și-a extins mult capacitatea informațională odată cu intrarea în exploatare de masă a casetelor video), a diferitelor aparate de proiecție (care folosesc pelicula transparentă sau materialele opace), ca și a celor care folosesc benzile sonore.

Toate aceste mijloace și forme audio-vizuale sînt, la drept vorbind, activități complementare biblioteconomiei,

CZU 002(086.3)
778.14.0711.072
371.333

accesorii ale muncii de bibliotecă, străine proceselor întinse de organizare și prelucrare a colecțiilor. Apoi, conform uzanței, aceste forme sînt destinate consumului de grup, colectiv și numai arareori sînt utilizate individual, cum se întîmplă, de regulă, cu publicațiile.

Așa sînd lucrurile, se părea că aceste mijloace moderne nu vor putea pătrunde cu adevărat în bibliotecă, iar elementele lor nu vor deveni unități biblioteconomice egale publicațiilor. Optica însă se va schimba radical odată cu apariția microformate-

Mulți bibliotecari consideră că microformatele (pe care le asimilează cu microfilmele) servesc doar la protejarea și completarea colecțiilor. Rolul microformatelor în biblioteconomia modernă este însă mult mai mare. Microformatele nu numai că suplinesc publicațiile tradiționale, care nu pot fi conservate sau obținute pe o altă cale, dar constituie o formă nouă, din ce în ce mai răspîndită, de publicare a documentelor. Micropublicațiile cuprind atît reeditări ale materialelor deja publicate, cît și publicații originale ale unor texte și materiale editate pentru prima dată. Se știe că una din funcțiile de bază ale bibliotecii este asigurarea accesului beneficiarilor la toate sursele de informare. Această funcție nu poate fi îndeplinită integral dacă nu sînt avute în atenție și documentele publicate sub formă de microformate.

Microformatele sînt considerate adesea ca o tehnologie care va avea o influență determinantă asupra dezvoltării bibliotecilor în deceniile următoare. Și lucrurile par să evolueze în acest sens. Să oferim un singur exemplu. Biblioteca națională engleză British Museum deține sub formă de microformate o mare parte din producția editorială de după 1850 (inclusiv totalitatea cotidianelor străine), originalele fiind distruse după microfilmare (1).

Contextul istoric

Un istoric al microformatelor trebuie fără îndoială legat de realizările tehnice în domeniul opticii fotografice. Se știe că grație mijloacelor optice, imaginea obiectelor poate căpăta diferite forme (micro, normală, macro). Microimaginea — care stă la baza apariției microformatelor — poate fi reconstituită pe un ecran sub formă supradimensionată. Această facilitate tehnologică a stîrnit interesul oamenilor pentru purtătorii de micro-

Cu toate că prima fotografie datează din 1839, pătrunderea microformatelor în bibliotecă a avut loc destul de aproape de zilele noastre. Experiințe tehnologice valoroase în acest dome-

niu s-au făcut între cele două războaie mondiale în Franța, Germania și Olanda. Realizări notabile, care au permis trecerea de la epoca artizanală la cea industrială, a producției de serie, au avut loc în jurul anului 1950 cînd, în literatura de specialitate, de exemplu, începe să se facă distincția între microfise transparente și microfise opace sau între microfise și microopace, cum se spune frecvent astăzi.

Inițial a apărut microfilmul, văzut ca un mijloc ideal pentru economisirea de spațiu în cîteva biblioteci specializate, dar și ca o soluție excelentă pentru conservarea anumitor documente, în curs de deteriorare, în arhive, biblioteci academice sau de cercetare. De aici ideea utilizării microfilmului pentru înlocuirea unor documente ușor degradabile, cum sînt ziarele (2).

Microfisele s-au dezvoltat pe lângă agențiile guvernamentale, fiind preferate, din mai multe considerente de ordin practic, microfilmelor la înregistrarea rapoartelor. În același timp, a început să se vorbească tot mai intens de microopace (al căror suport nu mai este pelicula transparentă de celuloid, ci un material opac, de regulă hirtie fotografică), care apar sub diferite forme, de la formatul internațional al fișei de catalog (7,5 × 12,5 cm) pînă la 45 × 22 cm.

Definiție

Orice domeniu al științei, indiferent de întindere, își revendică o terminologie specifică. Și cu cît această terminologie este mai bine fixată, se poate vorbi de identitatea și stabilitatea domeniului respectiv. În general, domeniile sau ramurile noi imprumută de la „știința mamă” o parte însemnată din terminologia uzitată a cărei semantică rămîne mai mult sau mai puțin aceeași. Totodată își creează o terminologie proprie, care îl individualizează, conferindu-i statut personal.

În privința microformatelor, nu putem vorbi de o știință mamă, terminologia acestui domeniu se găsește abia în faza de constituire, de fixare, astfel încît nu trebuie să ne surprindă utilizarea mai multor termeni pentru desemnarea aceleiași realități, ca și fenomenul invers, folosirea unei singure noțiuni pentru denumirea unor aspecte diferite. Ori de cîte ori a fost posibil, am preluat definițiile din standardele românești. Din păcate, nu avem încă un program consecvent de elaborare a standardelor în privința microformatelor, care să urmeze îndepoarte recomandările ISO (Organizația Internațională de Standardizare); de aceea multe din standardele în acest domeniu sînt depășite. De altfel, în unul din articolele viitoare, vom analiza detaliat modul în care

microformatele sînt reprezentate în standardele românești.

Prima noțiune asupra căreia trebuie să ne oprim este microcopia. **Microcopia** este reproducerea cu dimensiuni mult reduse față de cele ale documentului fotografiat, obținută cu ajutorul unui dispozitiv optic (3).

Termenii de bază ai domeniului, **microformate** și **micrografii**, au circulat foarte multă vreme cu același înțeles. Abia în anii din urmă cele două noțiuni au căpătat sensuri diferite. O definiție completă a lor se găsește în „Encyclopedia of library and information science”, una din lucrările fundamentale în domeniile biblioteconomiei și informării, ajunsă deja la volumul 29: „**Microformatul** este termenul generic pentru toți purtătorii care utilizează microfilmul sau un mediu optic similar (inclusiv hirtia) pentru înregistrări de mare densitate și stocări ale informației optice codificate sub formă de microimagini ale documentelor tipărite, desenelor sau hologramelor. **Micrografiile** se referă atît la tehnologia cît și la sistemele asociate cu folosirea microformatelor. Se au în vedere tehnologia, sistemele, piața și industria micrografică” (4).

Microfilmul este un echipament unidimensional, sub formă de rolfilm, cu aranjamentul linear al microimaginilor. **Microfișa** (microfișa transparentă) este un echipament bidimensional cu microimaginea fixată pe un fragment de peliculă. **Microopacele** (microfisele opace) sînt microformate bidimensionale cu microimaginea pozitivă înregistrată pe hirtie fotografică opacă; ele pot fi imprimate fie numai pe o parte, fie pe ambele părți ale fișei. În literatura de specialitate, alături de microfișă, se folosește astăzi și noțiunea de **ultramicrofișă** (5) a cărei scară de reducere n-ar fi inferioară cifrei de 40 (6). După unii autori, scara de reducere a ultramicrofișelor trebuie să depășească 1 : 100. E de așteptat ca definițiile de standardizare să traseze o linie de demarcație precisă între microfișă și ultramicrofișă. **Microimaginea** este imaginea la scară redusă a obiectelor (pagină, desen, hologramă). Ea poate fi pozitivă (spațiile negre ale obiectului apar ca negre pe microimagine) și negativă (spațiile negre ale obiectului apar ca albe sau transparente pe microimagine). **Scara de reducere** (rata micșorării) este factorul prin care obiectul este micșorat linear pe microimagine. Frația

$\frac{1}{30}$ (sau 1 : 30) arată că dimensiunile lineare ale microimaginilor sînt de treizeci de ori mai mici decît originalele. **Mecanismul de regăsire** (de regulă computerizat) este utilajul care permite o regăsire rapidă a microimaginii stocate în colecția băncii de micro-

formate. Timpul de regăsire depinde de tipul de microformat: este de ordinul secundelor pentru microfise și al zecilor de secunde pentru microfisme. **Aparatul de citit microcopii** este un dispozitiv cu ajutorul căruia se realizează citirea microfilmelor și microfiselor prin mărire a microimaginilor de pe acestea (7).

dr. MIRCEA REGNEALĂ

(Urmare în nr. viitor.)

Note și bibliografie

1. William, B.J.S. Miniaturised communications. A review of microforms. London, 1979, p. 31.

2. Douglas, M.K. Libraries at Large. New York, Bowker, 1969, p. 622.

3. Vezi STAS 8 481-69. Microcopii. Terminologie și STAS 8 801/5-79. Microfilmare. Terminologie.

4. Kent, Allen, Lancour, Harold and Dally, Jay E. Encyclopedia of Library and Information Science. Vol. 18. New York, Marcel Dekker, 1976, p. 76.

5. Cu același sens se folosesc noțiunile de ultrafișă și ultraminiatilizate.

6. Veit, Fritz. Library Trends, 19, april 1975, p. 446-447.

7. Vezi STAS 8 801/5-79. Microfilmare. Terminologie.

CZU[159.954.433:023.4
608.1:023.4

Două ipostaze ale creativității

Poate creativitatea apare atunci când începi să te întrebi, când cauți resorturile unui lucru, când îi cauți sensurile, când îi cauți rosturile. Asta îi deosebește de bunii meseriași, cei care odată ce au deprins tehnica unei anume profesii (indiferent care) o practică aplicat și corect, așa cum au învățat, până la pensionare, pe cei care continuu se autodepășesc și depășesc plafoane aparent definitiv cimentate, caută și își pun încontinuu întrebări asupra a ceea ce fac, și cum fac, și de ce fac. Răspunsurile date, soluțiile aflate, mai spectaculoase sau mai modeste, dobândind notorietate sau rămânând anonime, poartă toate marca de preț a creativității. Ne propunem să aducem în prim plan două ipostaze ale creativității, detectate în câmpul bibliotecilor publice urbane.

Creativitatea tehnică: Dumitru Ailoaie

Dorohoi. Biblioteca orașenească de aici s-a impus de mult în viața spirituală a localității, nu numai ca o simplă sursă, ci și ca un impuls al lecturii publice, al informării. Peste 55 de mii de volume, cit însumează colecțiile bibliotecii, atrag anual în sfera lecturii publice peste 3 500 de cititori, solicitările lor însumând până la 78 de mii de volume. Servicii de împrumut și lectură pe loc, pentru copii și adulți, informare prin cataloage și informare bibliografică, împrumut interbibliotecar... Și s-ar fi putut ca lucrurile să se oprească aici. Și totul ar fi fost co-

rect, și totul ar fi fost onorabil, indicii de activitate atinși situând Biblioteca orașenească din Dorohoi în rândul unităților similare în fruntea egalității. Dar, încercând să depășească condiția clasică a unei bibliotecii orașenești de dimensiuni medii, cu potențial uman destul de limitat și fiind totodată să suplimentare, fie și parțial, absența din localitate a unor instituții artistice de spectacol, Biblioteca din Dorohoi și-a diversificat treptat colecțiile și, concordant, serviciile, reușind astăzi să pună la dispoziția publicului, pe lângă fondurile de carte, și o selecție de peste 700 de discuri românești și străine, 30 de benzi magnetice, 90 de seturi de diapozitive, 105 diafilme, supuse alt consultării la sediu, în activități individuale sau colective, cât și împrumutului la domiciliu. Și iarăși lucrurile s-ar fi putut opri aici, dacă... Dacă Dumitru Ailoaie, conducător și animator al bibliotecii de peste 25 de ani, ar fi considerat că și-a făcut îndestul datoria (și și-o făcuse!). Citeva întrebări i-au tulburat însă starea de posibilă mulțumire:

— Cum să însoțească oferta de discuri de un indice de utilizare corespunzător?

— Cum să prelungească viața acestui valoros patrimoniu discografic?

— Cum să sporească numărul de beneficiari?

— Cum să mărească forța de atracție a bibliotecii?

Răspunsul l-a constituit **combina muzicală** pe care a imaginat-o în urmă cu mai bine de un deceniu și care funcționează fără „accidente“ de a-

tunci, asigurând audierea a circa 7 400 de discuri anual și un indice de circulație a fondurilor respective record (10).

Prezentăm în cele ce urmează principalele date tehnice și performanțele acestei inovații fără brevet, care i-a adus alt autorului, cât și beneficiarilor ei, satisfacții nebanuite.

Combina conține 10 pickupuri mute, fără amplificator (marca Supraphon) și 10 linii individuale, cuplate la mesele de lectură dotate cu prize. Ea permite audierea concomitentă a 10 discuri diferite, cuplarea mai multor prize pe o singură priză. Există posibilități de control prin cască de către bibliotecarul operator a fiecărei linii în ceea ce privește intensitatea sau pentru eventuale comunicări verbale cu audientul. Combina are un preamplificator de microfon care permite introducerea vocii pe oricare din cele 10 linii sau pe toate odată. La combină se poate cupla pentru audiere și un magnetofon, un aparat de radio sau un pickup străin (în locul unuia din cele integrate). Pickupurile sînt montate într-un dulap obișnuit cu polițe. Fiecare linie se bazează pe o monolampă, comun la cele 10 linii fiind grupul de alimentare. Lampa primește prin potențiometrul excitația de la disc, care pleacă la cască printr-un transformator de ieșire propriu fiecărei linii. Aceasta permite cuplarea mai multor pickupuri la aceeași linie, întreruperile de curent anodic, protejează lămpile să nu se ardă, evită amestecul melodiilor. Masa de comandă e dotată cu o pornire generală și trei întrerupătoare pentru fiecare linie, respectiv unul pentru punerea în mișcare, un potențiometrul cu două contacte (unul de curent anodic și altul pentru cuplarea căștii) și un al treilea pentru cuplarea căștii de control, care de regulă stă închis. Combina permite până la 7-8 ore de audiere continuă.

Singurul impediment pe care-l prezintă combina muzicală de la Dorohoi — și care ține de condițiile concrete ale perioadei când a fost concepută — constă în faptul că nu asigură decât audii mono. Or, realizarea stereofoniei ar însemna dublarea combinei, schimbarea pickupurilor, schimbarea căștilor... și aceasta nu mai ține doar de pasiunea și creativitatea lui Dumitru Ailoaie, ci presupune și niște investiții.

Între timp, inventivitatea tehnică și pasiunea profesională a lui Dumitru Ailoaie s-au canalizat spre alte realizări de mai mică amploare: un sistem de radioficare, pentru transmisii din radio, magnetofon sau pickup, prin 9 difuzoare legate în serie și amplasate în toate secțiile bibliotecii, utilizând, fără amplificatoare suplimentare, ex-

clusiv difuzorul aparatului de radio fără a-i mări consumul și, în studiu, un sistem pickup (discuri didactice) — magnetofon (înregistrări de control) pentru învățarea limbilor străine.

Creativitatea artistică și metodologică: Ștefan Andronache

Biblioteca municipală din Tecuci, semicentenară în acest an, îmbină în mod fericit maturitatea profesională cu o nealterată tinerețe a spiritului. Cu o frecvență anuală de peste 45 000 de cititori și vehiculând un fond de 88.350 de volume, a cărui circulație se apropie de 110 000 volume difuzate anual, biblioteca tecuceană este o prezență marcantă în viața spirituală a localității. Vor fi contribuit la aceasta de bună seamă calitatea colecțiilor, condițiile excelente de funcționare — localul, cu o suprafață totală de 700 mp întrunind atribute corespunzătoare de luminozitate și confort (mai puțin căldură în timpul iernii) —, judicioasa organizare a spațiului și a colecțiilor, dar și pasiunea și dăruirea profesională a celor 5 bibliotecari al căror lider este Ștefan Andronache.

Inteligență vie și sensibilitate artistică de excepție, meloman cultivat și fotograf-amator extrem de dotat, în procesul de atragere la lectură, de popularizare a colecțiilor și de diversificare a intereselor de studiu, lectură și informare, Ștefan Andronache a depășit trapat limitele mijloacelor „clasice” folosite în acest scop de biblioteca publică. Procesul de elaborare a noi forme și metodologii a fost precedat și în ceea ce îl privește de câteva întrebări fundamentale:

— În condițiile impactului cu mass media — resimțit nu numai în diversificarea propriilor colecții, dar mai ales în disponibilitățile psihologice și deprinderile de informare și de consum intelectual (sau subintelectual) ale celor cu care se confruntă —, biblioteca publică poate rămâne doar la mijloacele tradiționale de contactare a publicului?

— Care sînt căile cele mai nimerite ca, păstrindu-și identitatea, biblioteca să-și aproprie cîștigurile civilizației audio-vizualului, supunîndu-le scopurilor ei specifice?

— Se constituie colecțiile audio-vizuale ale bibliotecii doar în modalități suplimentare și de o specificitate aparte de comunicare a informațiilor sau ele pot acționa complex asupra publicului?

Răspunsul la aceste întrebări nu a fost doar de ordin principial și teoretic, ci s-a tradus în căutări de ordin practic, în experimentări și, în final, în conceperea unor forme noi și a unor metodologii specifice.

Principala idee ce stă la baza acestora este **sincretismul**, adică îmbinarea imaginii artistice sau funcționale cu muzica și comentariul vorbit.

O altă idee, derivată din prima, este cea a folosirii imaginii artistice sau după natură ca mijloc de accesibilizare a muzicii și a muzicii ca modalitate de sensibilizare a ochiului și, paralel, cea a utilizării sunetului (muzică și voce) și imaginii (funcționale) în direcția stimulării interesului față de carte, față de bibliotecă.

Au intrat astfel în practica curentă a bibliotecii spectacolele „diason”, montajele audio-vizuale și bibliografia audio-vizuală. Dacă primele forme nu sînt noi (decît poate în perimetrul bibliotecii), creativitatea lui Ștefan Andronache manifestîndu-se doar în realizarea lor — de la găsirea temelor, la selecția materialului vizual și sonor și uneori chiar la „fabricarea” lui efectivă și pînă la montarea într-o concepție emoțional-artistică sau cultural-informativă cu caracter mai general, în ceea ce privește bibliografia audio-vizuală, aceasta este o creație absolută, o inovație metodologică în premieră mondială.

Slujind educației estetice, apropierea de universul muzicii și al artelor plastice, spectacolele „diason” au o capacitate deosebită de a emoționa, de a stimula disponibilitățile față de frumos în general. Reținem spre exemplificare trei teme diferite: „Marea” — muzică de Debussy și Enescu și proiecții de diapozitive după natură, înfățișînd marea, în consens cu atmosfera muzicii, în diferitele ei ipostaze (calmă, cu zbucium reținut sau cu izbucniri de furtună) —, „Ecurile” — muzica formației Pink Floyd, cu ecouri de coșmar dintr-o peșteră, fiind ilustrată cu o suită de diapozitive realizate după cărți poștale ilustrate și albumul fotografic cu peșterile din România, alternate cu reproduceri după pictura expresionistă europeană — și „Anotimpurile” — imagini diapozitivate după picturi celebre inspirate de primăvară și iarnă, comentate prin muzica lui Vivaldi.

Montajele audio-vizuale (imagini pe diapozitive deja editate sau confecționate personal în acest scop, cu comentariu vorbit și muzical) vizează scopuri informativ-educative mai largi,

după cum indică și titlurile acestora, dintre care selectăm câteva: „Două mii de ani de arhitectură europeană”, ciclul „Itinerarii de prietenie și colaborare”, „Eroi ai nemuririi și ai libertății, slavă!” etc.

Bibliografiile ilustrate audio-vizual (despre care s-a mai vorbit în revista noastră) își propun să impună atenției publicului în general sau, de la caz la caz, unor anume categorii socio-profesionale și de vîrstă, selecții semnificative de titluri pe o anumită temă (după sistemul bibliografiei de recomandare). Datele despre cărți sînt comunicate prin intermediul imaginilor diapozitivate după copertă, color, foaie de titlu, fragment de pagină sau ilustrație la text, susținute sonor prin citate, comentariu vorbit sau muzical, ca și prin diverse imagini complementare. Informația bibliografică transmisă simultan sau contrapunctiv pe diferite unde de comunicare (vizuală, auditivă) și întreaga ambianță imagistico-muzicală insinuant sensibilizatoare pentru tema supusă atenției, s-a dovedit deosebit de percutantă, atractivă, exactă și suficient de persistentă, cu eficiență măsurabilă în numărul de împrumuturi stimulate, în circulația cărților recomandate. Printre temele abordate: „Eroi au fost, eroi sînt încă”, „ABC-ul comportării civilizate”, „Cosmosul, pămîntul, omul”, „Cutezători ai secolului XX”, „Limba noastră — o comoară”, „Să ne alegem modelul de viață” etc.

Preocupările lui Ștefan Andronache de a „supune” potențele informaționale ale imaginii, ale sunetului nevoilor specifice ale bibliotecii, în planul informării, al educației și al propagandei, se canalizează și în alte direcții, cum ar fi setul de diapozitive „Tehnica muncii intelectuale” sau filmul documentar „Drumul cărții către cititor”, dar acestora le consacram în acest număr o cronică specială.

Cîtă imaginație și cîtă documentare și studiu, cîte ore de audiții muzicale și de aplecare asupra albumelor de artă, cîți metri de peliculă folosiți creator și cîte ceasuri de muncă în laboratorul foto, cîtă strădanie și cîte variante de scenariu și de comentariu, ca și în montajul de imagini sau în mixajul sonor, presupun toate acestea e lesne — sau poate dimpotrivă, greu — de imaginat. Dar pasiunea creației nu cunoaște obstacole, nici osteneală, iar bucuria împlinirii nu e doar a lui Ștefan Andronache, creatorul, ci și a tuturor celor cărora el le închină activitatea sa.

I.T.

„Luna cărții în întreprinderi și instituții“ aprilie 1981

Manifestare integrată Festivalului național „Cîntarea României”, ediția a șasea a „Lunii cărții în întreprinderi și instituții” s-a desfășurat în acest an sub semnul glorioasei aniversări a partidului.

Deschiderea la nivel național a avut loc la Bala-Mare, la Buftea, la Gheorgheni, la Iași și la cluburile muncitorești din orașele Motru (Gorj), Lupeni (Hunedoara) și cele ale întreprinderilor bucureștene „23 August”, „Semănătoarea”, întreprinderea de confecții și tricotate, C.I.L. Pipera. Întreaga gamă de acțiuni întreprinse s-a înscris scopului general al activității cultural-educative și anume acela de a contribui la formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii prin intensificarea propagandei și difuzării cărții social-politice, științifice, tehnice, beletristice și de artă, editată în limba română și ale naționalităților conlocuitoare.

Pe parcursul lunii aprilie, în toate județele țării au avut loc întâlniri ale oamenilor muncii cu scriitorii, oameni de știință, redactori din edituri, activiști de partid, de sindicat și de stat, inovatori, inventatori, frunțiși în producție în cadrul unor dezbateri, mese rotunde, simpozioane, consfăturii lansări de cărți. În principalele întreprinderi și instituții, la o seamă de case de cultură, cluburi muncitorești, cămine de nefamiliști, librării și biblioteci — acolo unde, de fapt, au fost găzduite diversele manifestări — au fost organizate și expoziții de carte și standuri cu vânzare.

Prin grija organelor locale ale sindicatelor și datorită unei bune colaborări cu ceilalți factori implicați în activitatea cultural-educativă de masă, în special cu bibliotecile publice, majoritatea acțiunilor au prilejuit contactul direct al celor care făuresc bunurile materiale cu cei care produc sau se îngrijesc de apariția cărții înlesnind un schimb util și, sperăm, eficient de idei și de experiență. Buni cunoscători ai producției noastre editoriale, participanții la acțiunile ce s-au desfășurat în cadrul acestei „Luni” — împărțită, la rîndul ei, în trei decade: a cărții social-politice, a celei tehnico-științifice și a celei beletristice — au emis o seamă de puncte de vedere, propuneri, sugestii menite să contribuie la sporirea eficienței și a calității sectorului editorial. Alături de aprecierile făcute la adresa certelor realizări, foarte multe propuneri și observații critice venite din partea oamenilor muncii de diverse profesii și niveluri de pregătire s-au referit la tirajele insuficiente, numărul mic de titluri din diverse domenii ale tehnicii — unele ramuri fiind neglijate

total, necesitatea acoperirii prin producția editorială atât a cerințelor de calificare, cit și a celor de perfecționare, de reciclare, atragerea, cu mai mult curaj, de către edituri a unor autori din rîndul celor care lucrează efectiv în producție și au rezultate ce merită să fie împărțite unui cerc cit mai larg de lucrători din domeniu, satisfacerea, în mai mare măsură, a cerințelor de informare ale copiilor prin editarea unor lucrări adecvate vîrstelor și preocupărilor actuale ale tinerei generații.

Datorită tirajelor nesatisfăcătoare sînt localități cu pondere industrială în care prezența cărții tehnice în librării este mult sub limita cerințelor (printre altele, la Călărași și Timișoara). Au fost semnalate de către participanți și alte neajunsuri legate de problema tirajelor privind literatura beletristică română clasică și contemporană, repartizarea echitabilă pe județe a producției editoriale, reeditarea scrierilor mai importanți din colecțiile „Scriitori români” și „Opere” (Editura „Minerva”).

În ceea ce privește literatura tehnică și științifică, au fost semnalate domenii ce își așteaptă o reflectare mai judicioasă ca număr de titluri editate anual — automatică, informatică, electronică, industria minieră (este necesară chiar o întreagă colecție, pe tehnologii și utilaje, pentru calificarea la locul de muncă, industria extractivă de petrol (chiar lucrări care să deănsere unele domenii de activitate, cum ar fi cele referitoare la forajul marîn) — tehnologiile de lucru din cărți să se refere la utilajele cu care se lucrează acum în industrie, necesitatea ca Editura Tehnică să ofere mai multe colecții de standarde, cărți pe profesii (în special pentru muncitori și maștri). Rămîne o problemă deschisă aceea referitoare la faptul că, în prezent, centrele de documentare ale ministerelor de resort nepublicînd cataloage de produse pe întreprinderi, specialiștii nu cunosc ce se fabrică în țară. Urmarea: deseori se apelează la importuri.

Așa cum propuneau muncitorii hunedoreni la manifestarea de închidere pe țară a „Lunii cărții în întreprinderi și instituții”, prezența editurilor, a autorilor în mijlocul cititorilor nu trebuie să se limiteze doar la ocazii deosebite. Consfăturirile periodice, lansarea noutăților editoriale, dezbaterile cărților de succes la care să participe atât editorul, cit și autorul trebuie să devină o modalitate de lucru a editurilor. Prezența constantă în mijlocul beneficiarilor, respectiv a cititorilor, nu poate decît să se răsfrîngă pozitiv asupra calității producției editoriale și, implicit, asupra eficienței propagandei cărții.

A. M.

Reușita unui schimb de experiență

Organizat de către Comisia muncii politice din cadrul Consiliului județean al sindicatelor Brăila, schimbul de experiență privind rolul bibliotecilor mobile în informarea operativă a oamenilor muncii asupra noutăților editoriale și atragerea lor în sfera lecturii permanente a reunit lucrători din bibliotecile sindicatelor din Brăila, de la biblioteca județeană, factori de răspundere din întreprinderea gazdă — întreprinderea de utilaj greu „Progresul”. Alegerea bibliotecii sindicatului de la această întreprindere — bibliotecă Veronica Bancof — a fost determinată de rezultatele bune obținute atât la unitatea centrală, cit și de punctele mobile. (La sediu: 3 000 de cititori, 30 000 de cărți citite.) În special două biblioteci mobile pot sluji drept exemplu de bună organizare, eficiență și dăruire din partea bibliotecarilor obștești: cea de la turnătorie 1, condusă de Vasile Mihalache, turnător, care de 20 de ani se ocupă de destinul acesteia. Anual, cei aproximativ 320 de cititori citesc în jur de 2 300 de cărți, biblioteca mobilă dispunînd de spațiul adecvat, mobilierul necesar și chiar imprimantele pentru ținerea evidenței fondului de cărți și a cititorilor ca în oricare altă bibliotecă. Cealaltă bibliotecă, aflată la secția de modelare, condusă de modelorul Mihai Nedelcu, dispune de condiții asemănătoare, iar rezultatele sînt pe măsură. Tot aici au loc și acțiunile de propagandă a cărții, adecvate condițiilor specifice oferite de cele două secții. Bibliotecarii respectivi fac parte din colectivul de conducere al bibliotecii.

Pe baza celor văzute și a informațiilor făcute de către bibliotecara Veronica Bancof, ceilalți participanți au făcut cunoscute diversele aspecte ale muncii lor, proiectele de viitor. La capitolul proiecte, biblioteca sindicatului întreprinderii gazdă a prezăcut un concurs, dotat cu premii, între bibliotecile mobile, fi la număr, al cărui principal scop este acela al optimizării activității de propagandă a cărții. Din gama mijloacelor prezente în activitatea curentă nu lipsesc discuțiile cu cititorii, folosirea celor „cu vechime” la organizarea diverselor acțiuni, utilizarea microgrupului, rezervarea în cadrul programului stației de radioamplificare a unei ore (joia) destinată cărții.

O mențiune pentru colectivul Bibliotecii județene Brăila care prin șase cadre de specialitate asigură, prin rotație, îndrumarea pe teren a bibliotecilor sindicatelor din oraș. Asistența de specialitate include principalele sectoare de activitate ale acestor biblioteci: achizițiile de carte, prelucrarea fondurilor, organizarea unor acțiuni, realizarea, trimestrial, a unui caiet metodice pentru bibliotecile sindicatelor și cele specializate din întreprinderi.

Solicitudinea remarcată din partea colectivului bibliotecii județene nu este străină de preocuparea pe care organele locale — Comitetul județean de cultură și educație socialistă și Consiliul județean al sindicatelor — o manifestă pentru activitatea bibliotecilor din teritoriu.

ANNE-MARIE MIHIȚ

Agenda

Răspund școala și bibliotecă cerințelor de îndrumare a lecturii elevilor?

Perfecționarea procesului de învățămînt, adecvarea metodelor folosite în bibliotecile publice de stat și cele școlare la noile condiții reprezintă sarcini principale ale școlii și ale instituțiilor de cultură specializate. Pe acest subiect s-au desfășurat acțiunile metodologice organizate de Biblioteca județeană „Gh. Asachi” și Inspectoratul școlar al județului Iași. Astfel, în luna aprilie a acestui an, au avut loc cercurile pedagogice ale profesorilor de limba și literatura română unde au fost discutate problemele muncii cu cartea, iar în rîndul unor școli generale și licee au fost organizate dezbateri în cadrul unor comisii metodice, subiectul constituindu-l problema lecturii elevilor. Asemenea acțiuni au avut loc la Școala generală nr. 8 Iași, la școlile generale din Podul Înalte și Scheia, la Becești și Holboca. Profesorii din comuna Tomesti au organizat o dezbateră similară în legătură cu activitatea de lectură publică pe întreaga comună.

Numărul mare de participanți, rezultatele cercetărilor sociologice și psihologice prezentate, sugestiile făcute au imprimat acestor manifestări un puternic caracter de actualitate și au dat posibilitatea creionării citorva probleme privind îmbunătățirea calitativă a educației estetice a elevilor și a muncii cu cartea atât în procesul instructiv desfășurat în clasă, cît și în afara clasei.

Nivelele de receptare a literaturii în școală

În județul Iași, în ciuda numărului mare de biblioteci publice și școlare (cu peste 1 650 000 de volume), numărul cititorilor din rîndul elevilor nu reflectă posibilitățile existente. (La Biblioteca județeană „Gh. Asachi” sînt înscriși peste 15 000 de elevi; în bibliotecile comunale din județ, peste 30 000 de elevi.) Cercetările efectuate arată că între 10 și 20 la sută dintre elevii din mediul urban și între 30 și 50 la sută din mediul rural nu au deprinderile de bază pentru lectură, iar un număr apreciabil de elevi nu frecventează bibliotecile școlare și publice. Într-o lucrare recent apărută în Editura didactică și pedagogică, doi cercetători ieșeni, Pelaghia Popescu și I.C. Roman (Leeji în spiritul metodelor active) ajung la concluzia că există mulți elevi, în clasele slabe mai ales, care nu citesc curent și conștient. Iar dintr-o cercetare sociologică efectuată de către prof. Romel Moga asupra unui eșantion de 740 de subiecți din clasele 5-8 din Iași se constată că 20 la sută din motivațiile lecturii au un caracter general, imprecis. La Românești, într-o cercetare asupra folosirii manualului de școală, se ajunge la concluzia că peste 50 la sută din elevii claselor gimnaziale nu consideră manualul drept instrument de lucru intelectual, acesta nefiind utilizat suficient în procesul asimilării cunoștințelor.

Astfel de concluzii duc la ideea reconsiderării unor mijloace de educație a lecturii elevilor încă din perioada pri-

melor clase, pentru că în această etapă are loc fundamentarea deprinderilor de a citi și de a povesti corect, de a folosi permanent cartea în pregătirea școlară individuală și în lărgirea orizontului cunoașterii. Problema prezintă mai multe aspecte — evidențiate în dezbaterile amintite. Profesorii de limba și literatura română, în special, sînt preocupați de îndeplinirea sarcinilor programei școlare, nereușind în multe cazuri să controleze și lectura individuală suplimentară, ceea ce duce la limitarea timpului lecturii cu toate consecințele ce rezultă de aici. Mai îngrijorător este faptul că unii profesori de istorie, geografie, fizică și alte obiecte nu asigură un control al bibliografiei minime referitoare la obiectele predate! Un alt neajuns este absența îndrumării sistematice a elevilor către operele literaturii contemporane pentru copii și tineret, opere care atrag în mod deosebit elevii claselor mai mari, acestea rămînînd în afara cercului de interese al multor profesori, cu atât mai mult cu cît nici recomandările bibliografice cuprinse în programele școlare nu sînt la nivelul cerințelor actuale. Tot aici ar trebui să adăugăm tirajele insuficiente acordate bibliotecilor dintr-un număr mare de titluri ale cărților scriitorilor contemporani (centrele de librărie asigură. În primul rînd, librăriile cu cantitățile necesare).

Dezbaterile purtate în legătură cu cercetările efectuate în școlile din județul Iași (printre altele — cele întreprinse la Centrul de științe sociale al Universității „Al. I. Cuza”) arată că un procent mic de elevi, între 5 și 10 la sută, și-au exprimat dorința de a discuta cu profesorii lor (ca și cu bibliotecarii) probleme legate de lectura în afara clasei. Constatările comunicate de prof. Romel Moga arată că este deosebit de necesară introducerea unor metode active în orientarea lecturii elevilor care să țină seama de particularitățile de vîrstă, de grup, de lectură individuală. Apare necesară studierea cerințelor de lectură și a opțiunilor tinerilor cititori ca premisă de bază a eficienței propagandei și recomandărilor de lectură, a dezvoltării intereselor pentru asimilarea capodoperelor literaturii române și universale. Unele constatări făcute de prof. Ioan Ștefăniuc și Victoria Toma (Becești), Corneliu Denisuc (Românești), Elena Tugulea, Maria Tîncu (Podul Înalte) pun în evidență faptul că, la obiectele limba și literatura română, la fizică, chimie, istorie, ca și la orele de atelier, elevii trebuie să fie orientați sistematic cu privire la cele mai noi cărți apărute în domeniul respectiv. Aceasta datorită influenței mass-media asupra lărgirii orizontului de lectură cu tendința, evidentă la cei mai buni cititori, de a apela la lucrările ce se adresează unor vîrste mai mari. Prin urmare, școala — factor important de formare a deprinderilor de lectură și de orientare a acestora — nu trebuie să rămînă nici o clipă în urma celorlalți „parteneri” ce influențează lectura, urmînd realizarea unui contact cît mai sistematic, mai prelungit al elevilor cu textul atât în clasă, cît și în afara ei.

Continuă biblioteca eforturile școlii?

Cercetările sociologice, sondajele de opinii, chestionarele aplicate relevă existența citorva grupe distincte de probleme legate de lectura în biblioteca publică. Dintre acestea, ies în evidență câteva.

Informarea bibliografică, nu întotdeauna desfășurată în concordanță cu cerințele reale dictate, pe de o parte, de

programe școlare, iar pe de alta, de imboldurile intime, afective ale cititorului. Urmarea: o lectură dezordonată, incapabilă de a acoperi întregul timp de necesități școlare și, implicit, de a dezvolta personalitatea elevului. Printre altele, menționăm că însăși Editura didactică și pedagogică nu prevede în proiectul de plan editorial pe anul 1981 instrumente de informare bibliografică pentru elevi. De altfel, nici Biblioteca Centrală de Stat — ca principala bibliotecă publică a țării — nu vine în suficientă măsură, cu instrumente specifice, în sprijinul acestei categorii de cititori.

Lipsește, de asemenea, din planurile marilor edituri sau biblioteci îndrumare de lectură, dicționare școlare privind istoria cărții și a tiparului, compendii privind istoria presei și a cărții. De mare folos ar fi îndrumare de muncă intelectuală individuală așa cum apar în alte țări și care sînt de un real folos micilor cititori. Lucrările gen „Cum să înveți” apărute în ultimii doi ani sînt prea stufoase și se adresează, de regulă, elevilor de liceu sau studenților și nu începătorilor care trebuie să capete încă din primii ani de școală sentimentul de încredere în capacitatea bibliotecii de a îndruma lectura cititorilor.

Analiza planurilor editoriale pe anul 1981 scoate în evidență situația cu totul precară a informării bibliografice scrise pentru micii cititori, lăsată numai pe seama bibliotecilor publice care, nici ele, nu tipăresc ghiduri de lectură. Dealtfel, încercările din ultimii ani au rămas fără ecoul așteptat. Cauza: tirajul insuficient. Se poate cita cazul colecției de bibliografii de recomandare „100 de cărți despre...” editată de Biblioteca „Gh. Asachi”: fiecare din cele 22 de titluri apărute nu depășește tirajul de 500 de exemplare. Dacă la acestea adăugăm lipsa unui periodic destinat literaturii pentru copii, se conturează situația foarte grea a bibliotecilor care sînt nevoite să exercite, de regulă, numai o îndrumare orală a lecturii — cu consecințele respective.

Una dintre căile de rezolvare a acestei probleme este realizarea unei conlucrări fructuoase între școală și bibliotecă, între cadrul didactic și bibliotecarul școlar sau cel din biblioteca publică, între biblioteca Casei corpului didactic și biblioteca județeană.

Experimentele inițiate la Școala nr. 10 din Iași în legătură cu stabilirea unei relații noi, calitativ superioare, între factorii menționați mai sus vin în sprijinul afirmației făcute și pledează pentru realizarea unei conlucrări pe planuri foarte largi. În același timp, biblioteca publică trebuie să preia unele din metodele îndrumării lecturii folosite de către școală: organizarea sistematică de vizite la marile biblioteci, în paralel cu folosirea de către acestea a metodelor pedagogiei școlare, constituie o cale spre ridicarea nivelului de influențare a lecturii elevilor.

Toate acestea ni se par deosebit de actuale țînd seama că în multe locuri (și în special în cadrul bibliotecilor publice mari) contactele bibliotecarilor cu familiile, cu părinții elevilor poartă un caracter întîmplător, mai puțin studiat. Dealtfel, nu sînt cunoscute suficient nici

căile practice, nu există nici timpul material necesar.

Odată cu realizarea unei colecții de cărți corespunzătoare (problemă pusă cu deosebită acuitate de către cadrele didactice de la Popești, Tomnești, Holboca, Erbiceni) se impune însă realizarea unui sistem al muncii de colaborare bibliotecă—școală. Propaganda cărții în rândul elevilor va trebui să depășească acele „clasice” prezentări de cărți, seri de basme, montaje literare.

Metodele active în rândul cărora se situează și procesele literare, dezbaterile și discuțiile literare, întâlnirile permanente între elevi și creatori, redactorii sînt numai elevele căi cu o mare eficiență în îndrumarea lecturii.

Permanentizarea la Iași a Salonului cărții pentru copii (într-o organizare largă ce cuprinde Biblioteca județeană „Gh. Asachi”, Inspectoratul școlar județean, Centrul de librării, Teatrul pentru copii și tineret, Organizația județeană a pionierilor) constituie o experiență ce trebuie ridicată pe noi trepte atît ca participare a copiilor, cit și ca o metodă activă în direcția cunoașterii literaturii românești contemporane. De asemenea, cercurile și cluburile literare, în formule bine cunoscute, constituie forme de dezvoltare a creativității elevilor, element ce trebuie pus în directă legătură cu receptarea operei literare.

Abordînd problema specializării fondului de carte pentru copii și a organizării acestuia în conformitate cu cerințele psihologice și pedagogice ale vieții intelectuale a copilului, participanții la dezbaterile amintite au scos în evidență necesitatea organizării unor biblioteci moderne pentru copii în centrele urbane. La sate, se impune o deosebită atenție dotării cu cărți atît a bibliotecilor școlare, cit și a celor publice, mai ales că în satele componente biblioteca școlară este aceea care asigură lectura publică pentru toată populația. Deși anual se cheltuiesc, în județul Iași, aproape un milion de lei pentru completarea colecțiilor de cărți ale bibliotecilor de la sate, în unele localități (cum este cazul și la Ulmi-Belcești) numărul de exemplare și numărul de titluri existente în biblioteca școlară nu satisfac nici pe departe necesitățile. Experimentele realizate la Erbiceni în legătură cu autodotarea bibliotecii școlare sau la Scheia și Podul Iloaiei în legătură cu punerea în valoare a condițiilor existente reprezintă modalități care vin în sprijinul elevilor și care trebuie generalizate în întreg județul.

Paralel cu aceasta trebuie să crească capacitatea bibliotecilor, dar și a profesorilor, de a recomanda, „de a sfătui” elevii spre lecturi elevate și, în același timp, trebuie să asigure deprinderi corecte de lectură. Cercetările efectuate la secția pentru copii a Bibliotecii „Gh. Asachi” impun modernizarea metodelor de lucru, metode care ar trebui cunoscute mai atent și generalizate. Ar fi foarte util ca Centrul de cercetări sociale al Universității „Al. I. Cuza” să antreneze cadre de specialitate în realizarea unor cercetări multidisciplinare referitoare la lectura în bibliotecă, la procesele intime ale lecturii și la rolul acestora în viața copilului, maturul de mîine.

LIVIU MOSCOVICI
NICOLAE BUSUIOC

În cinstea aniversării partidului

Primul număr din 1981 al buletinului Biblioteca editat de Biblioteca județeană Brăila este dedicat aniversării Partidului, materialele inserate slujind activităților cultural-educative omagiale și propagandei cărții social-politice.

Din sumar: un scenariu de spectacol (montaj literar-muzical-coregrafic) „Omajul partidului”, semnat de Candiano Pricepu, material pentru un concurs „Cine știe răspunde” intitulat „Parfă înima țării” de același autor, o suită de recenzii la ultimele lucrări apărute în seria „Din gîndirea social-politică și economică a Președintelui României, Nicolae Ceaușescu”.

O nouă calitate în activitatea de propagandă a cărții tehnice și științifice

Este tema dezbaterii organizate la Biblioteca orașenească Pașcani, la care au luat parte reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, al Comitetului județean de cultură și educație socialistă Iași, al Casei de cultură din localitate, bibliotecari orașenești, de la Biblioteca județeană „Gh. Asachi”, de la bibliotecile specializate din întreprinderile din localitate, precum și conducerea Universității culturale-științifice din Pașcani.

În intervențiile susținute a fost subliniat rolul bibliotecii orașenești ca factor component al educației tehnice a cititorilor, în îmbinarea lecturii de specialitate, de pregătire profesională cu cea de cultură generală. S-a insistat asupra necesității rezolvării unor probleme legate de politica de achiziții, ținînd seama de dezvoltarea social-economică a orașului, de creșterea ponderii literaturii de specialitate, de extinderea sistemului de difuzare a cărții tehnice în întreprinderi (în special în unitățile care nu dispun de bibliotecă). De o atenție deosebită s-a bucurat problema informării bibliografice, printre măsurile concrete prevăzîndu-se trecerea la realizarea catalogului colectiv al cărții tehnice, pe specialități.

Partea a doua a dezbaterii a continuat la Întreprinderea industrială „Integrata” Pașcani, la care au participat conducerea unității, cadre tehnice, muncitori. Au fost relevate o serie de aspecte legate de informarea și documentarea științifică curentă, de faptul că literatura tehnică în domeniul industriei ușoare este slab reprezentată ca număr de lucrări și calitatea acestora. Editura de profil manifestă, în continuare, serioase carențe în acoperirea golurilor, muncitorii, tehnicienii și inginerii resimțînd, din plin, acest lucru. A fost subliniată necesitatea trecerii de urgență la constituirea unui nucleu de bibliotecă tehnică, cu concursul bibliotecilor de profil din județ, al bibliotecii județene.

N.B.

În atenția Bibliotecii județene Bacău: propaganda cărții tehnice

Pentru realizarea unei creșteri calitative a propagandei cărții tehnice, în cadrul bibliotecii noastre a fost alcătuit un colectiv ce are în atenție organizarea unor acțiuni pe profil. Prin consultarea conducătorilor întreprinderilor din oraș, a fost stabilit un program ale cărui acțiuni reflectă probleme prioritare de producție ce frămîntă colectivele de oameni ai muncii. Astfel, în colaborare cu Comitetul județean de cultură și educație socialistă și cu Întreprinderea de mașin-unelte din Bacău au fost organizate două consfătuiri — „Cartea tehnică în sprijinul producției” și „Tendințe moderne în conducerea automată a mașinilor unelte” — la care au participat muncitorii, tehnicienii și cadre cu pregătire superioară din întreprindere. La Întreprinderea de panouri electropneumatice din aceeași localitate a fost realizat un dialog cu specialiștii acestei unități privind prezentul și viitorul în dezvoltarea și utilizarea microprocesoarelor în industrie. În ambele cazuri, colectul nostru s-a bucurat de sprijinul Editorii tehnice și al specialiștilor dr. Ing. Teodor Borangiu și dr. Ing. Radu Dobrescu de la Facultatea de automatică a Institutului politehnic din București.

Avem în vedere extinderea acestor forme de dialog cu oamenii muncii din întreprinderile băcăuane și atragerea cadrelor locale la realizarea unor noi acțiuni.

PAVEL COROI

Materiale de informare bibliografică și de propagandă la Brăila

Biblioteca județeană Brăila este editoarea unei serii de materiale de popularizare a colecțiilor deținute și de informare bibliografică a publicului, dintre care prezentăm două tipuri diferite. Este vorba în primul rînd de o listă a colecțiilor de reviste, ziare și seriale, românești și străine, inserate în ordine alfabetică, și apoi de o bibliografie adnotată pentru domeniul construcțiilor (aparții editoriale din anii 1979—1980). Ambele liste sînt realizate sub formă de plante, informația bibliografică fiind înregistrată cu informații despre bibliotecă — adresă, orar de funcționare, servicii oferite, condiții de frecventare.

Un catalog colectiv al perioadelor

În ideea raționalizării sistemului de informare la nivelul localității, pentru coroborarea eforturilor și pentru facilitarea accesului la informații, Biblioteca municipală Gh. Gheorghiu-Dej a luat inițiativa întocmirii unui catalog colectiv al publicațiilor periodice din colecțiile celor 15 biblioteci onestene.

Catalogul înregistrează abonamentele curente la perioadicele românești și străine, organizîndu-le pe limbi și în cadrul acestora alfabetic, cu indicarea colecției din care face parte, respectiv sigla bibliotecii deținătoare.

Desigur, o structurare pe domenii, chiar dacă ar fi oferit un plus de informații, ar fi fost mult prea pretențioasă pentru condițiile în care acest mic catalog multigrafat apare și pentru forțele cu care a fost realizat.

El se înscrie ca un instrument de lucru pentru bibliotecari și ca un aparat de informare pentru publicul interesat, dezvoltînd un neînțeles potențial informațional: 114 publicații periodice — primare și secundare — românești și 84 de publicații străine.

Tehnica muncii intelectuale

A intrat de mult în practica procesului instructiv-informativ utilizarea, pe lângă tipurile tradiționale de documente, și a mijloacelor moderne audio-vizuale. Rapiditatea informațiilor, relevanța lor, caracterul lor condensat și în primul rând capacitatea de a se adresa simultan mai multor beneficiari le-au asigurat largă penetrație nu numai în perimetrul școlar, ci și al altor instituții culturale-educative, cum ar fi muzeele și bibliotecile.

În acest context se înscrie și preocuparea comună a Bibliotecii județene „V.A. Urechia” din Galați și a Bibliotecii municipale Tecuci de a realiza un set de diapozitive consacrat introducerii cititorilor în tehnica muncii intelectuale.

Cele 36 de imagini transmise informații și îndrumări practice privind igiena lecturii, organizarea și metodologia muncii intelectuale.

După o rapidă trecere în revistă a motivațiilor lecturii, un prim grupaj de diapozitive prezintă condițiile proprii de lectură, acasă și în bibliotecă — mobilier, luminozitate, cadru ambiental, poziție la masa de lucru și în raport cu cartea, doza și eforturile și al timpului.

Un al doilea grupaj de imagini se referă la sursele de informare la care se apelează pentru a accede la carte, fiind prezentate succint diferitele tipuri de instrumente de informare bibliografică și catalografică, modul de consultare a fișelor din acestea. În fine, un al treilea lot de imagini se referă la lucrul efectiv cu cartea, la lectură ca modalitate complexă de cunoaștere, ceea ce presupune și extragerea, fixarea și sistematizarea diferitelor informații în vederea valorificării lor ulterioare. Sunt tratate astfel probleme ca adnotarea, redactarea fișelor de lectură pe tipuri de cărți, al fișelor de trimitere și a celor de citate, rezumatul, conștientul, referatul.

Simpla enumerare a problemelor abordate nu poate desigur reda bogăția informațiilor pe care diapozitivele le transmit, calitatea și puterea de sugestie a imaginilor, alternând fotografia artistică, reproducerea funcțională și schema. Contribuie la eficiența mesajelor și comentariul sonor, precis și totodată expresiv, cu încărcătura științifico-pedagogică necesară și totodată cu tonul cald al comunicării directe.

A.Ș.

Curs de bibliofilia la Oradea

Organizat în cadrul Universității culturale-științifice orădene, cursul-cerc de bibliofilia „Gh. Șincal” (condus de către Constantin Mălinaș, bibliotecar la Biblioteca județeană) are incluse în programul de activitate probleme privind importanța culturală și patriotică a bunurilor cu valoare bibliofilă, elementele și criteriile care conferă valoare bibliofilă unei tipărituri, tradițiile bibliofiliei orădene și colecțiile de profile de la Biblioteca județeană, contribuțiile bihorene la Bibliografia națională veche, tehnici și semnificații ale ex libris-ului, istoria paginii de titlu de la incunabile și pînă la forma ei actuală, structura bibliotecii personale, vechi manuscrise românești și istoria tiparului din Bihor.

A.M.

Cronică de film: drumul cărții către cititor

Pe genericul filmului de 16 mm pe care îl prezentăm stă scris: director de producție: Nedelcu Oprea; realizatori: scenariu — Nedelcu Oprea și Șt. Andronache; regia — Șt. Andronache și N. Oprea; imagine, montaj, comentariu, sunet — Șt. Andronache. Un „film de autori” s-ar spune în lumea profesionalistă a cinematografului. În realitate, filmul unor amatori în domeniul artei cinematografice, dar al unor profesioniști de prestigiu al biblioteconomiei românești — directorul Bibliotecii „V.A. Urechia” din Galați și conducătorul Bibliotecii municipale Tecuci.

Filmul, ca și alte preocupări similare ale celor doi*, s-a născut din ideea că biblioteca și slujitorii ei nu trebuie să se lase subjugați doar de audio-vizuale (colecționare, conservare, organizare și prelucrare), ci să le și exploateze în interesul instituției ca atare. Cînd pe generic scrie în continuare: „Biblioteca V.A. Urechia” prezintă, de fapt ar trebui citit că amintita bibliotecă se prezintă, scopul filmului — documentar-didactic prin esență — fiind de a călăuzi pașii cititorilor în acest univers al cărții, de a-i face să paregă tot procesul complex al constituirii unei colecții, al organizării și sistematizării acesteia, al accesibilizării ei prin instrumentele de informare realizate. Pe durata a numai zece minute, difuzate prin prezența imaginilor și consistența comentariului (deloc sec, didacticist, ci cald, apropiat, cu o doză potrivită de încălzire poetică), spectatorul primește informații condensate, utilitar funcționale, despre alegerea cărților în conformitate cu necesitățile, despre prima prelucrare a acestora — stampilarea (însemnal de proprietate), înregistrarea în evidențe, clasificarea lor zecimală, tehnica clasificării zecimale, fișa bibliografică și datele ce o compun, înregistrarea cărții cu date și accesorii; dispoziția cărților pe domenii, întocmirea catalogelor și definirea tipurilor de cataloage; despre regulamentul de frecvență și valoarea de contract cu biblioteca a fișei de înscriere despre organizarea cărților în acces liber și modalitățile de orientare la raft și în cataloage; despre sala cataloagelor, tipurile de cataloage și instrumentele de orientare în cataloage; despre modalitățile și formularistica de cerere a cărților dorite; despre instrumentele de informare bibliografică centrale sau elaborate de bibliotecă și tehnica utilizării lor; despre circuitul cititorului în bibliotecă și profilul diferitelor secții.

Prin natura sa filmul are o triplă funcționalitate: el slujește scopurilor de propagandă a bibliotecii; înarmează publicul cititor cu un minim de cunoștințe biblioteconomice necesare oricărui om modern; joacă rol de ghid pentru orientarea cititorului în sistemul de organizare al bibliotecii gălățene, al colecțiilor și al instrumentelor de informare.

Din păcate, imposibilitatea de a asigura copii după acest film realizat în întregime în „laborator” propriu, îl asază sub semnul riscurilor unei uzuri rapide, deci a unei puteri de penetrație limitate în spațiu și timp, deloc pe măsura efortului și pasiunii cu care a fost realizat.

A.Ș.

* Vezi și prezentarea setului de diapozitive „Tehnica muncii intelectuale”.

Aniversări

Biblioteca județeană „N. Iorga” din Ploiești a împlinit 60 de ani de activitate

Într-o frumoasă zi de duminică a anului 1921, mai precis la 20 martie, cu prilejul aniversării a 100 de ani de la marea mișcare revoluționară condusă de Tudor Vladimirescu, la Ploiești se inaugura Biblioteca populară „N. Iorga”. Oameni de înimă, cărturari animați de dorința sinceră de a contribui la luminares maselor de cetățeni ai acestui oraș, cunoscut, încă de pe atunci, drept puternic centru industrial — printre ei, prof. univ. arhitect Toma T. Socolescu, scriitorul I.A. Bassarabescu, epigramistul Ion Ionescu-Quintus, gazetarul Dumitru Munteanu-Râmnic, avocatul Nicolae Părvulescu — au luat inițiativa de a înființa această bibliotecă.

Dacă la inaugurare, colecțiile de publicații însumau doar 1250 de volume provenite numai din donații oferite cu generozitate de către membrii fondatori, precum și de către alți iubitori ai cărții, ulterior ele au crescut ca număr atât prin donații, cât și prin achiziționarea de cărți pe baza fondurilor obținute prin subscripții sau prin subvenții obținute de la primăria orașului.

Biblioteca populară „N. Iorga”, pe atunci singura instituție de cultură din orașul aurului negru, desfășura o vastă activitate, nu numai strict specifică muncii cu cartea, ea organizând și găzduind cursurile Universității populare, expoziții de artă, achiziționând lucrări de pictură, grafică și sculptură ce au reprezentat nucleul Muzeului de artă din Ploiești, înființat, tot prin grija bibliotecii, în 1931.

În prezent, Biblioteca județeană „N. Iorga” se înscrie în viața culturală a orașului drept o prestigioasă instituție de cultură frecventată anual de peste 20 000 de cititori constanți în rândurile

Sala catalogelor.

cărora difuzează, tot anual, circa o jumătate de milion de cărți. Acțiunile întreprinse de bibliotecă — forme specifice de propagandă a cărții — se desfășoară nu numai la sediul acesteia — corespunzător ca spațiu și dotare profilului unei asemenea instituții —, ci și în întreprinderi, instituții, școli, cămine de nefamiliști.

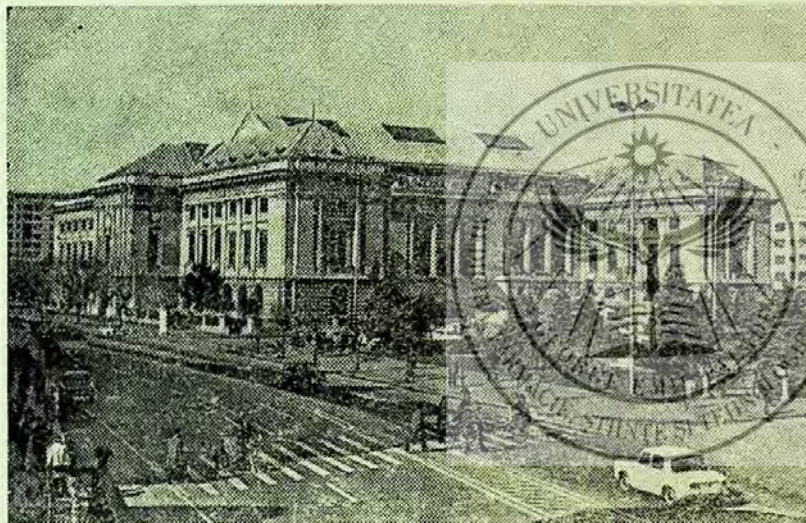
Anul acesta, când întreaga țară sărbătorește 60 de ani de la făurirea partidului, biblioteca noastră a organizat numeroase acțiuni de propagandă a cărții dedicate glorioșului eveniment (și despre care cititorii au luat la cunoștință în nr. 1/1981 al buletinului Biblioteca). Cu același prilej, Comitetul municipal Ploiești al P.C.R. a acordat bibliotecii județene Diploma de „Colectiv de onoare al municipiului Ploiești” pentru merite deosebite în realizarea sarcinilor cincinalului 1976—1980.

Tezaurul de publicații acumulate de-a lungul anilor a ajuns la peste 250 000 de volume, numeroase publicații periodice românești și străine, aproximativ 3 000 de discuri, circa 7 000 de cărți poștale ilustrate, benzii magnetice, diafilme etc. Aceste valoroase materiale de bibliotecă, cărora li se adaugă anual 15 000 de noi volume, satisfac deplin toate solicitările de informare, de documentare, de studiu ale diverselor categorii de cititori. Valoarea colecțiilor noastre este sporită prin prezența unui număr însemnat de cărți vechi românești și străine (Cartea românească de învățătură — Iași, 1643; Povățuire către economie de cîmp... de Gheorghe Șincai — Buda, 1806; Filozofia cuveantului și a nărvurilor de Heineccius Gottlieb — Buda, 1829; Aritmetica de Jacques Peletier, 1551), lucrări purtînd semnăturile autografe ale unor personalități ale culturii românești și universale (N. Iorga, Aaron Florian, Gala Galaction, Constantin Giurescu, Eugen Jbebeleanu, Eugen Lovinescu, Gib Mihăescu, Iacob Negruzzi, Camil Petrescu, Șerban Cioculescu, Adrian Păunescu, Marin Sorescu, Louis Aragon, André Maurois), ediții princeps din secolele XIX și XX, cărți cu ex libris-uri.

Printr-o bogată activitate de informare bibliografică (începînd cu anul 1968, instituția noastră editează, anual, *Bibliografia Prahovei*), printr-o susținută muncă de îndrumare metodică (din inițiativa bibliotecii județene s-a organizat concursul județean „Biblioteca — participantă activă la educația comunistă a oamenilor muncii”, aflată la cea de a IV-a ediție), ca și prin rezultatele pozitive obținute în toate compartimentele, Biblioteca județeană „N. Iorga” și-a câștigat un binecîștigat prestigiu în viața cultural-educativă a Prahovei.

GHEORGHE MAXIM

Clădirea Palatului culturii din Ploiești în care se află sediul Bibliotecii județene „N. Iorga”.

Aspect de la secția pentru copii.

Agenda

Prelucrarea fondului general al bibliotecii județene*

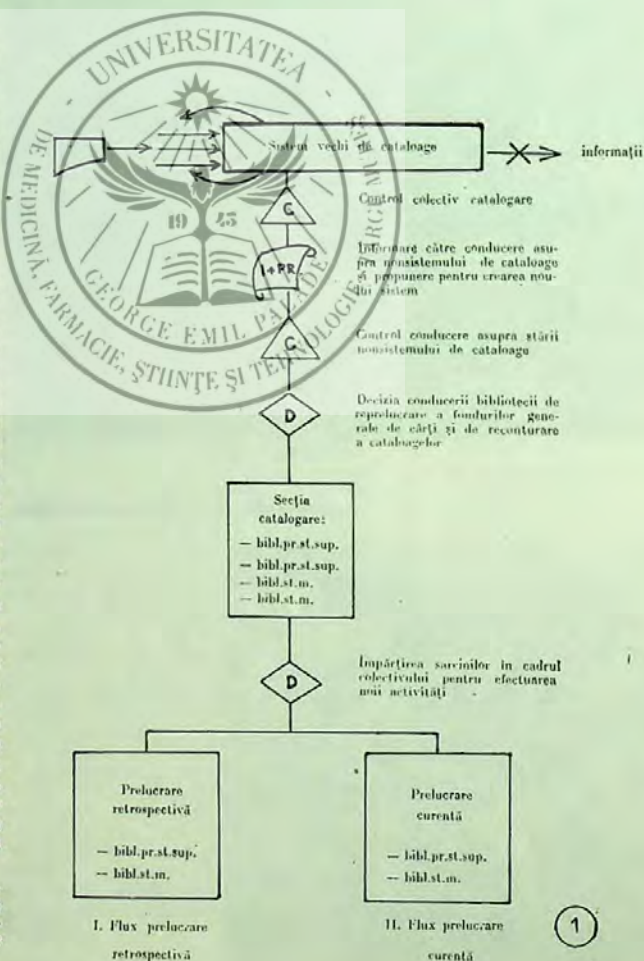
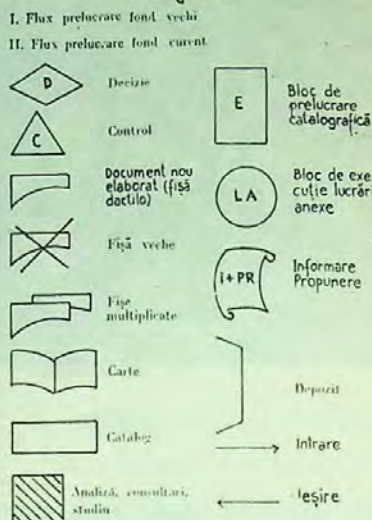
Biblioteca publică din Constanța a luat ființă în anul 1951, pe baza unui fond nesemnificativ de carte preluat de la fosta bibliotecă municipală înființată în 1931. De-a lungul anilor, prin creșterea alocațiilor bugetare, biblioteca și-a sporit considerabil fondurile. Dezvoltarea colecțiilor a fost realizată prin achiziții masive de carte curentă și completări retrospective, vizând constituirea unui fond reprezentativ enciclopedic, în corelație cu specificul social, economic și cultural al teritoriului dintre Dunăre și Mare, a unor colecții de publicații despre Dobrogea și a unui fond de carte în limbi străine. Conturarea primelor cataloage s-a făcut paralel cu constituirea fondurilor. În anul 1962, s-a procedat la despărțirea fondului pe secții: fondul sălii de lectură (partea cea mai reprezentativă, conținând cel puțin un exemplar din fiecare titlu, cotate după format); fondul secției de împrumut pentru adulți (format din dublete, cotate sistematic-alfabetic); fondul secției pentru copii (încărări adecvate vârstei de 5—14 ani, cotate sistematic-alfabetic). Atunci de fapt s-a constituit primul sistem de cataloage, format din: I. Catalog general alfabetic de serviciu; II. Cataloagele pentru public: a. cataloagele sălii de lectură (catalog general alfabetic; catalog general sistematic; catalog de titluri; catalog al cărților în limbi străine); b. catalog alfabetic pentru secția de împrumut; c. catalogul alfabetic al secției pentru copii.

În timp, aceste cataloage s-au dezvoltat conținând fișe cu descrieri și indici de clasificare provenite fie din prelucrarea locală, fie din fișa tipărită. Colectivul de prelucrare catalografică a suferit modificări continue și o dată cu el și maniera de lucru. Paralel cu inconsecvențele decurgând din fluctuația personalului, inconsecvențele din cataloage s-au accentuat prin nerespectarea autorului colectiv (introdus, excepțiv „P.C.R.” și „România”, abia prin anul 1976—1976); dese modificări de indici de clasificare zecimală; atribuirea la început a unor indici mai sumari, în special la cartea științifică și tehnică, apoi formind rubricile paralele cu indicii mai detaliați; dese modificări în tipurile de descriere pentru cartea veche, catalogată pe plan local, dar și pentru cartea nouă, prin fluctuația vedetelor și a modalităților de descriere imprimate de fișe tipărită de la o ediție la alta; lipsa fișelor de trimitere și a fișelor informative. De asemenea, fișele au suferit un grad avansat de uzură fizică, biblioteca noastră având în medie — în vechiul local — un număr de peste 500 cititori pe zi la sălile de lectură, cu circa 2500 publicații consultate zilnic.

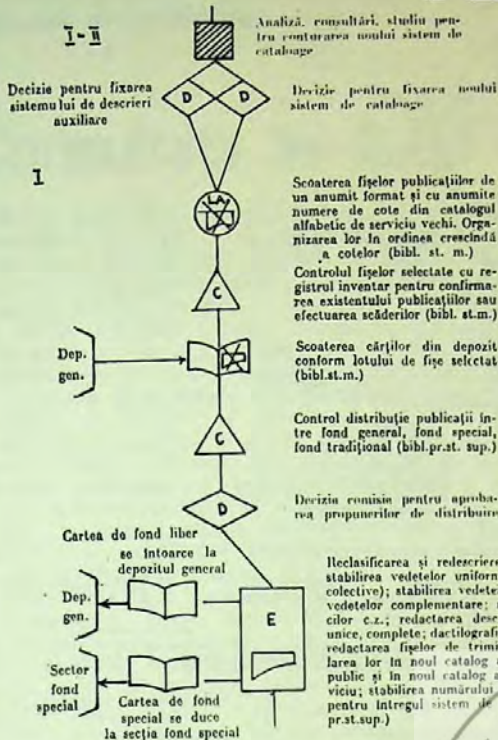
Din aceste motive, îndrumarea la cataloage se făcea cu destulă dificultate și cu șanse limitate de regăsire a publicațiilor, în

*. Lucrare de atestare prezentată în cadrul de perfecționare 1976—1980 organizat de Centrul special de perfecționare a cadrelor din C.C.E.S. Conducător științific: Antoaneta Corvătescu.

Legendă

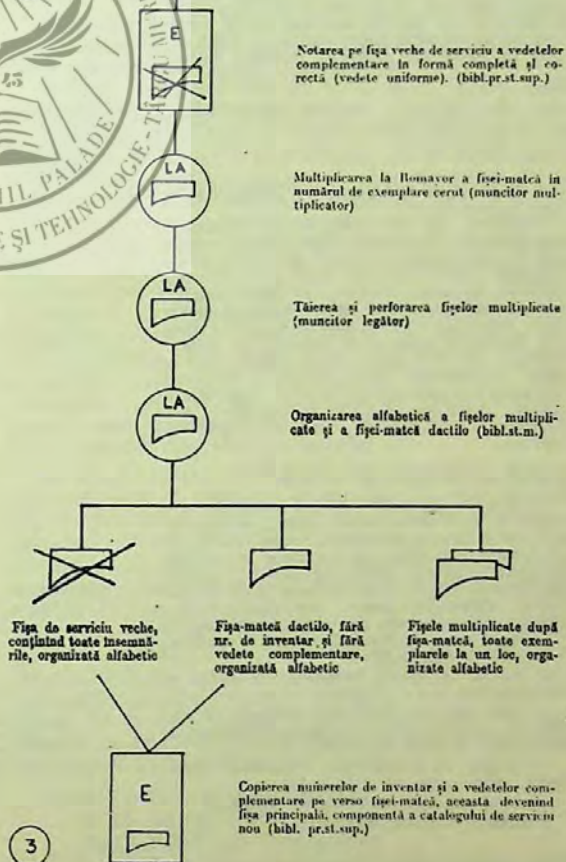
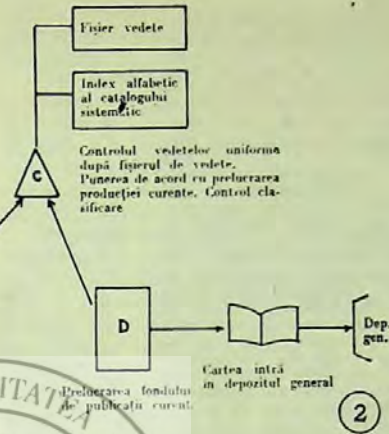

special la catalogul sistematic. Datorită faptului că pe scheletul vechi de cataloge nu se putea clădi un instrument perfecționat de informare, care să dezvăluie din multiple puncte de vedere caracteristicile de conținut și de formă ale publicațiilor existente, s-a luat hotărârea reprelucrării întregului fond de publicații, după care a urmat conturarea fluxului de muncă și împărțirea sarcinilor în cadrul colectivului.

De asemenea, mutarea într-un local nou, mult mai spațios, a creat și cadrul necesar desfășurării acestui proces complex. Dotarea tehnică a serviciului de completare-catalogare a făcut posibilă din punct de vedere material multiplicarea uniformă și rapidă a fișelor pentru întreg sistemul de cataloge preconizat. Pentru serviciul de catalogare au fost repartizate 2 mașini dactilo cu caractere adecvate și a fost achiziționat un Romayor pentru reproducerea fișelor dactilo.

Secția de catalogare fiind formată din 4 lucrători (2 bibliotecari principali cu studii superioare și 2 bibliotecari cu studii medii), s-au format două echipe paralele, prima echipă, condusă de un bibliotecar principal cu studii superioare trebuind să asigure reprelucrarea fondului vechi (notat în schemă ca flux I), și a doua echipă condusă de asemenea de un bibliotecar principal cu studii superioare, trebuind să prelucereze cartea nou achiziționată.

Lucrările pregătitoare pentru declanșarea fluxului I au constat din: constituirea unui fond de referință pentru stabilirea vedetei uniforme și a indicilor C.Z.U., învățarea dactilografiei; stabilirea relațiilor cu depozitul (gestionarele) pentru livrarea promptă a publicațiilor de reprelucrat; stabilirea relațiilor cu colegii care efectuează evidența

primară și individuală a publicațiilor. Fluxul acțiunii de reprelucrare este reprezentat în grafiicul anexă. Din experiența de până acum, ne dăm seama că este un flux complex, care se va desfășura pe o perioadă îndelungată (în actuala configurație a echipei se pot realiza anual maximum 3 500 de titluri reprelucrate), dar că el este absolut necesar pentru constituirea unui sistem de cataloage bine structurat*, care să fie capabil să înglobeze și să degaje informații continue și diferențiat. Fluxul s-a dovedit a fi destul de rațional, nu permite pierderi de forță de muncă și nici dublări de operații sau întoarceri din drum ale documentelor (fio publicații, fie fișe).

O dificultate temporară — inerentă în condițiile în care biblioteca rămâne deschisă publicului — constă în faptul că cititorul este frecvent obligat să caute o carte în două cataloage — cel vechi și cel nou — și că îndrumarea efectuată de bibliotecari la sala cataloagelor trebuie să fie mult mai atentă.

O slăbiciune a fluxului stabilit este, credem, lipsa unui control — de către o altă persoană decât cea care a redactat descrierea și clasificarea — a fișei-matecă, înainte de multiplicarea acesteia. O parte din control se face însă cu ajutorul fișierului de vedete — autori personali și autori colectivivi — și prin consultări continue între conducătorul echipei care asigură reprelucrarea și cel al echipei care efectuează catalogarea publicațiilor nou achiziționate ultimul și hotărâtorul control fiind făcut cu prilejul intercalării fișelor provenite din reprelucrare și a fișelor provenite din catalogarea noulor achiziții în cataloagele generale nou constituite. Controlul atent al conducerii bibliotecii asupra întregului flux de activitate asigură interrelația corectă între secțiune, accesul la multiplicare și aprovizionarea cu materiale necesare.

Experiența unui an de muncă după fluxul arătat mai sus, ea și corecturile intervenite pe parcurs, ne creează convingerea că acțiunea se va finaliza prin realizarea unui sistem de cataloage rațional, modern, unitar.

IVI IORDAN

bibliotecar principal,
Biblioteca județeană Constanța

* Sistemul de cataloage al Bibliotecii Județene Constanța:

CATALOAGE DE SERVICIU: cataloage topografice (sistematico-alfabetice) pentru secțiile de împrumut, copii și filiale; de tip registru (după formate) pentru fondul sălilor de lectură; catalog alfabetic general pentru cărți și catalog alfabetic pentru periodice; fișier de vedete, indice alfabetic pentru catalogul sistematic, precum și Instrumentele de informare bibliografică (instrumente de secția bibliografică) — cataloage alfabetic și sistematic pentru informația locală, fișier personalități locale, fișier iconografie locală, catalog colectiv periodic străine.

CATALOAGE PENTRU PUBLIC

— săli de lectură: catalog alfabetic general + fond tradițional; catalog sistematic general + fond tradițional; index alfabetic al catalogului sistematic; catalog al cărților în limbi străine; catalog geografic, catalog pe titluri, fișier nouități, cataloage alfabetic și sistematic pentru periodice, catalog staturi alfa-numeric, fișier manuale școlare — secția de împrumut adulți: cataloage alfabetic și sistematic

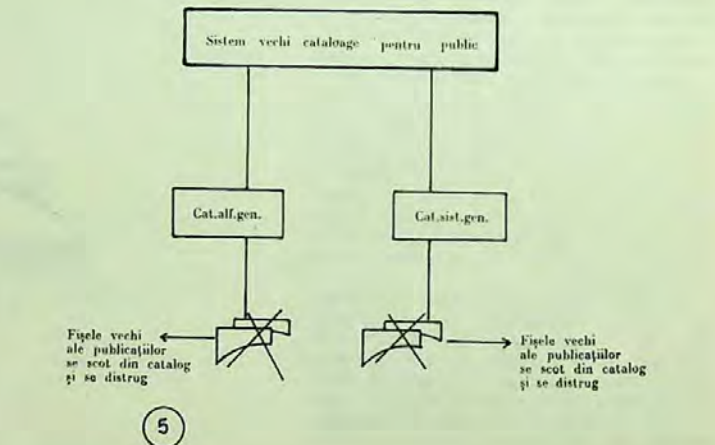
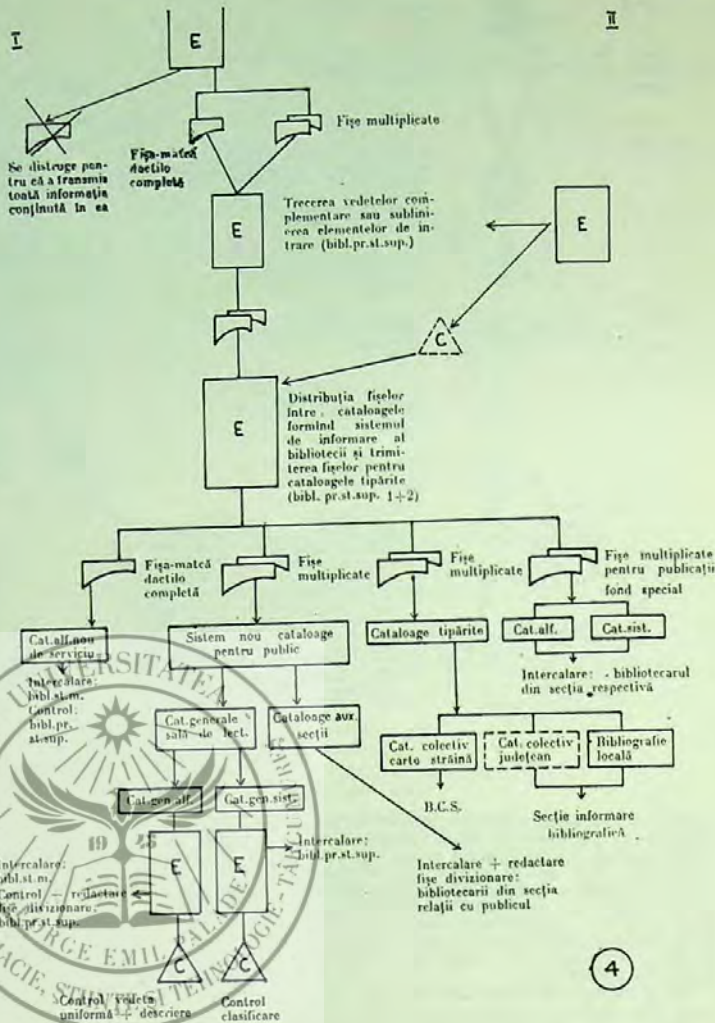
— secția de copii: cataloage alfabetic și sistematic

— fond special: cataloage alfabetic și sistematic pentru cărți; cataloage alfabetic și sistematic pentru periodice

— secția audio-vizuale: cataloage alfabetic, sistematic și topografic

— fond tradițional: catalog alfabetic

— filiale: catalog alfabetic.

Consultații în CZU

Multe dintre lucrările de atestare ale bibliotecarilor antrenate în diferitele forme de perfecționare și reciclare profesională prezintă un interes mai larg în raport cu destinația lor inițială; selecția, sinteza, multiplicarea și difuzarea acestora în rindul celor interesați rămâne încă una dintre resursele noastre incomplet valorificate. În ce ne privește, am parcurs totdeauna cu atenție lucrările de atestare prezentate la încheierea programului de opțiuni „Sisteme de indexare a publicațiilor”, care, luate în totalitate, au meritul că abordează probleme concrete, așa zice chiar „sarcini de plan” pentru catalogatorii din diferite biblioteci. Ne vom opri, în rindurile care urmează, la câteva probleme mai generale referitoare la metodologia clasificării zecimale și a organizării catalogului sistematic, la unele soluții și rezolvări tehnice de indexare, avansate de colegii din bibliotecile județene din Iași, Constanța, Pitești, Brașov și altele.

Nota comună a lucrărilor semnate de Viorica Ciubotaru, Georgeta Petre, Mihail Alexandru Radu și alți clasificatori rezidă în eforturile acestora de a se situa pe o poziție activă, creatoare față de tablele CZU, particularizându-le în ansamblu sau numai pe clase, diviziuni și subdiviziuni la specificul colecțiilor de publicații la care se aplică. Această preocupare s-a concretizat în multe biblioteci prin crearea unor instrumente de lucru necesare sectorului de clasificare, prin stabilirea de metodologii specifice.

Astfel, la Biblioteca județeană „Gh. Asachi” — Iași se urmărește în ultimul timp elaborarea unei metodologii de clasificare cât mai realiste și cât mai aproape de cerințele cititorilor, tendințele ce se manifestă în acest sens fiind marcate în lucrarea întocmită de Viorica Ciubotaru: realizarea unei metodologii uniforme de clasificare, pe o perioadă mai mare de timp, metodologie care să aibă la bază criteriile și norme unitare; introducerea în procesul de clasificare zecimală a modificărilor intervenite în CZU, pe măsura comunicării acestora; realizarea unui sistem de fișe divizionare și de fișe de trimitere capabile să informeze cu operativitate și claritate asupra modificărilor operate în catalogul sistematic. Se evită astfel oscilațiile în stabilirea indicilor de clasificare pentru subiecte asemănătoare și se asigură pe o perioadă mai mare de timp, folosirea acelorași rezolvări (în clasificare) pentru subiecte mai dificile.

Plecându-se de la faptul că în ultimele două decenii literatura social-politică s-a dezvoltat și s-a diversificat, în special ca oglindire a practicii sociale și politice românești, tot la Iași s-a trecut la detalierea indicilor pentru anumite diviziuni ale claselor 1, 3 și 9, revizuindu-se și îmbunătățindu-se clasificările pentru lucrările secretarului general al partidului, asigurându-le o oglindire cât mai largă în catalog, în funcție de bogatul conținut tematic al operei tovarășului Nicolae Ceaușescu. În același mod s-a procedat la îmbunătățirea și extinderea clasificării documentelor ce privesc dezvoltarea socială și economică locală, așa încât problemele construcției socialiste în județul Iași să-și găsească rezolvări corespunzătoare în planul clasificării documentelor.

La Constanța, unde, odată cu instalarea într-un nou local, Biblioteca județeană și-a extins și și-a diversificat substanțial activitatea, a trebuit să se revadă și sistemul de cataloage, în vederea adaptării acestuia la noile cerințe, ivindu-se necesitatea unei indexări mai în adâncime, mai detaliate, care să exprime mai fidel conținutul și forma cărții. Pentru producția editorială curentă unde se

beneficiază de serviciile catalogării centralizate, clasificatorii și-au luat sarcina de „a citi” în mod critic indicii respectivi, de a-i confrunța cu tablele de clasificare și mai ales cu catalogul sistematic, de a decide extinderea sau reducerea indicilor, raportată la amploarea colecției ce o reflectă în catalog, de a selecta unitar din fișa tipărită numai acei indici ce se dovedesc a fi potriviți structurii cataloagelor proprii.

Pentru activitatea de clasificare a publicațiilor sectorul respectiv a început redactarea unor instrumente de lucru, cum ar fi: un fișier de modele pentru acele subiecte ce ridică probleme în simbolizarea lor prin diverse combinații de indici, un fișier cu clasificări uzitate care indică gradul de extindere și detaliere a indicilor pentru asigurarea consecvenței în utilizarea lor, un index alfabetic intern al catalogului sistematic.

Din experiența argeșenilor, la care se referă Mihail Alexandru Radu am reținut redactarea unor table comparative de clasificare pentru diviziunile 50, 51, 52, 53, în care a inclus în traducere românească grupele respective din ediția medie franceză (1967), modificările și extensiile comunicate prin buletinul „Biblioteca” și indicii existenți în tablele românești, ediția 1959.

Procesul de continuă perfecționare și aducere la zi a cataloagelor sistematice este destul de complicat, iar modalitățile folosite diferă, unele biblioteci (Constanța, Argeș) l-au conceput ca o lucrare mai mare și de lungă durată, prin revizuirea, fișă de fișă, a întregului catalog (experiența unei asemenea lucrări este prezentată de Maria Ungureanu, de la Pitești), altele (Brașov, Iași, Galați) realizează această operație prin revizuirea unor grupe din catalog. Este interesantă, în acest sens, experiența Bibliotecii județene Brașov în organizarea grupei 37 învățământ. Educație, așa cum reiese din lucrarea întocmită de Irina Bernad.

Din numeroasele probleme rezolvate cu această ocazie ne oprim la două și anume: folosirea semnului de relație și organizarea grupei de manuale.

Semnul de relație având rolul de a indica legătura dintre învățământ-educație și alte domenii ale cunoașterii, a ridicat probleme serioase de ordonare a fișelor în catalog. De aceea a fost necesar să se stabilească formule unitare pentru clasificarea unor categorii de publicații ce prezentau subiecte asemănătoare, cum ar fi: conducerea de către partid a educației și învățământului — plănuri ale C.C. al P.C.R. în care se abordează problemele educației și învățământului, cuvântări ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la adunări ale cadrelor didactice sau ale elevilor și studenților; activitatea organizațiilor de partid și U.T.C. din învățământ, activitatea unor colectivități — asociații, congrese, conferințe, simpozioane, reuniuni, adunări, minguri; aspecte ale educației și învățământului în general sau referitoare la anumite domenii interdisciplinare, domenii specifice pedagogiei etc.

Cu ocazia structurării diviziunii respective în catalog, s-a constatat că numărul domeniilor cu care învățământul intră în relație este foarte mare iar divizionarea ce se folosește (37:0/9 Relație cu alte domenii) îl obligă pe cercetător să parcurgă întreaga grupă. Menționăm că în asemenea situații este imposibil de alcătuit divizionare pentru fiecare domeniu cu care noțiunea respectivă intră în relație. În această situație se propune descongestionarea grupei prin clasificarea unor subiecte direct la subdivizările indicelui 37 și nu apelând la semnul de relație. Astfel, pentru diferitele discipline ale pedagogiei CZU oferă, de la caz la caz, două variante de indexare: la subiect, în relație cu pedagogia și la 37.015 Discipline ale pedagogiei cu subdiviziunile:

- 37.015.1 Climatologie școlară
- .015.2 Antropologie și biologie pedagogică
- .015.3 Psihologie pedagogică
- .015.6 Economie pedagogică. Economia educației.

Fișa tipărită folosește prima variantă pentru sociologie pedagogică și a doua variantă pentru antropologie și psihologie pedagogică, ceea ce nu este prea fericit.

Așa de exemplu:

Sociologia educației 301 : 371 și

Psihologia procesului educațional

371.015.3 + 159.922.7 + 159.953.5

Clasificatoarea din Brașov propune o singură variantă și anume:

301 : 371 cu o singură intrare la 301 (indice ireversibil) și 37.015.4 Sociologie pedagogică.

În acest mod se realizează și stringerea la un loc a tuturor disciplinelor pedagogiei. Rezolvări asemănătoare pot fi folosite și pentru alte subiecte cum ar fi: conducerea școlii, igienă școlară, educația fizică în școală etc.

Din punctul nostru de vedere considerăm că primul indice de clasificare poate fi folosit de acele biblioteci ce doresc să stringă la un loc aspectele generale ale noțiunii, cât și aplicațiile acesteia la alte domenii, altfel este suficientă, în cazul bibliotecilor cu colecții mai mici, o îndexare numai la a doua clasificare.

Tot pentru descongestionarea acestei grupe, formele de învățământ, pentru care catalogarea centralizată folosește combinația 37 (:): forma de învățământ, au fost îndexate direct la forma respectivă:

372(498) Învățământul elementar în România

373.5(498) Învățământul liceal în România

378 (498) Învățământul superior în România

Manualele destinate învățământului constituie, în viziunea Bibliotecii județene Brașov, o grupă separată în catalogul sistematic plasată la sfârșitul diviziunii 37, fișele fiind organizate pe patru grupe distincte:

— Manuale destinate învățământului elementar, clasele I—VIII, având ca indici de clasificare 373.3—67:0/9 și 376.3—67:0/9;

— Manuale destinate formelor de învățământ mediu (licee, școli profesionale, școli de măști) cu indicii de clasificare 373.5—67:0/9; 373.6—67:0/9; 377.35—67:0/9; 377.6—67:0/9;

— Manuale destinate învățământului superior, incluzând și manualele pentru subingineri: 377.5—67:0/9; 378—67:0/9.

— Manuale pentru universități populare, 374.72—67:0/9.

Deși în acest fel s-a creat o neconcordanță în succesiunea indicilor de clasificare, i s-a oferit în schimb celui care consultă catalogul o structurare mult mai clară. În cadrul fiecărei grupe fișele au fost ordonate urmându-se subiectul manualului, în cadrul aceluiași subiect clasa, în cadrul aceleiași clase ordinea alfabetică a autorilor sau a titlurilor. Urmărind această structurare credem că este mai corect ca în cadrul celor patru grupe să se organizeze distinct manualele ce sînt destinate fiecărei forme de învățământ. De exemplu: manualele pentru subingineri pot fi separate de manualele destinate învățământului superior sau manualele învățământului mediu se pot organiza pe diversele tipuri de școli de acest grad.

Folosirea clasificării zecimale în organizarea unor instrumente de informare destinate cititorilor copii considerăm a fi de asemenea o experiență interesantă. Bibliotecara Nina Zaharia Rusu de la Biblioteca județeană Botoșani ne prezintă în lucrarea sa un catalog sistematic ilustrat pentru științe naturale și istorie destinat cititorilor copii cuprinși în categoria de vîrstă 10—14 ani. Catalogul a fost organizat după indicii CZU, pentru a-i deprinde pe micii cititori cu logica sistematizării cunoștințelor cit și pentru pregătirea lor ca viitori cititori la secțiile pentru adulți. Pentru organizarea unui astfel de catalog se recomandă însă folosirea unei scheme mult mai simple de clasificare decît cea prezentată în lucrare. De asemenea va trebui regîndită prezentarea fișei de catalog în vederea economisirii de material.

ELENA SABADAC

6 ȘTIINȚE APLICATE. MEDICINĂ. TEHNICĂ

- 608 Invenții și descoperiri în știință și tehnică. Inovații. Patente. Modele înregistrate. Marca fabricii.
- 62 INGINERIE
- 62—1/—9 Caracteristici și detalii ale mașinilor, aparatelor, instalațiilor, procedeele, produsele și obiectelor (subdiviziuni analitice aplicabile la diviziunile 62/69).
- 62—1 Caracteristici generale ale mașinilor (Subdiviziunile lui 62—1 nu se folosesc la 622, 624 (afară de —11 și —18) și 627.8 (afară de —11 și —18), 633/635, 66/669, 677 și 678)
- 11 Caracteristici generale de construcție Dispunerea părților. Mașinile clasificate după felul execuției (unice, construcții de serie etc.)
- 12 Caracteristicile mașinilor după mișcarea alternativă. Dispoziția organelor principale. Mașini cu un cilindru. Mașini cu mai mulți cilindri. Mașini cu cilindru rotativ
- 13 Generalități asupra mașinilor cu mișcare rotativă. Dispoziția organelor principale
- 14 Caracteristicile mașinilor cu piston după efectul materiilor utilizate. Mașini acționate prin explozie, prin combustie
- 15 Caracteristicile turbomașinilor după materii utilizate. Acțiune directă. Reacțiune. Acțiune combinată. Acțiune mixtă
- 16/—17 Mașini din punct de vedere al utilizării materiilor folosite
- 18 Caracteristicile mașinilor din punct de vedere al proporțiilor (dimensiune, format, mărime), al mobilității, greutatei, vitezei, randamentului, preciziei
- 192 Siguranța (la mașini și sisteme)
- 62—2 Elemente și organe ale mașinilor (Nu se folosește la 627.21; 627.8 și 633/635)
- 21 Elemente fixe în general. Batiuri. Fundații. Suspensii
- 22 Elementele fixe ale organelor mobile Cilindru, chiulasă, conducte, duze. Dispozitive de alimentare și evacuare
- 23 Mecanisme. Organe de transmisie Structura mecanismelor. Organe de transmisie a mișcării alternative și rotative. Elemente pentru transformarea mișcării rectilinii în mișcarea rotativă. Dispozitive de fixare
- 24 Organe cu mișcare alternativă. Pistoane
- 25 Organe rotative Pistoane rotative. Tambure. Roți sau rotoare
- 26 Organe și elemente oscilante
- 27 Elemente pulsatoare elastice. Arcuri. Membrane
- 62—3 Distribuitori, supape, dispozitive de închidere etc.
- 62—4 Starea, condiția, forma materialelor, suprafețelor, obiectelor și produselor. Obiecte cu suprafață plană: plăci, benzi. Material profilat: profile, bare, vergele, șirme, obiecte prismatice, cilindrice, conice, sferice aerodinamice. Obiecte dispuse cu puncte, dinți, canale. Obiecte concave, inelare etc.
- 62—5 Acționarea și controlul mașinilor și proceselor
- 53 Controlul automat al mașinilor și proceselor
- 53 Reglarea mașinilor

62-6	Mașini și instalații după combustibil și surse de căldură	
62-7	Service. Întreținerea și protecția mașinilor, aparatelor, instalațiilor. Dispozitive de răcire, de ungere, de protecție	.193
62-8	Mașini și aparate după energia motrice utilizată. Acționare cu abur. Mașini sau aparate hidraulice, electrice, termice, pneumatice, cu motor mecanic etc. Mașini și aparate cu acționare manuală. Comandă prin tracțiune	.194
62-9	Caracteristici și condiții ale procedeelor și operațiilor utilajului sau aparatajului.	.197
620	ÎNCERCĂRI DE MATERIALE, CUNOAȘTEREA PRODUSELOR. INSTALAȚII CENTRALE. ECONOMIA ENERGIEI	
620.1	Încercări de materiale. Defectele materialelor. Protecția materialelor →539.3/5; 543	
620.1.05	Aparate pentru încercări. Mașini pentru încercări	.198
.08	Bazele și teoria generală a măsurii și a construcției instrumentelor. Procede de măsură	.199
620.11	Controlul prealabil al materialelor. Eșantionare	
.16	Încercări tehnologice. Încercări a căror natură depinde de forma elementelor analizate.	
.17	Examinarea și încercarea proprietăților mecanice ale materialelor. Încercări de duritate (rezistență)	
.172	Metode de încercare prin tracțiune Măsurarea alungirii (a limitei elastice), a contracției, a gîturii, a rupturii. Încercări în condiții speciale (frig, căld)	.21 .22 .26
.173	Metode de încercare prin compresie Măsurarea efortului, a forței, a tensiunii. Încercări la flambaj	620.3 89 45 .91 .92 .98
.174	Metode de încercare prin flexiune, încovoiere, efort →620.177	.95 .96 .97 .98
.175	Încercări prin torsiune	
.176	Încercări la forfecare, la poansonare, prin amprente	
.177	Încercări la îndoire. Încercarea capacității de arcuire →620.16; 620.174	
.178	Încercarea durității, durabilității, rezistenței. Încercări de fragilitate	
.16	Încercări de rezistență	
.179	Alte încercări fizico-tehnologice Încercări nedistructive. Încercări la suprafață, mecanice, termice, magnetice. Încercări cu ajutorul ultrasunetelor, razelor Gamma și razelor X. Încercări de sudură, de aderență, de prelucrabilitate. Încercarea constantei volumului	.039 .1 .3 .5 .51
620.18	Încercarea structurii. Metalografie și încercări corespunzătoare materiilor nemecanice. Încercări de schimbare a fazei prin procedee termice sau alte procedee fizice. Examen în timpul răcirii și încălzirii. Analiză termică. Examenul la temperaturi constante. Schimbări izoterme. Pregătirea cupelor. Procede macroscopice și microscopice. Dezvoltarea texturii. →539; 541.4; 548.	.52
620.19	Defectele materialelor, influențe și acțiuni chimice și fizico-chimice. Coroziune, eroziune	.53
.191	Deteriorarea suprafețelor. Coroziune →620.193	
.192	Deteriorarea interioară și examinarea sa	.54

	Schimbarea consistenței, omogenității, structurii și volumului.	
	Proprietăți fizice și chimice. Coroziunea și examinarea sa. Efectul mecanic. Eroziunea. Absorbția apei, permeabilitate și impermeabilitate. Acțiunea aerului, a apei sărate, a razelor și a luminii, a curenților electrici. Acțiune biologică. Acțiunea timpului. Durabilitate	
	Influența mecanică asupra corozionii Diminuarea corozionii	
	Protecția materialelor Protecția exterioră prin tratate cu ajutorul produselor chimice. Protecția prin adăugarea de produse chimice mediului producător de corozione. Protecția prin procedee electrice și electrolitice. Protecție catodică. Protecție prin îmbrăcare sau acoperire. Protecția prin impregnare sau prin amestec cu alte materii.	
	Proprietățile și examenul îmbrăcămintilor și acoperirilor protectoare	
	Încercări accelerate Încercări prin exagerarea condițiilor naturale	
620.2	Cunoașterea produselor. Cunoașterea mărfurilor. (Vor fi incluse aici numai descrierile de ansamblu. Produsele speciale vor fi clasificate la indicele respectiv) →66.017	
	Materii prime	
	Materiale. Cunoașterea materialelor	
	Materiale, mărfuri periculoase. Exploziivi. Gaze sub presiune și lichefiate. Materiale inflamabile (lichide + solide). Substanțe oxidante, toxice, infecțioase. Substanțe radioactive.	
	Economia energiei în general Surse de energie. Surse naturale de energie Posibilități de utilizare a surselor de energie Utilizarea energiei mecanice, chimice, fizice, fizico-chimice	
	Utilizarea energiei biologice Utilizarea energiei umane Utilizarea altor surse de energie Recuperarea energiei Alegerea într-un scop tehnic determinat a unei surse de energie	
621	Mecanica generală. Electrotehnica	
621.01	Teoria mecanicii. Mecanica ca bază a construcției de mașini	
	Tehnică nucleară. Energie atomică și nucleară în general →539	
.1	Materia primă folosită în energia nucleară	
.3	Separarea izotopilor Prin procedee chimice, fizico-chimice, fizice, biologice	
.5	Reactori nucleari de fisiune	
.51	Aspecte teoretice privind reactorii nucleari Cinetica neutronilor în reactori. Ecuații și dimensiuni critice. Reglajul reactorilor. Dezvoltarea căldurii în reactori. Experiințe asupra reactorilor nucleari →539.1	
.52	Tipuri de reactori subdivizați după energia neutronilor și moderatorilor folosiți. Reactori eterogeni, omogeni, termici, Reactori de viteză medie. Reactori rapizi.	
.53	Elementele reactorilor. Materialele reactorilor distincți. Moderatorii. Mijloace și sisteme de răcire. Recipientul reactorilor nucleari.	
.54	Combustibili și materii de încălzire	

621.039.55	Facilitarea iradiației și echipamentul accesoriu	.183	Accesorii la cazane. Siguranța și dispozitive de funcționare. Garnituri la cazane. Dispozitive pentru verificarea și îngrijirea cazanelor
.56	Controlul și operații ale reactorilor Metode de reglare a reactivității. Instrumente de control. Cercetare, punere în funcțiune, încărcare, descărcare, oprire, întreținere.	.184	Elemente la cazanele cu abur Elemente pentru evaporare. Sistemul de conducte al cazanelor. Supraîncălzirea aburului. Apa de întorcere
.57	Considerații după scopul principal al reactorilor. Reactori experimentali. Producerea de materiale lamelate. Producerea de căldură, energie electrică.	.185 .186	(anulat)→621.18, 621.184 Distribuția și circulația aburului Utilizarea aburului de evacuare
.58	Probleme privind securitatea. Amplasarea Stocajul materialelor radioactive. Accidente cauzate de reactori	.187	(anulat)→621.182
.59	Tratatul produselor de exploatare a reactorilor	621.22	Energie hidraulică →532, 533.6
621.039.6	Aparate de control ale reactorilor termonucleari	.223	Roți hidraulice
621.039.7	Eliminarea deșeurilor radioactive Tratarea deșeurilor. Stocajul și transportul. Supravegherea deșeurilor. Utilizarea deșeurilor și a produselor de fuziune	.224 .225 .226	Turbine hidraulice Turbine cu presiune cu jet liber, cu reacțiune, mixte, reversibile Motoare hidraulice. Motoare cu piston Prese hidraulice. Acumulatori și intensificatori. Cilindri hidraulici Berbeci hidraulici
.8	Aplicațiile izotopilor în general Aplicații folosind efectele radiației asupra materiei. (Sterilizarea alimentelor, terapeutică, polimerizare), efectele materiei asupra radiațiilor (probe, experiențe, radiografie gama). Utilizarea compuşilor marcați. Aplicații cronologice (determinarea epocii, a vârstei în geologie și arheologie)	.227	621.3 ELECTROTEHNICA →537
.9	Aplicațiile științei nucleare altele decât reactorii și izotopii. Utilizarea pașnică a exploziilor		.01 Studii generale. Teorie. Definiții. Noțiuni .011 Formule principale. Constante electrice și dielectrice. Rezistență. Inductivitate. Capacitate. Constante de timp. Proprietăți fundamentale ale circuitelor electrice active și pasive .012 Diagrame. Caracteristici. Curbe caracteristice .013 Fenomene magnetice. Cîmpuri magnetice. Excitație. Influență reciprocă .014 Intensitatea curentului. Curenți vagabonzi. Rezonanța curentului .015 Tensiunea curentului. Repartiția tensiunii. Fluctuații de tensiune. Tensiune de șoc, de rezonanță, de străpungere .016 Studii relative la energie: cuplu, putere, sarcină .017 Pierderi de energie, încălzire și randament. Pierderi în cîmpul electric. Pierderi prin radiații, comutație, frecare. .018 Fază, frecvență, alunecare, oscilații, Forma undelor. Deformare. Amortizare .019 Raport de transformare. Grad de siguranță
621.1	Producerea, distribuția și utilizarea aburului Mașini cu abur. Cazane cu abur		621.3.02 Caracterul curentului, al tensiunii, al rezistenței și al undelor. Curenți slabi, puternici Curent de înaltă frecvență, continuu și alternativ .029.4/6 (anulat)→621.3.029.4/7 .029.4/7 Frecvență și amplitudine
621.1.01	Aspecte teoretice privind mașinile termice		621.3.03 Electrotehnică specială .031.8 Alimentarea cu energie utilă .032 Elementele lămpilor electrice, ale lămpilor cu descărcări. Elemente electronice utilizând efectele stării solide și elemente semiconductoră .035 Piese detașate ale aparatajului din industria electrochimică. Părți externe (recipiente, anvelope, elemente suport, capace, închizători). Părți interne (separatoare, diafragme, antretoaze, protectori). Electrozi. Plăci, grile, rame. Electroliți. Băi. Prize de curent. Aparate pentru circulația și ieșirea lichidelor și a gazelor. Aparate și dispozitive pentru încărcare. Dispozitive de vidanjare .036 Transmiterea căldurii .037 Diviziuni analitice speciale pentru tehnica oscilațiilor electrice
.013	Vapori (saturați, suprasaturați, supraîncălziți)		
.016	Probleme de teoria căldurii. Temperatura mașinilor și aparatelor. Schimbări de căldură Pierderi de căldură		
.7	Studii termodinamice		
.018	Randament (mecanic, termodinamic). Putere		
621.11	Generalități asupra construcției mașinilor cu abur. Mașini cu abur fixe în general		
.12	Mașini cu abur pentru vapoare		
.13	Locomotive cu abur Tipuri de locomotive. Aparate de vaporizare. Cazanul locomotivei. Aparatul de rulare al locomotivei. Tender. Conducerea locomotivei, întreținerea locomotivei. Depouri. Aprovizionarea și încărcarea cu combustibili și cu nisip. Ateliere pentru repararea locomotivelor		
.14	Locomotive cu abur rutiere. Locomobile		
.16	Motoare cu abur fixe Mașini cu abur cu mișcare alternativă în general. Turbine cu abur. Mașini cu abur rotative și semirotative sau oscilante		
.17	Exploatarea mașinilor cu abur în general. Condensare. Condensatori. Separatori de vapori. Accidente. Explozii.		
.18	Cazane cu abur. Generatoare cu abur. Instalații cu abur în general.		
.181	Cazane cu abur. Generatoare cu abur după tipul construcției		
.1	Cazane cu abur cu încălzire directă		
.2	Cazane cu abur fără încălzire directă		
.3/9	(anulat)→621.181, 621.182, 621.184		
.182	Exploatarea cazanelor. Folosirea, reglarea și supravegherea cazanelor. Alimentarea cazanelor. Apă rece. Compoziția apei. Purificarea apei. Dispozitive pentru alimentarea cu apă. Circulația apei în cazane.		

621.3.037.3	Tipul și reprezentarea informației. Reprezentare analogă		
.7	Reprezentare numerică. Sisteme numerice		
.038	Diviziuni analitice speciale pentru echipament electronic și pentru aparatajul de înmagazinare a impulsurilor electrice		
621.3.04	Organe diverse ale mașinilor și aparatelor electrice. Captarea curentului (colectori, comutatori, inele). Izolarea mașinilor și aparatelor. Circuite interne. Construirea circuitelor electrice.		
621.3.05	Canalizare. Transmisie Linii principale și secundare. Alegerea sistemului de transmisie. Legare la pământ și conexiune cu un conductor. Dispoziție specială cuprinzând inducția și capacitatea de canalizare		
621.3.06	Comutație. Comutatori, disjunctori. Scheme, moduri și operații de comutație și de cuplaj. Forme și mecanisme de întrerupere în general. Dispozitive de punere în circuit și în afara circuitului.		
.07	Reglarea mașinilor. Aparat și instalații Reglarea mărimilor electrice și magnetice. Moduri de reglare. Reglare prin aparate propriu-zise (reostate, servomotoare, generatoare, transformatoare, acumulatori, condensatoare etc.). Reglare automată în general. Reglări electrice ale cantităților mecanice.		
.08	Principiile și teoriile generale ale măsurării și ale procedeele de construire a aparatelor de măsură. Procedee de măsură.		
.09	Proprietăți de transmisie Timpul și viteza de propagare. Traseul. Distanțe și unghiuri. Fenomene ale frecvenței (Efect Doppler). Polarizare. Repartiția energiei. Intensitatea cîmpului. Energie radiantă		
621.81	Electrotehnică generală. Tehnică electroenergetică. Aparat electrice		
.311	Centrale electrice. Amplasarea instalațiilor de distribuție a curentului. Electrificare. Clasificarea centralelor electrice după natura forței motrice (centrale hidroelectrice, termoelectrice, cu motoare cu ardere internă etc.)		
.313	Mașini electrice Generatoare și motoare. Mașini de curent continuu. Mașini de curent alternativ (sincrone, cu colectori, cu comutatori). Generatoare și motoare bazate pe influența inducției electrice sau magnetice prin curgere fluidă		
.314	Transformarea energiei electrice Transformatoare. Convertizoare. Redresoare →621.313		
.1	Transformarea curentului continuu în curent continuu. Transformatoare de curent continuu		
.2	Transformatoare de curent alternativ. Transformarea curentului alternativ în curent alternativ. Inversoare		
.5	Transformarea curentului alternativ în curent continuu și invers. Convertizoare, Redresoare		
.6	Transformarea curentului alternativ în curent pulsator. Redresarea curentului. Redresoare		
.315	Transmiterea energiei electrice Canalizări. Conductori și izolanți. Aparat conductoare auxiliare →621.316		
.1	Canalizări neizolate. Linii aeriene		
			Șirme. Cabluri. Montarea canalizărilor aeriene.
		.2	Canalizări izolate în general. Cabluri în general
		.3	Conducte izolate (în afară de cabluri)
		.5	Conductori. Semiconductori
		.6	Materiale izolante Izolatori. Suporturi
		621.316	Distribuția și reglarea energiei electrice
		.1	Rețele de distribuție Rețele de curent continuu. Rețele de curent alternativ
		.3	Cuplajul rețelor Instalații interioare. Instalații exterioare. Tablouri de distribuție
		.5	Deschiderea și închiderea circuitelor Înterupătoare, disjunctori
		.7	Reglarea aparatelor electrice
		.8	Reostate și rezistențe
		.9	Protecție Dispozitive de protecție. Securitate. Siguranță. Legătură cu pământul
		621.317	Tehnică măsurilor electrice →537.7
		.1	Realizarea procedeele de măsurare
		.2	Instalații de laborator. Platforme de încercări
		.3	Măsurarea mărimilor electrice Măsurarea curentului, tensiunii, fazelor, liniilor, frecvenței. Măsurile electrice pentru mărimi neelectrice
		.4	Măsurarea mărimilor magnetice Măsurarea permeabilității și a susceptibilității. Măsurarea pierderilor magnetice. Măsurări magnetice ale mărimilor nemagnetice.
		.6	Măsurarea rapoartelor între mărimi Caracteristici, diagrame
		.7	Aparate pentru măsurări electrice
		.71	Aparate pentru măsurarea curentului. Electrodinamometre
		.72	Aparate pentru măsurarea tensiunii, a forței electromotrice
		.73	Aparate pentru măsurarea rezistenței, inductanței sau a capacității
		.74	Aparate pentru măsurarea mărimilor transmisei. Măsurarea fazelor, a cuplajului
		.75	Aparate pentru examinarea formei curenților. Mulografe
		.76	Aparate pentru măsurarea frecvenței undelor. Indicatori de frecvență
		.77	Aparate pentru măsurări relative cu diferență de fază
		.78	Aparate pentru măsurarea puterii, a consumului de energie. Contoare
		621.318	Magnetism industrial Aplicații industriale ale magnetismului. Aparat cu magneți. Magneți. Electromagneți. Bobine. Relee →669
		621.319	Aplicații industriale ale electrostaticii Aplicațiile feroelectricității. Condensatoare. Producerea cîmpurilor. Distribuția cîmpurilor →537.2
		621.82	Lămpi electrice Lămpi cu arc. Lămpi cu incandescență. Lămpi cu descărcări. Lămpi combinate →628.9
		621.83	Tracțiune și locomotie electrică Electrificare (pentru tracțiune)
		.331	Distribuția energiei. Canalizații
		.332	Conductori de alimentare și de întoarcere. Linii pentru captarea curenților aeriene.

	Suspensie. Liniile cu doze pentru curenții neaerieni. Liniile de transmisie prin inducție electromagnetică. Dispozitive de încrucișare a liniilor. Macaze		
521.333	Motoare electrice pentru tracțiune →621.313		
.335	Locomotive electrice. Automotoare. Căruioare electrice		
.336	Captarea curentului. Prize de curent		
.337	Aparataj de comandă și de manevră a vehiculelor electrice. Sisteme de comandă. Conexiunea mașinilor și a locomotivelor între ele. Dispozitive de comandă a vitezei și a sensului vitezei. Dispozitive de frinare. Frâne electrice. Dispozitive de comandă a macazelor de cale, a macazelor de linie		
621.85	Inginerie electrochimică →541.13		
.351	Producerea și înmagazinarea electricității pe cale electrochimică		
.352	Producerea energiei electrice prin metode electrochimice. Pile și baterii galvanice primare		
.353	(anulat)→621.352; 621.354		
.354	Metode și instalații pentru folosirea pililor și bateriilor de pile pentru producerea și înmagazinarea electricității		
.355	Înmagazinarea electricității pe cale electrochimică. Acumulatori. Pile secundare. Baterii de acumulatori		
.356	(anulat)→621.354/355		
.357	Electrochimie industrială. Galvanoplastie		
.359	Aplicațiile industriale ale electrocapilarității. Precipitații electrice		
621.86	Termoelectricitate. Încălzit electric		
.362	Termoelectrotehnică Producerea electricității prin căldură. Elemente termice. Generatoare termoelectrice		
.363	Motoare termoelectrice și termomagnetice		
.365	Tehnică căldurii electrice Producerea de căldură prin electricitate Producerea căldurii prin arc în cuptoare și aparate. Încălzire directă prin rezistență. Încălzire indirectă prin rezistență		
621.87	Oscilații electrice. Oscilații electromagnetice		
.371	Propagarea undelor electromagnetice în spațiul liber, în spațiul interplanetar sau în diverse medii de trecere		
.372	Propagarea dirijată a oscilațiilor electrice Teoria transmisiei pe linii. Dipoli. Cvadripoli. Multipoli		
.373	Oscilatori și generatori de impulsuri electrice		
.374	Sisteme cu impuls. Multiplicatori de frecvență și divizori de frecvență		
.375	(anulat)→681.583		
.376	Modulație și de modulație Procedee și aparate. Modulație de amplitudine, de frecvență, de fază, multiplă, prin impuls		
.377	Aparate înregistratoare. Aparate de înmagazinare a informației electrice		
.2	Aparate înregistratoare		
.4	Memorii analoge →681.84		
.6	Aparate cu memorie numerică, registre și aparate de înmagazinare		
621.88	Tuburi și aparate electronice		
	Celule fotoelectrice. Acceleratorii de particule. Tuburi cu raze X		
.382	Dispozitive electronice utilizând efectele cor-		
	purilor solide. Elemente semiconductoră. Diode cu cristal. Transistori		
.383	Tuburi și celule fotoelectrice		
.384	Producerea și aplicarea razelor active și a razelor corpusculare. Aplicațiile tehnice ale materiilor radioactive, ale razelor ultraroșii, ale razelor ultraviolete, ale descărcărilor luminoase. Acceleratori de particule.		
.385	Aparate cu descărcări electrice. Tuburi electronice. Tuburi termionice cu vid înalt. Microscopul electronic		
.386	Tuburi Roentgen. Tehnică Roentgen Radioscopie. Radiografie. Ecrane fluorescente		
.387	Tuburi cu descărcări în gaze și cu descărcări în vapori (altele decât cele de iluminat)		
621.89	Telecomunicații. Telecomandă		
	Teoria informației. Teoria semnalelor. Transmisia semnalelor electrice prin conducție, prin inducție, prin unde		
.394	Telegrafie Coduri. Alfabet. Sisteme telegrafice. Multiplex. Transmisie telegrafică. Aparate telegrafice. Emițători. Receptori. Aparate de semnalizare și de apel. Instalații și rețele. Aplicațiile telegrafiei.		
.395	Telefonie cu fir. Intercomunicații telefonice. Aparate. Transmițători. Receptori. Aparate de apel. Aparate de comutație. Aparate de reglare și control. Calculatoare de timp. Aparate cu plată anticipată. Instalații: poște, birouri, canalizări, rețele. Aplicații: serviciul pentru ora oficială		
.396	Radiocomunicații Aparate și circuite Emițători. Receptori. Dispozitive de selecție pentru apel. Aparate de comutație. Aparate de reglare și securitate. Dispozitive pentru înlăturarea perturbațiilor. Antene. Posturi. Stații, instalații		
.397	Transmiterea imaginii. Televiziune Aparate de televiziune. Scheme Emițătoare. Receptoare. Antene		
621.4	Motoare cu explozie		
.41	Motoare cu aer cald		
.43	Motoare cu combustie internă. Motoare cu explozie		
.44	Motoare cu amestec de aer și de vapori diverși		
.45	Motoare cu reacție		
621.5	Energie pneumatică		
	Compresia și rarefierea aerului și a gazelor Motoare pneumatice. Motoare cu vânt. Tehnica refrigerării		
.51	Compresia aerului și a gazelor. Compresori		
.52	Rarefierea aerului și a gazelor. Pompe pneumatice		
.54	Aplicații diverse ale aerului comprimat sau rarefiat. Motoare cu aer, cu gaz comprimat. Mașini cu vânt		
.56	Refrigerare în general Refrigerente. Fluide refrigerente propriuzise. Instalații de camere refrigerente		
.57	Mașini refrigerente. Pompe de căldură		
.58	Aparate pentru fabricarea gheții		
.59	Aparate pentru fabricarea frigului și a congelării gazelor		
621.6	Mișcarea și înmagazinarea fluidelor		
.61	Mașini suflante		
.62	Ventilatoare suflante		

Norme privind catalogarea cărții vechi

(VI)

- 621.64 Instalații și echipament de depozitare și distribuție a fluidelor. Containere, cisterne etc. Conducte, țevi
- .65 Pompe și pompare (în general)
- .66 Pompe cu piston rotativ sau oscilant
- .67 Pompe centrifuge
- .68 Pompe pentru scopuri speciale. Pompe de măsurat. Pompe separatoare de lichide, Pompe cu pereți elastici
- .69 Pulsometre, injectoare. Pompe cu jet. Pompe mamut
- 621.7 Uzine și ateliere. Procedee de prelucrare a metalelor
- .73 Forjare. Echipament și mașini de forjat
- .74 Topitorie. Turnătorie. Tehnica topirii
- .75 Sculărie. Montaj
- .762 Metalurgia pulberilor
- .77 Producerea pieselor și a semifabricatelor de forme speciale. Laminare. Trefilare. Cazanerie. Fabricarea țevilor. Prelucrarea tablei
- .78 Tratamentul termic al metalelor. Călire. Revenire. Recoacere. Cementare
- 621.79 Procedee diverse de prelucrare
- .791 Sudare. Lipire. Tăiere
- .793 Metalizare. Acoperirea și placarea metalelor
- .794 Tratamentul chimic al suprafeței metalelor Decapare. Băițuire. Colorare. Fosfatare
- .795 Tratarea suprafețelor. Lustruire. Lăcuire
- .796 Instalații tehnice în depozite, silozuri, magazii
- .797 Ateliere de reparații
- .798 Ambalare și echipament de ambalare: Containere, mașini etc.
- 621.8 Transmiterea energiei mecanice
- Mașini de ridicat și de transportat. Organe de fixare. Ungere
- .82/.85 Organe de transmitere a energiei mecanice. Axe. Fusuri. Lagăre. Arbori. Transmisii Cremaliere. Came. Glisiera
- .86/.87 Utilaj de ridicat și de transportat Scripeți. Trolii. Pirghii. Cricuri. Vinciuri Macarale. Excavatoare. Drage. Buldozerei
- .88 Organe de fixare
- Scule de strângere: menghine, clupe, clești
- Șuruburi. piulițe, rondel, buloane. Chei și șurubelnițe. Nituri. Crlige. Cuie. Inele
- Balamale
- .89 Ungere
- Lubrifianți. Uleiuri de uns. Produse anti-fricțiune. Aparat și dispozitive de uns
- 621.0 Mașini unelte
- Scule și unelte. Procedee de prelucrare
- .91 Mașini de rindelat, rabotat, mortezat, frezat, pilit și broșat
- .92 Mașini de lustruit și de rectificat. Mașini de mărunțit și de măcinat. Mașini de sortat, de separat și amestecat. Site
- .93 Ferăstraie. Mașini de debitat
- .94 Strunjire. Strunguri
- .95 Mașini și scule de găurit și alezat
- .96 Mașini și scule de decupat, perforat, stanțat, forfecat
- .97 Mașini pentru prelucrare plastică. Ciocane, prese
- .98 Mașini de prelucrat tablă, de îndoit, de îndreptat, de ambuțisat
- .99 Filetaj. Mașini de filetat. Fabricarea șuruburilor și a piulițelor.

2. Zona ediției

Elementele cuprinse în această zonă sînt:

- 2.1. Menționarea ediției
- 2.2. Menționarea paralelă a ediției
- 2.3. Menționări de responsabilitate cu privire la ediție
- 2.4. Menționarea ediției adăugite
- 2.5. Menționările de responsabilitate care urmează după o menționare a ediției adăugite

2.6. Publicațiile fără un titlu propriu-zis colectiv.

2.1. Menționarea ediției este primul element al acestei zone.

2.1.1. Ea este înregistrată cînd publicația conține o mențiune formală care o identifică ca parte integrantă a unei ediții sau ca aparținînd unei ediții cu diferențe semnificative față de cele anterioare.

Menționarea ediției include în general cuvîntul „ediție” (sau echivalentul lui în altă limbă), sau un termen (eventual sintagmă) explicativ înrudit:

„Acum înția oară tipărită”, „ediția a II-a recent imprimată”.

2.1.2. Menționarea ediției se face respectînd formularea exactă din publicație dacă ea figurează în pagina de titlu sau substitutul paginii de titlu.

În caz că termenii sînt preluați din altă sursă atunci se pot utiliza abrevierile standard și numerele se vor transcrie în cifre arabe.

Se vor include în menționarea ediției și sintagmele semnificative care însoțesc termenii folosiți în publicație pentru determinarea ediției.

Exemple: — Ediția a II-a

- Ediția a cincea revăzută și corectată
- Acum din nou tipărită la
- A treia ediție augmentată pentru uzul școlilor
- Nunc primum edita (nunc desprum co-imprensa)
- Editio secunda
- Noviter... edite (kar 784).

2.1.3. Cînd se cunoaște faptul că materialul publicat conține modificări importante față de edițiile anterioare, dar publicația nu conține nici o informație referitoare la ediție, se va menționa acest lucru între paranteze drepte, în limba paginii de titlu sau a substitutului ei.

2.1.4. Dacă menționarea ediției este parte integrantă a titlului propriu-zis (din punct de vedere lingvistic), ea se înregistrează în prima zonă și nu se mai repetă (vezi dealfel 1...).

2.1.5. În schimb, când alte elemente ale descrierii sînt, din punct de vedere gramatical, părți integrante ale menționării ediției, se înregistrează ca atare (de exemplu: un titlu original sau alte informații privitoare la lucrarea originală). Recapitulînd punctele 2.1.4. și 2.1.5., observăm că ele tratează cazurile în care menționarea ediției constituie unitate lingvistică cu alte elemente ale descrierii din zona 1. Locul acestor elemente și al menționării ediției este determinat de poziția lor în pagina de titlu sau substitutul ei.

2.1.6 și 2.4.4. Când menționarea ediției sau a ediției adăugite precede (integral sau parțial) titlul și menționarea responsabilității, ea se va transcrie în zona ediției, specificîndu-se într-o notă locul pe care-l ocupă în pagina de titlu sau substitutul ei.

2.2. **Menționarea paralelă a ediției** — este al doilea element al zonei ediției (în cazul în care apare consemnat în publicație).

2.2.1. și 2.2.2. Când pagina de titlu sau substitutul ei conțin menționări de ediție în mai multe limbi și /sau scrieri, ele se dau ca atare în zona ediției.

2.3. **Menționările de responsabilitate cu privire la ediție.**

2.3.1. Al treilea element al zonei ediției îl constituie menționările de responsabilitate cu privire la ediția care urmează a fi descrisă. În cazul în care pe pagina de titlu sau substitutul ei există menționări de responsabilitate privitoare la ediții anterioare ale aceleiași lucrări, ele nu se vor înregistra.

Pentru ca menționările de responsabilitate cu privire la ediție să nu se confunde cu menționările de responsabilitate din prima zonă (a titlului), precizăm că cele din zona ediției se referă la persoane legate direct de realizarea ediției (editorul științific, prefațatorul, comentatorul, corectorul, ilustratorul sau colectivul de autori responsabili de noua ediție). În numeroase lucrări de specialitate aceștia poartă numele convențional de **autori secundari**.

Menționările de responsabilitate cu privire la ediție sînt date conform prevederilor din paragraful 1.5.

Exemple: *La Science de personnes de la Cour.../du Sieur de Chevigni. — Ouvrage tout nouveau, augmenté dans cette cinquième édition.../par H.P. de Limiers.*

— *Singularium observationum imperialis camerae centurial VI Dn. Ioachimi Mysingeri a Frundeck iuriconsulti celeberrimi. — Ed. 5/ex. recogn. Arnoldi de Reyger, prioribus castigatior et correctior.*

2.3.2. Menționările de responsabilitate, detaliile pendicelor, lucrările suplimentare etc., care se referă în mod clar la prima ediție sau la toate edițiile lucrării sînt date în zona titlului și a menționării responsabilității. Dacă asemenea menționări au fost transpuse dintr-un loc care urmează menționării ediției, acestea se vor înscrie într-o notă.

2.3.3. Dacă legăturile între autorii secundari și respectiva ediție nu sînt clar menționate, ansamblul elementelor referitoare la ediție va fi transcris în zona titlului și a menționării responsabilității.

2.3.4. Detaliile cu privire la apendice și la alte materiale suplimentare ale respectivei ediții vor fi considerate menționări de responsabilitate cu privire la ediție în următoarele situații:

a. cînd se găsesc pe pagina de titlu sau substitutul paginii de titlu;

b. cînd în publicație (în datele preliminare sau căsuța tipografică) există o menționare a lor, cu condiția ca persoana sau colectivul de autori (ai apendicelor, ai altor materiale suplimentare) să fie denumiți ori identificați ca responsabili de crearea lor.

În cazul în care acești autori nu sînt nici menționați nici identificați, detaliile despre apendice și celelalte materiale suplimentare sînt date ca parte integrantă a menționării ediției (vezi 2.1.2.).

Dacă asemenea menționări au fost transpuse dintr-un loc care precede menționarea ediției, acest lucru trebuie specificat într-o notă.

2.3.5. Menționările paralele de responsabilitate cu privire la ediție vor fi date conform indicațiilor de la 2.2.1.

2.4. **Menționarea ediției adăugite.**

2.4.1. Se consideră ediție adăugită și se menționează ca atare în următoarele cazuri:

a. cînd publicația conține mențiunea că față de o ediție anterioară cu care este echivalentă în conținut respectiva ediție a fost îmbogățită cu unul sau mai multe elemente (prefață, note, indici etc.). Ex. A treia ediție retipărită cu o nouă prefață de...

b. cînd publicația conține mențiunea că respectiva ediție cuprinde diferențe de conținut față de alte imprimări ale ediției pe care o reproduce:

Ex. *movamente con somma diligentia correta et ristampata con un suplimento et alcune annotationi di Ceindamo Rusceli...*

2.4.2. Menționările ediției adăugite se fac conform prevederilor de la 2.1.2. și 2.1.3.

2.4.3. Imprimările neschimbate ale unei ediții se specifică în termenii în care sînt date pe pagina de titlu sau pe substitutul ei.

2.4.4. vezi 2.1.6.

2.4.5. În cazul în care există menționări paralele (în mai multe limbi și/sau scrieri) ale ediției adăugite, acestea se transcriu ca atare.

2.5. Menționările de responsabilitate care urmează după o menționare a ediției adăugite.

2.5.1.—2.5.3. Menționările de responsabilitate (ca și menționările paralele de responsabilitate) care urmează după o menționare a ediției adăugite sînt date conform prevederile din paragrafele 2.3.1.—2.3.5.

2.6. **Publicațiile fără un titlu propriu-zis colectiv.**

Cînd pagina de titlu sau substitutul paginii de titlu conțin titlurile a două sau mai multe lucrări individuale cuprinse în publicație și cînd una sau mai multe dintre aceste lucrări conțin o menționare de ediție, menționările de ediție se transcriu în zona titlului și a menționării de responsabilitate, în ordinea indicată de succesiunea de pe pagina de titlu sau substitutul paginii de titlu.

ELENA MARIA SCHATZ
MARIANA IOVA

Contribuția lui Al. Tzigara Samurcaș la înființarea primei diateci de artă în țara noastră

Vreme de aproape trei decenii profesor de istoria artei și estetică la Școala de Belle Arte și la Universitatea din București, Alexandru Tzigara Samurcaș, cel care „a fost neconținut preocupat de redeschimbarea artei naționale”, cel care „cu bogăția de cunoștințe ale profesorului erudit și cu entuziasmul propagandistului a dezgropat comorile trecutului nostru, le-a cules, le-a canalizat publicând studii întemeiate” (1), a desfășurat, alături de activitatea sa binecunoscută de pionierat în domeniul muzeologiei, o susținută activitate didactică. Reconsiderând cuprinderea ei, spiritul innoitor, suflul patriotic de care era animată, didactica lui Al. Tzigara Samurcaș oferă aspecte pe cât de inedite pe atât de semnificative pentru istoria pedagogiei artei la noi în țară.

Foarte puțin cunoscutul fond de diapozitive constituit de Al. Tzigara-Samurcaș, care, în mod cu totul fericit, a fost păstrat la Institutul de arte plastice „N. Grigorescu” din București mai bine de 80 de ani, constituie un document dintre cele mai interesante privind învățământul artistic superior la începuturile sale.

„Diateca” Tzigara Samurcaș cuprinde de circa 5 000 de diapozitive pe sticlă, constituind un fond de imagini de cea mai bună calitate, căruia i se alătură o incontestabilă valoare documentară. Fără îndoială că este prima „bibliotecă de imagini”, prima „iconotecă” cunoscută la noi în țară, care ne oferă prilejul să afirmăm că is-

loria artei, ca disciplină universitară, era, încă de la începuturile ei, sprijinită de cele mai moderne metode și mijloace didactice. Faptul că în 1899, la București, în cadrul Școlii de Belle Arte, cursul de istoria artei era susținut printr-un fond de imagini prezentat la nivelul tehnologiei didactice, am putea spune, de viri, la ora aceea, nu este puțin lucru. De asemenea, se cere precizat faptul că majoritatea „cliseelor” lui Al. Tzigara Samurcaș sînt imagini „surprinse în fața locului”, „luate direct după originale” — cum susținea însuși profesorul — și nu imagini preluate din cărți și publicații periodice. Avînd de-a face cu fapte de artă surprinse în întreaga lor autenticitate, valoarea imaginilor sporește.

Fondul de imagini la care ne referim și pe care Biblioteca Institutului de arte plastice „N. Grigorescu” îl păstrează cu grija ce o datorăm documentelor de arhivă, mai are însă și o altă valoare. Analizîndu-l din punct de vedere tematic avem surpriza de a desluși, cu destulă claritate, structura cursurilor de istoria artei, ce, mai bine de trei decenii, au fost susținute în sălile Școlii de Belle Arte de la Ateneu și în aula Facultății Universitare. Inventariînd și identificînd imaginile „fondului de diapozitive Al. Tzigara Samurcaș”, am înțeles că ele sînt dovezi ale unei concepții deosebit de înaintate privind menirea artei și a istoriei artei pentru dezvoltarea intelectuală și morală a omului modern din România anilor 1900. „Educațiu-

nea estetică, scria Al. Tzigara Samurcaș în 1911, tinde să devină una din bazele învățămîntului modern”, iar „studiul artei și istoriei sale oferă criterii solide și sigure în judecarea monumentelor și istoriei naționale”; așadar, Tzigara Samurcaș încerca o educație estetică și o istorie a artei nu abstractă, doar prin vorbe, ci o pledoarie prin imagini în favoarea culturii naționale. El dorește, deci, o educație a ochiului, o cultură vizuală care să asigure prețuirea moștenirii culturale, prețuirea monumentelor de artă și de arhitectură cultă sau populară pe care spiritualitatea românească le-a făurit. Animat de o asemenea concepție privind finalitatea procesului său pedagogic, profesorul Tzigara Samurcaș a înțeles că imaginile grăiesc adesea mult mai convingător chiar decît cuvintele, instituîndu-se cu mult mai mare ușurință în conștiința ascultătorului sau a cursantului.

Cu ajutorul imaginilor, Tzigara Samurcaș își extinde cursurile într-o serie impresionantă de conferințe avînd drept scop „formarea gustului publicului, pentru a împămînteni în mod statornic o mișcare de regenerare a artelor române, asigurînd înflorirea lor pe viitor”.

Fondul de imagini nu vorbește doar despre istoricul de artă și pedagogul Tzigara Samurcaș ci, în egală măsură, despre omul și intelectualul care a fost. Diateca păstrată pînă astăzi este propriul său „muzeu imaginar”. Diapozitivele sale pe sticlă nu sînt simple redări de opere de artă ci veritabile argumente prin opere de artă. De aceea el nu s-a lăsat la latitudinea privirii indifferente a altor fotografi. El însuși s-a inițiat în tainele fotografiei și ale realizării diapozitivelor, sub îndrumarea lui Ion Al. Cantacuzino. „La el — își amintește profesorul — am învățat să fotografiez și să execut diapozitive pentru proiecțiuni atunci de-abia puse în practică”. Noutatea procedurii, eficiența acestui gen de „tehnologie didactică”, cum am spune astăzi, l-a convins și pe Al. Odobescu, care apelează la studentul — pe atunci — Tzigara Samurcaș, pentru primele proiecții ale cursului său cu „diapozitive executate în același laborator cantacuzinesc”.

Chiar din anul numirii sale ca profesor la Școala de Belle Arte, în 1899, „convins de eficacitatea acestei metode practice, am și introdus cu micile mijloace ce mi s-au pus la dispoziție un aparat de proiecție electrică de care mă servesc în prelegerile ce țin“. Deci încă din 1899, Al. Tzigara Samurcaș prezintă primele diapozitive color, tehnică de avangardă la acea dată, dacă ținem cont că procedeele fotografice, în Europa occidentală, au fost puse la punct în perioadă 1870—1890.

Diataca păstrată pînă astăzi este, parafrazindu-l pe André Malraux, „muzeul imaginar“ al profesorului Tzigara Samurcaș. Iată ce afirmă profesorul într-un document din 1907 aflat la arhiva Ministerului Instrucțiunii Publice: „la noi, mai ales, unde muzeele de pictură lipsesc aproape cu totul, singurul mijloc de a deștepta la elevi gustul și priceperea frumosului și a-i face să se folosească într-adevăr de cursurile teoretice este reproducerea prin proiecție a operelor artistice, de o netăgăduită valoare...“. Tot în acest document el afirmă că, apelînd la un asemenea mijloc „se pot trage învățăminte practice alături din punct de vedere al compoziției cît și al stilului diferitelor epoci, iar pentru a ajunge la un asemenea rezultat, elevii trebuie să aibă mereu înaintea ochilor operele de artă a căror analiză se face“.

Prezentîndu-și propriul său muzeu imaginar, Tzigara Samurcaș pledează pentru un muzeu concret al artei românești dar și pentru un „muzeu de reproducere“. Pentru ambele, Tzigara Samurcaș nu și-a precupețit forțele intelectuale și puterea de influență.

Dacă Muzeul Național s-a înființat în anul 1906, din muzeul de reproducere al artei universale, concepție la modă în acea epocă, a rămas însă doar „muzeul imaginar“; o impresionantă galerie de imagini ce a fost neconținut îmbogățită în ciuda numeroaselor dificultăți de ordin financiar ale Școlii de Belle Arte. Cele aproximativ 5 000 de diapozitive au fost realizate și adunate treptat, cu asiduitate și cu pasiunea unui profesor de vocație. Fondul cuprinde imagini ce stau la baza unui curs complet de istoria artei; de la arta preistorică și arta Egiptului antic la Renaștere, de aici pînă la Renoir, Degas și Toulouse Lautrec. Pondere numerică a imaginilor privind opera unui artist sau a altuia, a unei epoci sau a alteia sînt

oglindea unei concepții generale, dar și personale, referitoare la istoria artei.

Al. Tzigara-Samurcaș prezenta opere dar și detalii ale acestora, fapt ce ne convinge că un curs de istoria artei ținut de el nu era un simplu discurs despre istorie și artă ci, în egală măsură, un prilej de investigație morfologică. Aceasta este lesne de înțeles de vreme ce el a fost elevul unui Bode, hrănit la școala germană de istoria artei, care, la începutul secolului, se găsea în avangarda europeană a acestui domeniu. Evident, Tzigara Samurcaș cunoștea părerea unui Hildebrand sau ale lui Wölfflin, deși se reclama din familia spirituală a lui Curtius și a lui Reinach.

Cu atît mai notabil și de admirat ni se pare astăzi că, în cursurile sale, alături de „artele majore“, Tzigara Samurcaș a făcut loc artelor industriale și decorative. Pentru cunoașterea și prețuirea acestora din urmă el a avut o contribuție însemnată, străduindu-se să demonstreze rolul lor incontestabil în formarea gustului și educației estetice.

Fondul de diapozitive păstrat la Institutul de arte plastice „N. Grigorescu“ din București nu este, după informațiile ce le detinem, întregul fond inițial. Numeroasele diapozitive privind arta populară românească și arta românească veche pe care profesorul le-a executat, ca director al Muzeului Național, ca membru al Comisiei monumentelor istorice, aflate și la Muzeul satului și de artă populară vor fi susținut proiectul său de a introduce în programă cursului de istoria artei prelegeri special consacrate istoriei artei din România, tratată paralel cu arta marilor epoci ale civilizației europene pentru „a se stabili comparațiile necesare“ — așa cum afirmă însuși profesorul.

Uitată timp îndelungat, astăzi redescoperită, „diataca“ Al. Tzigara Samurcaș, prin valoarea ce am încercat să o scoatem în evidență, obligă biblioteca Institutului de arte plastice să realizeze prelucrarea sa exhaustivă, în conformitate cu metodele deja experimentate în domeniul informării documentare. Mindria de a fi deținătorii unui asemenea fond, de a-l păstra și de a-l valorifica, nu numai obligă ci, în egală măsură, stimulează.

MARIA PALEOLOG
Biblioteca Institutului de arte
plastice „N. Grigorescu“
București

Ex libris „George Enescu interpretînd muzică de Bach“, creație a graficianului craiovean Octavian Vițătoru și a muzicologului Florian V. Ion din Ploiești.

Ex libris

Ex libris muzical inspirat din cultura medievală românească (mănăstirile din nordul Moldovei, manuscrisele lui Coresi, Honterus, Eustatie de la Putna și vestigiul de arheologie), semnat de Helfried Weiss, grafician german, laureat al Premiului Romei.

Biblioteca Județeană Brăila. COLECȚIA DE DISCURSI. Catalog tematic. Brăila, 1979. 103 t.

Elaborarea catalogului tipărit (în fapt, multiplicat) al colecției de discursuri a bibliotecii Județene este, de sine, o acțiune meritorie, fiind seama cel puțin de utilitatea instrumentului în informarea publicului și în propaganda unui aspect, aflat încă în stadiu de început, al serviciului de bibliotecă publică. Mai laudabilă inițiativa Bibliotecii Județene Brăila: dacă avem în vedere raritatea cataloagelor de acest fel în bibliotecii și, de aici, efortul căutării unor formule, în lipsa unor norme unitare, pentru descriere, clasificare, ordonare etc. care să corespundă atât scopurilor propuse, cât și condițiilor materiale de care se dispune. Stabilind o clasificare tematică simplă, într-un fel firesc, raportată la nivelul cerințelor de informare ale publicului larg (Literatură; Lingvistică; Muzică; Muzică pentru teatru și film etc., cu subgrupe proprii), acceptând apoi ordonarea alfabetică în interiorul grupelor și subgrupelor tematice, lucrarea răspunde cerințelor generale de informare asupra colecției respective. Din nefericire însă, înțelegând și decalajul între 1978 (anul ultim al intrărilor în colecția înregistrată) și 1981 (anul difuzării instrumentului — multiplicat în 500 de exemplare), datorat condițiilor materiale și de forță de muncă, se pune firesc întrebarea: pentru mai bine de doi ani de achiziții de dată mai recentă, mai poate răspunde acest catalog? În această întrebare se află de fapt problema generală ce se pune întotdeauna la elaborarea cataloagelor tipărite: găsirea unei soluții prin care catalogul să rămână capabil să înregistreze creșterile ulterioare, fiind, așa cum s-a dorit atunci când s-a inițiat, un instrument viu, actual. Altfel, catalogul tipărit rămîne o piesă de bibliotecă (în speță, de discografie) realizată, dar dată oriunde la o parte de catalog pe fișe, ținut permanent la zi, sau folosit doar împreună cu acesta. Asupra acestui raport, între eficiență și meritul în sine al lucrărilor elaborate, credem că mai trebuie reflectat încă. Conducerea științifică are astăzi argumente numai în sprijinul primului factor al raportului amintit.

GEORGE VLĂDESCU

Biblioteca Județeană Brăila. CĂRȚI TEHNICE ȘI DE ECONOMIE INDUSTRIALĂ. Catalog tematic selectiv. Brăila, 1980. 85 f.

Lucrarea înregistrează, selectiv, 808 titluri existente în Biblioteca Județeană Brăila din producția editoria la pe 4 ani (1976—1979) în domeniul de maximă importanță al tehnicii și economiei industriale. O informație amplă, structurată corect, ordonată tematic-alfabetic și prezentată cu acuratețe, potrivit normelor uzuale. O informație utilă, necesară fiind seama de profilul preocupărilor și al intereselor de lectură și informare tehnico-economică ale locuitorilor unui centru industrial cum este Brăila. Nu aceleași servicii putea aduce și nu aceleași calități putea să prezinte, în locul unui catalog multiplicat, o

lucrare de genul bibliografiei de recomandare? O lucrare mai simplă, mai puțin pretențioasă, ce poate fi repetată oriunde se vor fi adunat în colecție alte zeci sau sute de titluri reprezentative. Pentru că — revenim cu o observație — catalogul tipărit apărut în formă închisă, pentru o perioadă fixă, devine inoperant ca instrument independent de informare încă în momentul apariției lui. Nici în 1981, când a apărut catalogul pe care îl prezentăm, și cu atât mai puțin de aici înainte, cel ce vor apela la acest catalog pentru a se informa asupra domeniului respectiv nu se vor putea opri la anul 1979 cu informația, apelul la un instrument „la zi” fiind absolut necesar. Timpul curge așadar în defavoarea catalogului tipărit, știrbindu-i cu fiecare zi utilitatea și trecindu-l în raft, la instrumente retrospective. Ceea ce este prea puțin pentru activitatea de informare curentă pe care bibliotecile noastre publice o efectuează, în multe alte forme, cu mult succes și cu rezultate foarte bune.

G.V.

VALORI BIBLIOFILE ROMĂNEȘTI DIN COLECȚII ARĂDENE. Arad, 1981. 24 p. (Comitetul Județean de cultură și educație socialistă Arad, Oficiul Județean pentru patrimoniul cultural național Arad).

Incorect pentru profesioniștii breslei și de aceea de mătură dintr-un început: descrierea bibliografică de mai sus am făcut-o după copertă. De nețezut, dar editorii — specialiști din domeniul cărții și chiar al bibliofiliei — au uitat să pare un amănunt nu numai bibliofiliic, dar și bibliologic nu tocmai nelucrat — orice carte, de la Gutenberg încoace, fie ea și catalog de expoziție, are o foale de titlu care, potrivit experienței, se conservă (și cu ea datele de identificare) mai bine. Catalogul celor 95 de valori bibliofile din bibliotecile arădene nu are foale de titlu, pentru că titlu albă cu care se deschide lucrarea nu poate fi considerată astfel. Desigur, regretăm că am fost obligați la o astfel de observație critică, deoarece lucrarea — în limitele de importanță temporară ale speciei respective — este bine realizată; hupărțire firescă în 2 capitole (manuscrise și tipărituri), descriere (simplificată) corectă, informație riguroasă în adnotări și observații, în sfârșit, condiții grafice și de tehnoredactare de cea mai bună calitate.

M.L.

Biblioteca centrală universitară Cluj-Napoca. REFERINȚE DE ESTETICĂ ȘI TEORIE LITERARĂ. 1972—1976. Indice de semnalare a articolelor apărute în publicațiile periodice din țară. 2 vol. Cluj-Napoca, 1979. Vol. 1, A-POV; IX + 562 p.; vol. 2, POZ-Z, p. 563-1117.

Continuind inițiativa anilor 1966—1967, biblioteca universității clujene a elaborat cea mai recentă lucrare a seriei sub forma a două volume impunătoare ce se înscriu în tradiția realizării de bună calitate, rigurose științifice, prole reputației instituției. Oricum, nu pot trece neobservate anumite plusuri pe care le prezintă cele două volume ce însumează, în peste 1 000 de pagini, aproape 15 000 de referințe bibliografice analitice. Nu mai departe în privința structurării lucrării, este

de semnalat încădrarea înregistrărilor sub vederea de subiect (ordonate alfabetic) mult îmbunătățite cantitativ (peste 700 de termeni), pentru care, în aparatul auxiliar, se găsește indexul de subiecte. În aceeași parte a lucrării (sfârșitul volumului al II-lea), un al doilea index, cel de autori, își dovedește poate mai mult ca primul utilitatea. Pentru amindoi indicii se impune însă o observație: plasarea lor la sfârșitul volumului al II-lea obligă la consultarea ambelor volume atunci când se caută ceva în primul volum. Nu ar fi înconvenient prea mare dacă opurile nu ar fi voluminoase, așa încât redactarea de indici separați la fiecare volum ar putea sta în atenția colectivului de elaborare a lucrării (din cadrul serviciului bibliografic al B.C.U. Cluj-Napoca) ca o posibilă variantă ulterioară.

Amintind acuratețea descrierii bibliografice, redactarea și tehnoredactarea ca și condițiile grafice foarte bune întregim imaginea noulor volume cu care lucrarea bibliografică valoroasă și deosebit de utilă a bibliotecii clujene face noi pași — în timp, ca și în creșterea calității.

M.L.

Biblioteca centrală a Ministerului Apărării Naționale. PARTICIPAREA ROMÂNIEI LA RĂZBOIUL ANTIHITLERIST ogîndită în literatura istorică și memorialistică, în literatura beletristică, dramaturgia și cinematografia românească. Bibliografie selectivă. Ed. a 3-a revăzută și completată. Buc., 1980. 81 p.

Lucrare de larg interes informativ, structurată funcțional pe categorii de literatură consacrată subiectului, bibliografia elaborată de Biblioteca Centrală a Ministerului Apărării Naționale, ajunsă la a 3-a ediție nu mai puțin din motivul solicitării ei, completează firesc informația referitoare la participarea țării noastre la înfringerea mașinii de război hitleriste cu documentele apărute după ediția a 2-a. În plus, de remarcat amplificarea bibliografiei spre „mediografie” — dacă ne va fi permisă asimilarea termenului din noua construcție „mediatecă” —, ultimele părți ale lucrării înregistrind „teatru TV” (90 de titluri de piese jucate pe micul ecran), „teatru radiofonic” (153 de scenarii și dramatizări radiofonice), filme artistice (40) și documentare (23) — în capitolul „Cinematografie”. O informație care se vrea cit mai completă, cit mai largă, ca mijloace și ca titluri. Deși, în ansamblu, redactată cu acuratețe, paradoxal, tocmai din plusul de informație utilă adusă de lucrare se fac simțite unele neîmpliniri, întărind convingerea mai generală a unor norme încă nestabilite pentru noile media pătrunse în informare. Mai precis, este vorba de descrierea incompletă a lucrărilor cuprinse în capitolele „Teatru TV”, „Teatru radiofonic” și „Cinematografie”. (În acesta din urmă, cel puțin curioasă lipsa anului realizării filmelor înregistrate, produse de Studioul cinematografic București, în timp ce la cele produse de casele de filme data respectivă nu lipsește pentru nici un titlu!) Cu această observație de amănunt, sîntem conștienți că cei ce au lucrat volumul ediției a 3-a a bibliografiei „Participarea României la războiul antihitlerist” vor depăși greutatea momentului, îmbunătățind acest aspect lacunar și aducînd întreaga lucrare la parametrii de calitate proprii unui instrument de utilitatea și însemnătatea unanim recunoscute.

M.L.

Mediateca, „biblioteca“ viitorului?

Mi-a fost dat să nimeresc, destul de recent, într-o instituție de cultură a secolului XXI. N-aș fi crezut că aș putea devansa, într-atât de ușor, două decenii, pentru a mă număra printre beneficiarii entuziaști ai acestui experiment, pe cît de neobișnuit, pe atît de fascinant. Situat în inima Parisului, Centrul cultural internațional „Georges Pompidou“ (pentru că la el mă refer) se constituie ca o instituție dinamică, ultramodernă în concepție, în înzestrare și, mai ales, în relațiile cu publicul, menirea sa fiind aceea de a-i oferi acestuia, prin toate mijloacele posibile, o informație completă și la zi asupra climatului spiritual contemporan.

Înmănunchind diversele genuri de documente, specifice epocii noastre (cărți, periodice, filme, diapozitive, casele — video și audio, —, discuri, benzi magnetice, microfilme etc.), pe care le grupează la un loc, pe domenii de cunoștințe, pe baza C.Z.U., mediateca centrului oferă publicului nu numai condiții dintre cele mai bune pentru lectura acestora, ci și posibilități ideale de participare la concerte și spectacole coregrafice de avangardă, la vizionări de filme și expoziții insoțite, la reuniuni și dezbateri cu cei mai mari creatori de valori artistice ai timpului, manifestări organizate într-o ambianță primitivă și reconfortantă.

Ușile larg deschise ale uriașei uzine prelucrătoare de informații sînt asaltate, zilnic, de douăzeci de mii de oameni, dornici să-și mențină „în formă“ apetitul, din ce în ce mai costisitor, al cunoștințelor, să-și continue educarea sensibilității lor.

Sălile de lectură, de proiecții și de audiții ale mediatecii sînt permanent solicitate de toți cei ce-și dau seama că nu le va ajunge, practic niciodată, timpul să foileteze sutele de mii de volume, să audieze cele 30 000 de dis-

curi ori să vizioneze cele 2 000 de filme și peste 400 000 de diapozitive care le-au fost puse la dispoziție.

Specialiștii justifică imensul succes de public al acestei mediateci de excepție și ca urmare a introducerii accesului liber la toți purtătorii de informații (acces lipsit de obișnuitele constrîngereri de ordin birocratic), intenție de zăvăluit de altfel, și în deviza adoptată la inaugurarea: „Pentru fiecare parizian, sursă și modalitatea de informare dorită!“

Dacă ar trebui să investigăm factorii care au contribuit la crearea acestui admirabil mijloc de informare și educație a publicului, luat drept etalon de multe țări ale lumii, am constata, nu fără mirare, că aceștia ne sînt, în mare parte, familiari.

Uriasele transformări sociale care caracterizează dezvoltarea civilizației contemporane (expansiunea demografică, generalizarea învățămîntului gimnazial, efectele progresului tehnologic și explozia informațională), la care se adaugă și capacitatea incontestabilă a mass media de a schimba mentalitățile și relațiile interumane, au favorizat transformarea multora dintre bibliotecile tradiționale în centre de resurse informaționale.

Mai știm apoi că obținerea unui grad sporit de atractivitate a animației culturale din bibliotecile publice este condiționată de folosirea, tot mai intensă, alături de cărți, a documentelor moderne, audio-vizuale, care nu urmăresc, așa cum se credea la un moment dat, să înlocuiască sau să preia o parte din atribuțiile cuvîntului scris ci, dimpotrivă, intenționează să-l completeze, să-l facă mult mai eficace, atît sub aspectul cantitativ, cît și sub cel calitativ.

Iată, deci, o parte din motivele care au determinat numeroase biblioteci de pe întregul mapamond să-și

revizuiască posibilitățile de informare și documentare și să introducă, cu destulă larghețe, materialele non-carte în contextul colecțiilor de documente tipărite.

Experimentul, incununa de succes, de la Beaubourg, care a consacrat, în sfîrșit, alinierea bibliotecii de tip tradițional la civilizația imaginii și sunetului, nu trebuie considerat ca un simplu și unic accident, lipsit de antecedente și eventuale urmări. Înțuind și apreciind totodată importanța noilor resurse, bibliotecile publice au început să se confrunte, de mai bine de două decenii, cu o multitudine de probleme ce vizează achiziționarea, evidența și conservarea materialelor non-carte, crearea unor servicii noi, flexibile, capabile să asigure valorificarea deplină a acestora.

Practic, primele semne ale includerii noilor mijloace în activitatea bibliotecii, le-au oferit discotecile (existente astăzi într-un număr destul de apreciabil în S.U.A., Finlanda, U.R.S.S. Cehoslovacia, Franța) care s-au integrat, cu ușurință, secțiilor de muzică mai demult constituite. Acestora, le-au urmat, pe parcurs, artotecile. „Galeriile de imprumut“ se bucură de o mare popularitate în țări cum sînt Suedia, R.D. Germană, Franța sau Unagaria, ele facilitînd pătrunderea, pentru o perioadă de timp determinată, a valorilor artistice în școli, spitale, săli de așteptare și chiar în locuința cititorului. În Statele Unite, cîteva dintre bibliotecile publice mai mari au recurs la crearea unor filmoteci proprii care probează, într-un fel, creșterea rolului acestor instituții în educația copiilor și desăvîrșirea instrucției sau recrearea adulților.

În România ultimului deceniu s-au constituit discoteci și diateci care ființează cu succes în cadrul secțiilor specializate de muzică sau artă. Apreciem, în acest sens, inițiativele Bibliotecii Centrale de Stat, Bibliotecii Institutului de arte plastice „N. Grigorescu“ și, mai ales, ale Bibliotecii municipale „M. Sadoveanu“ din București, dar și experiența, deja valoroasă, a cîtorva biblioteci județene — Brașov, Galați, Constanța, Iași, Sibiu, Argeș și Timiș. Cataloage speciale, rafturi cu acces liber și cabine bine utilitate pentru audiții de înaltă fidelitate stau, permanent, la dispoziția beneficiarilor, aflați în continuă creștere.

Deci, iată doar cîteva din încercările de adaptare și de modernizare a

serviciilor bibliotecilor publice, tentativă care s-a conturat, în cele mai dese cazuri, cu mult înaintea plămuirii „minunii“ de la Paris.

Ce a urmat, însă, după apariția acesteia?

La foarte puțin timp de la constituirea Asociației pentru mediatecile publice, cu sediul la Cambrai, s-a născut, tot în Franța, prestigioasa publicație „Médiathèques publiques“. Amindouă continuă să rămână fidele aceluiași nobil țel, „sprijinirea accesului francezilor la informare, cultură și educație permanentă prin stimularea dezvoltării rețelelor de mediateci publice“.

În urma demersurilor susținute ale acestor două ambițioase organisme s-au creat mediatecele de district și, respectiv, mediatecele municipale care, pe lângă importanțele colecției de resurse informaționale, beneficiază și de spații adecvate pentru spectacole teatrale, cinematografice și muzicale, pentru conferințe și expoziții etc.

În R.F. Germania, Elveția și Canada, unele biblioteci școlare, din cauza abundenței de materiale și echipament audio-vizual, s-au transformat, din proprie inițiativă, în mediateci, adică în centre de mijloace multi-media de informare pentru elevi și profesori.

Alături de aceste inițiative, ce-i drept încă izolate, dar cu deschideri viabile spre nou, spre modernizarea instituțiilor de tip tradițional, se conturează, din ce în ce mai pregnant, preocuparea specialiștilor pentru realizarea unor suporturi informaționali mai economici, mai accesibili și mai eficienți. Tendința de a transfera informațiile pe purtătorii micro (micro-formate, microfilme etc.) va duce, în cele din urmă, la apariția „microcărților“, ale căror cheltuieli de „editare“ vor fi de cel puțin douăzeci de ori mai mici decât cele reclamate de tipărirea unei cărți obișnuite.

Dacă actuala criză a materiilor prime și în special a hârtiei va continua, video-discul va deveni, alături de purtătorii micro, un mijloc ideal de conservare și reproducere a informațiilor sonore și vizuale. Un singur disc din material plastic se dovedește capabil a înmagazina conținutul unei cărți de 250 de pagini, 100 de ore de muzică sau două ore de film, incluzând, în cazul acestuia din urmă, pe lângă secvențele obișnuite și coloana sonoră. Acest tip nou de suport, experimentat deja cu mult succes în Japonia, S.U.A.,

Franța și Uniunea Sovietică, are toate șansele de a deveni curînd, datorită durabilității, accesibilității și capacității sale de înmagazinare, principalul instrument de diseminare în masă a informațiilor.

Ce concluzie s-ar putea formula, totuși, după cîțiva ani buni de confruntări incitante între idei și experiențe?

Una optimistă, cu siguranță. Biblioteca nu mai poate bate pasul pe loc într-o epocă marcată, din ce în ce mai puternic, de revoluția spectaculoasă care s-a produs în informatică; ea va trebui să se pregătească, din toate punctele de vedere, pentru a face față schimbărilor, tuturor prefacerilor care o vor afecta de aici înainte. Implementarea treptată a materialelor noncarte în colecțiile bibliotecii coincide tocmai cu impunerea sistemelor multi-media în organizarea serviciilor acesteia. Într-un asemenea context, bibliotecii îi revine sarcina expresă de a prelucra, păstra și „exploata“ operativ și eficient, informațiile referitoare la toate domeniile cunoașterii indiferent de forma sau materialul pe care ele vor fi stocate.

Proliferarea materialelor audio-vizuale ridică, în fața bibliotecii publice, și unele probleme caracteristice, legate de achiziționarea, prelucrarea și depozitarea documentelor, de îmbunătățirea echipamentului și de specializarea a personalului în exploatarea specifică a acestora, situații care se cer neconditionat rezolvate. Cum va arăta biblioteca viitorului? S-a continua să semene cu cea de astăzi? Se va integra centrelor culturale de la nivelul localităților? Va deveni un centru comprehensiv de resurse informaționale, inclusiv audio-vizuale, adică o mediatecă de soiul celor instituite în Franța?

Specialiștii în domeniu se arată ori prea entuziaști, ori prea sceptici atunci cînd aduc în discuție destinul bibliotecilor, de unde denotă că, cel puțin deocamdată, nu se poate anticipa o schimbare radicală în concepția și structura organizatorică a acesteia.

Evoluția continuu ascendentă a științei și tehnicii, exigențele mereu crescînde ale beneficiarilor și experimentele impuse de cele câteva mediateci au șansa de a deveni factorii determinanți care vor da contur instituției bibliotecare ideale, spre care tindem cu toții.

Beaudiquez, Marcelle. Les services bibliographiques dans le monde. 1970—1974. [Serviciile bibliografice în lume. 1970—1974]. Paris, UNESCO, 1977. 391 p. (Documentation, bibliothèques et archives: bibliographies et ouvrages de référence“).

Conceperea și publicarea de bibliografii naționale curente a condiționat realizarea unui vast program de cooperare internațională desfășurat sub egida Controlului Bibliografic Universal (CBU), organism creat în scopul facilitării schimbului de resurse documentare științifice și tehnice. La fiecare cinci ani, UNESCO consemnează, într-un raport detaliat, toate progresele înregistrate de biblioteci în domeniul elaborării bibliografiilor generale și de specialitate.

Dacă, plină nu demult, rapoartele erau întocmite de L.N. Malcès sau Paul Avicenne, în ultimul timp, o asemenea misiune delicată i-a fost încredințată Marcellei Beaudiquez, conservator în cadrul serviciului de cataloage al Bibliotecii Naționale din Paris.

Spre deosebire de autorii precedentelor rapoarte, Marcelle Beaudiquez, după ce epuizează toate posibilitățile de investigare a documentației de specialitate puse la dispoziție, optează pentru o modalitate nouă de organizare a materialului referitor la fiecare țară în parte, structurîndu-l în baza unui plan chestionar ce cuprinde următoarele puncte distincte: Comisia națională de bibliografie, Depozitul legal, Bibliografia națională, Categoriile particulare de documente, Bibliografii speciale curente, Despuierile de periodice, Cooperare între biblioteci, Învățămîntul bibliografic.

În paginile rezervate României sînt evidențiate: legea dreptului de depozit legal de pe urma căreia beneficiază cinci mari biblioteci ale țării, diversitatea unor categorii particulare de documente („Publicații românești disponibile pentru schimb“, „Teze de doctorat“ etc.) și bibliografiile speciale, preocuparea pentru despuierile unor periodice apărute anterior („Convorbiri literare“, „Luceafărul“, „Ramuri“ etc.), cît și pentru asigurarea circulației publicațiilor străine achiziționate („Repertoriul periodicelor străine intrate în bibliotecile din R.S. România“ etc.). Totodată, sînt devaluite specialiștilor și serviciile oferite de Biblioteca Centrală de Stat și I.N.I.D. Este menționat și faptul că, la începutul anului 1975, a fost emis un decret privind organizarea Sistemului național de informare și documentare (SNID) în baza principiilor NATIS-ului.

Parcînd cu atenție acest raport minunț constatăm că serviciile bibliografice din întreaga lume au atins un stadiu de dezvoltare maximă, atît pe plan cantitativ, cît și pe plan calitativ, perioada abordată constituindu-se ca o etapă hotărîtoare în realizarea accesului universal la informațiile bibliografice și la documentare.

Uniformizarea regulilor de descriere bibliografică, instituirea controlului bibliografic național în majoritatea țărilor, introducerea automatizării în elaborarea bibliografiei naționale, intensificarea schimburilor de instrumente bibliografice, lată factorii care pledează pentru crearea unui sistem mondial de difuzare și de participare la circulația, în dublu sens, a informației disponibile în cadrul fiecărei comunități.

Lucrarea poate fi considerată ca un instrument de referință deosebit de util, destinat documentariștilor, bibliotecarilor, cercetătorilor și bibliografilor.

СОДЕРЖАНИЕ

SOMMAIRE

CONTENTS

АУДИО-ВИЗУАЛЬНЫЕ СРЕДСТВА —
МОДЕРНИЗАЦИЯ И ЭФФЕКТИВ-
НОСТЬУДК 025.177/178:027.5
026.06/08Ioana Tăutu: Аудио-визуальные сред-
ства в публичных библиотеках . . .
стр. 2—5

УДК 027.625:026.08

Sanda Ștefănescu: Специфическая роль
аудио-визуальных средств в дет-
ских библиотеках . . . . . стр. 5—6

УДК 371.333

026.06:378:61

V. Ojoga: Кабинет аудио-визуальных
исследований и интегрированное ме-
дицинское обучение . . . . . стр. 6—7

УДК 002 (086.2)

778.14.071/072

371.333

Mircea Regneală: Микроформаты — по-
вое библиотечноэкономическое намере-
ние (I) . . . . . стр. 7—9

УДК 159.954.433:023.4

608.1:023.4

I.T.: Два аспекта творческого про-
цесса . . . . . стр. 9—10

ЗАПИСНАЯ КНИЖКА . . . стр. 11—15

МОДЕРНИЗАЦИЯ. РАЦИОНАЛИЗА-
ЦИЯ

УДК 025.3:027.53 (498 Constanța)

Ivi Jordan: Обработка общего фонда
уездной библиотеки . . . стр. 16—18

БИБЛИОТЕЧНАЯ ТЕХНИКА

УДК 025.45

Elena Sabadac: Консультации по УДК
стр. 19—20Применение науки. Медицина. Техника.
стр. 20—25

УДК 025.3:09

Elena Maria Schatz и Mariana Iova:
Нормы каталогирования старой кни-
ги (VI) . . . . . стр. 25—26

ИСТОРИЯ КНИГИ И БИБЛИОТЕК

УДК 026.064 (09 Tzigara Samurcaș, Al.)

778.25 (09 Tzigara Samurcaș, Al.)

371.333

Maria Paleolog: Вклад Ал. Цигары
Самуркаша в создание первой диа-
тексти художественной в нашей стране
стр. 27—28РАБОТЫ ПО СПЕЦИАЛЬНОСТИ . . .
стр. 29

БИБЛИОЛОГИЧЕСКИЙ МЕРИДИАН

УДК 025.177/178

Ștefan Andronache: Медиатека —
«библиотека» будущего? . . . . .
стр. 30—31Зарубежная книга. Библиографическая,
Марселе. Les services bibliographiques dans
le monde . . . . . стр. 31LES MOYENS AUDIO-VISUELS —
MODERNISATION ET EFFICIENCE

CDU 025.177/178:027.5

026.06/08

Ioana Tăutu: Les moyens audio-visuels
dans les bibliothèques publiques p.2—5

CDU 027.625:026.08

Sanda Ștefănescu: Le rôle spécifique
des audio-visuels dans les bibliothèques
pour enfants p.5—6

CDU 371.333

026.06:378:61

V. Ojoga: Le cabinet d'étude pour les
documents audio-visuels et l'enseigne-
ment médical intégré p. 6—7

CDU 002(086.2)

778.14.071/072

371.333

Mircea Regneală: Les microformats —
une nouvelle dimension bibliothécon-
omique (I) . . . . . p. 7—9

CDU 159.954.433:023.4

608.1:023.4

I.T.: Deux hypostases de la créativité
p. 9—10

AGENDA . . . . . p. 11—15

MODERNISATION. RATIONALISATION

CDU 025.3:027.53 (498 Constanța)

Ivi Jordan: Traitement des collections
générales de la Bibliothèque d'arrondissement
Constanța . . . . . p. 16—18

TECHNIQUE BIBLIOTHÉCONOMIQUE

CDU 025.45

Elena Sabadac: Consultation en CDU.
Main Class 6, ... p. 19—20Classe 6. Sciences appliquées. Médecine,
technique . . . . . p. 20—25

CDU 025.3:09

Elena Maria Schatz et Mariana Iova:
Normes concernant le catalogage des
livres anciens (VI) . . . . . p. 25—26L'HISTOIRE DU LIVRE ET DES BI-
BLIOTHÈQUES

CDU 026.064 (09 Tzigara Samurcaș, Al.)

778.25 (09 Tzigara Samurcaș, Al.)

371.333

Maria Paleolog: La contribution de Al.
Tzigara Samurcaș à la constitution de
la première diathèque d'art de Roumanie
p. 27—28OUVRAGES DE BIBLIOLOGIE (Analy-
ses) p. 29

MERIDIEN BIBLIOLOGIQUE

CDU 025.177/178

Ștefan Andronache: La médiathèque
— l'avenir de la bibliothèque? p. 30—31AUDIO-VISUAL MEDIA — MODERNI-
ZATION AND EFFICIENCY

UDC 025.177/178:027.5

026.06/08

Ioana TĂUTU: Audio-Visuals in the
Public Libraries . . . . . pp. 2—5

UDC 027.625:026.08

Sanda ȘTEFĂNESCU: The Specific
Role of the Audio-Visuals in the Children'
Library . . . . . pp. 5—6

UDC 371.333

026.06:378:61

V. OJOGA: The Audio-Visual Study-
ing Room and the Integrated Medical
Education . . . . . p. 6—7

UDC 002(086.2)

778.14.071/072

371.333

Dr. Mircea REGNEALĂ: Microforms —
A New Dimension in Librarianship
pp. 7—9

UDC 159.954.433:023.4

608.1:023.4

I.T.: Two Facets of the Creativeness
pp. 9—10

AGENDA . . . . . pp. 11—15

MODERNIZATION. RATIONALIZA-
TION

UDC 025.3:027.53 (498 Constanța)

Ivi Jordan: The Processing of the Gene-
ral Book Stock of the County Library
pp. 16—18

LIBRARY TECHNIC

UDC 025.45

Elena SABADAC: Advice in UDC;
Main Class 6, ... pp. 19—25

UDC 025.3:09

Elena-Maria SCHATZ and Mariana
IOVA: Standards for Cataloguing Rare
and Precious Books . . . . . pp. 25—26THE HISTORY OF BOOKS AND
LIBRARIES

UDC 026.064 (09 Tzigara Samurcaș, Al.)

778.25 (09 Tzigara Samurcaș, Al.)

371.333

Maria Paleolog: Al. Tzigara Samurcaș
and the First Art D la-Collection in Our
Country . . . . . pp. 27—28

BOOKS REVIEW . . . . . p. 29

BIBLIOLOGICAL MERIDIAN

UDC 025.177/178

Ștefan Andronache: „Médiathèque”
— the „Library” of the Future?
pp. 30—31